

ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
ในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน)

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
ในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน)

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2555

ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
ในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน)

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2555

ฐิติมา งามโชคสมุทร. (2555). ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน). สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน) และเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้เรียนที่ทำงานอยู่ในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน) จำนวน 10 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้

ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน) มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 86.60/84.20 สามารถนำไปใช้เป็นส่วนในการเรียนการสอนได้

BASIC THAI CONVERSATION LEARNING KIT FOR FOREIGNERS IN
INDORAMA POLYMERS PUBLIC COMPANY THAILAND

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

May 2012

Titima Ngamchoksamud. (2012). *Basic Thai Conversation Learning for Foreigners in Indorama Polymers Public Company Thailand*. Master's Project. M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School. Srinakharinwirot University. Project Advisor: Mr.Pattaya Jitmetta.

The purposes of the research were to 1. construct Basic Thai conversation learning kit for foreigners in Indorama Polymers Public Company Limited Thailand; and 2. to find the efficiency of the materials based on the Criterion 80/80.

The population and the sample group used in this research consisted of ten students who worked for Indorama Polymers Public Company Limited Thailand, analyzed the data in order to find the efficiency of the materials in accordance with the Criterion 80/80; and 2. a Thai conversation achievement test after finishing the course.

The results of this research showed that Basic Thai conversation learning kit for foreigners in Indorama Polymers Public Company Limited Thailand was efficient at about 86.60/84.20 and proved to be applied as practical learning materials.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ชุติการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาว
ต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) ของ สุธิมา งามโชคสมุทร ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์พัทยา จิตต์เมตตา)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์ ดร. วิชชุกร ทองหล่อ)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(อาจารย์พัทยา จิตต์เมตตา)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศรี)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์บรรพต ศิริชัย)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒ

.....คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
(อาจารย์ ดร. วาณี อรรถนัสศิริ)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2555

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ซึ่งได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา ชี้แนะ ให้ความรู้ ข้อคิด ตลอดจนตรวจแก้สารนิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในคุณูปการของท่านไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์บรรพต ศิริชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงสร และผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล ที่กรุณาสละเวลามาเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์ ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธเมตตา ที่ได้กรุณาสละเวลารับเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ อาจารย์ได้ให้ข้อเสนอแนะต่างๆ ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีประสิทธิภาพ และขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ศรีสุรัตน์ ส่งเจริญ ผู้อำนวยการสถาบันสอนภาษา แคลิฟอร์เนีย อิงลิช ท่านได้ให้ความเมตตา ให้ความรู้ รับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือฯ รวมทั้งคอยเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกสำนึกในพระคุณของท่านเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอแสดงความรำลึกถึง รองศาสตราจารย์อัศรา บุญทิพย์ แม้ว่าท่านจะได้ล่วงลับไปแล้ว แต่ผู้วิจัยยังคงระลึกถึงท่านอยู่เสมอ รวมทั้งขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ต่างๆ ให้แก่ผู้วิจัย ตลอดระยะเวลา 2 ปีที่ผู้วิจัยได้เข้าศึกษาในสาขานี้

งานวิจัยครั้งนี้คงสำเร็จลงไม่ได้ หากไม่ได้รับความอนุเคราะห์จาก คุณราเมฆ นาสิงค์ประ ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการ บริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน) ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล และคุณนฤมล ตันติฤทธิศักดิ์ ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล ที่นอกจากจะกรุณาสละเวลารับเป็นผู้เชี่ยวชาญแล้ว ท่านยังกรุณาเป็นผู้ติดต่อประสานงานในเรื่องต่างๆ ขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ชาวต่างชาติทั้ง 10 ท่าน ที่ได้สละเวลาทำงานอันมีค่า ให้ความร่วมมือกับผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ รุ่น 52 ทุกคน ที่คอยให้กำลังใจ ให้คำปรึกษากับผู้วิจัย ตลอดระยะเวลา 2 ปีที่มีโอกาสได้เรียนด้วยกัน เป็นช่วงเวลาที่ดี เป็นประสบการณ์ที่มีค่า ที่ผู้วิจัยจะจดจำไว้ตลอดไป ขอคุณ Miss Shen Wei คุณพรรัตน์ ธีระนันท์ คุณสุกัญญา ลักษณะโกเศศ คุณโสภิดา ลพล้ำเลิศ คุณสุภาสิริ พงษ์สำราญ กัลยาณมิตรที่คอยให้ความช่วยเหลือต่างๆ และคอยเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยเสมอมา

เหนืออื่นใด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบุคคลอันเป็นที่รักอย่างยิ่งคือ คุณพ่อ คุณแม่ ผู้ให้ทั้งชีวิต ให้ความรู้ ให้ออกาสผู้วิจัยได้ทำในสิ่งที่รัก รวมทั้งให้อิสระในการเลือกทางเดินของชีวิต ขอขอบคุณชายทั้ง 3 คนที่คอยช่วยเหลืองานของผู้วิจัยเสมอมา คุณประโยชน์ประการใดที่เกิดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอยกให้แก่ท่านผู้มีคุณูปการ และครอบครัวที่ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จมาได้จนถึงทุกวันนี้

จิตติมา งามโชคสมุทร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน.....	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนาและการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาที่สอง.....	18
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ..	22
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	30
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	30
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
การประเมินคุณภาพชุดการสอน.....	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	43
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	43
ความสำคัญของการวิจัย.....	43
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	43
สรุปผลการวิจัย.....	45
อภิปรายผล.....	45
ข้อเสนอแนะ.....	48
บรรณานุกรม.....	49
ภาคผนวก.....	58
ภาคผนวก ก.....	59
ภาคผนวก ข.....	66
ภาคผนวก ค.....	71
ภาคผนวก ง.....	75
ภาคผนวก จ.....	119
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	263

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงผลการประเมินชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงาน สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเออร์ส จำกัด (มหาชน) ด้านรูปเล่มของชุดการสอน.....	61
2 แสดงผลการประเมินชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงาน สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเออร์ส จำกัด (มหาชน) ด้านเนื้อหาของชุดการสอน.....	61
3 แสดงระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	62
4 แสดงคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างการเรียนแต่ละชุดของชุดการ สนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศใน บริษัท อินโดรามา โพลีเออร์ส จำกัด (มหาชน) จำนวน 10 ชุด.....	63
5 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนด้วยชุดการ สนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศใน บริษัท อินโดรามา โพลีเออร์ส จำกัด (มหาชน) จำนวน 10 ชุด.....	64
6 แสดงค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการ ทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเออร์ส จำกัด (มหาชน)ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80.....	65

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กระทรวงแรงงาน ได้นำเสนอข้อมูลว่า ประเทศไทยมีนักธุรกิจชาวต่างประเทศ ทั้งจากกลุ่มประเทศในเอเชียและตะวันตกเข้ามาลงทุนประกอบกิจการเป็นจำนวนมาก จึงทำให้มีแรงงานต่างด้าวหลากหลายเชื้อชาติเข้ามาทำงาน ทั้งที่มาอยู่ในระยะสั้นเพียงไม่กี่เดือน และในระยะยาวเป็นเวลาหลายปี โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร มีชาวต่างประเทศทำงานอยู่ในย่านธุรกิจเป็นจำนวนมาก ตัวเลขจากสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กระทรวงแรงงาน เรื่องจำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตทำงานในกรุงเทพมหานคร ณ เดือนธันวาคม 2552 มีจำนวนทั้งสิ้น 351,591 ราย (กรมการจัดหางาน สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว. 2552: 31) โดยเพิ่มขึ้นจากเดือนธันวาคม 2551 ที่มีจำนวน 196,981 ราย (กรมการจัดหางาน สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว. 2551: 2) จากตัวเลขดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงจำนวนชาวต่างประเทศที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

สังคมใดก็ตาม หากผู้คนที่อยู่ร่วมกันในสังคมมีความแตกต่างกันในด้านวัฒนธรรม หรือการใช้ภาษา ย่อมก่อให้เกิดอุปสรรคในด้านการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน ทำให้มนุษย์ซึ่งเป็นสัตว์สังคมมีความจำเป็นต้องเรียนภาษาอื่น ๆ เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นจึงทำให้ความต้องการที่จะเรียนรู้ภาษามากกว่าหนึ่งภาษามีมากขึ้น (อาทิตยา จตุทอง. 2549: 1) โดยเฉพาะภาษาที่มีความเกี่ยวข้องและมีประโยชน์กับตนเองมากที่สุด (กฤษณา สุภาพักตร์. 2551: 1) สำหรับชาวต่างประเทศที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยนั้น นอกเหนือไปจากองค์ความรู้หรือทักษะที่ต้องใช้ในการทำงานแล้ว การเรียนรู้ภาษาหรือวัฒนธรรมไทยยังเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการเสริมสร้างประสิทธิภาพการทำงาน และดำรงชีวิตร่วมกับคนไทยได้อย่างมีความสุข จากจำนวนชาวต่างประเทศที่มีแนวโน้มสูงขึ้นในแต่ละปี ทำให้สังคมเกิดความเคลื่อนไหว และเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด นั่นคือ ชาวต่างประเทศให้ความสนใจเรียนภาษาไทยมากขึ้น เห็นได้จากการเปิดสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติในหลักสูตรต่างๆ ในประเทศไทยและในต่างประเทศ ทำให้แวดวงการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศตื่นตัว และตระหนักถึงความสำคัญของบุคลากร ครูผู้สอน หลักสูตร แบบเรียน รวมทั้งสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ

สถาบันการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาตินั้นมีมากมายหลายแห่ง รวมทั้งกลุ่มผู้เรียนก็มีความหลากหลาย ด้วยมีจุดประสงค์ในการเรียนแตกต่างกันออกไป เช่น เรียนภาษาไทยเพื่อการทำงาน เพื่อการท่องเที่ยว เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมไทย และเพื่อการศึกษาภาษาไทยโดยเฉพาะ

บริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน) เป็นหน่วยงานหนึ่งในประเทศไทยที่จัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศที่ทำงานในบริษัทมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 ด้วยเห็นความสำคัญของภาษาไทยเพื่อการสื่อสารทั้งในการทำงานและการดำรงชีวิตประจำวันของพนักงานบริษัทดังกล่าวอยู่ในความดูแลของ The Indorama Group ก่อตั้งโดย Mr. M.L. Lohia ในประเทศอินโดนีเซีย ต่อมาได้ขยายกิจการเข้ามาในประเทศไทย ดำเนินกิจการเกี่ยวกับปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ มีเจ้าหน้าที่ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศทำงานอยู่เป็นจำนวนมาก โดยมีชาวต่างประเทศทำงานอยู่จำนวนถึง 215 คน บริษัทจึงมีโครงการอบรมภาษาไทยเพื่อการสื่อสารให้แก่เจ้าหน้าที่ชาวต่างประเทศเป็นประจำทุกปี เพื่อให้สามารถสื่อสารกับผู้ร่วมงานชาวไทยได้ ผู้วิจัยมีโอกาสนอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงปัจจุบันและจากประสบการณ์การสอนพบปัญหาการเรียนการสอนที่สำคัญคือ ไม่มีสื่อการสอนที่เป็นแบบเรียนที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน จากการที่ผู้วิจัยได้มาศึกษาในหลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำให้ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของสื่อการสอน อันจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพ และในเรื่องนี้ สื่อการสอนประเภทหนึ่งที่นักการศึกษาเห็นว่าเหมาะกับการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้เกิดการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ได้ดีนั้นคือ ชุดการสอน ทั้งนี้เพราะชุดการสอนเป็นระบบการนำเสนอประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยมาใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน (รัชนี้เพ็ญ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2553: 5)

ในด้านการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาตินั้น ควรเน้นไปที่ทักษะการฟังและการพูดก่อนเป็นสำคัญเพื่อให้สอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนภาษาของมนุษย์ ทั้งนี้ ซับโปโล (Zappolo) สรุปว่าการสื่อสารในชีวิตประจำวันของมนุษย์มีการใช้ทักษะการฟังมากที่สุด ร้อยละ 45 ทักษะการพูดร้อยละ 30 การอ่านร้อยละ 16 และการเขียนเพียงร้อยละ 9 (Zappolo. 1981: 31; อ้างอิงจาก สุชาติ หล่อนกลาง. 2536: 1) ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะสร้างชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน) เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามสภาพชีวิตจริงทั้งเพื่อการดำรงชีวิตประจำวันและการปฏิบัติงานเป็นสำคัญ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน)
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับ

ผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะได้ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศในเรื่องอื่นๆต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ชาวต่างประเทศที่ทำงานอยู่ในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) เลขที่ 75/64-67 สุขุมวิท 49 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 215 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ชาวต่างประเทศที่ทำงานอยู่ในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) จำนวน 10 คนโดยการคัดเลือกแบบเจาะจงที่พิจารณาจากผู้ไม่มีความรู้พื้นฐานภาษาไทย และใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่

เนื้อหาชุดการสอน

ผู้วิจัยได้สำรวจความต้องการเรียนภาษาไทยของชาวต่างประเทศที่ทำงานในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) เพื่อให้ทราบถึงหัวข้อการเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และได้นำมาพิจารณาคัดเลือกให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อนำมาสร้างชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นในครั้งนี้ จำนวน 10 เรื่อง ดังนี้

1. การทักทายและการแนะนำตัว
2. ตัวเลขและการบอกเวลา
3. สีและขนาด
4. การซื้อของ
5. สุขภาพ

6. การเดินทาง
7. การโทรศัพท์
8. การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต
9. การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน
10. การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต

ระยะเวลาในการดำเนินการ

ระยะที่ 1	พฤศจิกายน 2553 – มิถุนายน 2554
วางแผนโดยเขียนโครงการเพื่อดำเนินการวิจัยและประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ระยะที่ 2	กรกฎาคม 2554 – มกราคม 2555
สร้างเครื่องมือในการวิจัย
สร้างชุดการสอน
ปรับปรุงแก้ไข
ระยะที่ 3	กุมภาพันธ์ 2555 – พฤษภาคม 2555
เก็บรวบรวมข้อมูล
วิเคราะห์ข้อมูล
สรุปและอภิปรายผล

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้ในชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัทอินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน) ผู้วิจัยจะใช้ศัพท์สัญลักษณ์ที่กำหนดรูปแบบขึ้นเป็นการเฉพาะ เพื่อลดเสียงคำภาษาไทยโดยคำนึงถึงความใกล้เคียงกับภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาแม่ของผู้เรียนให้มากที่สุด รายละเอียดศัพท์สัญลักษณ์ได้จากเอกสารหน้า 121

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน) หมายถึง สื่อการสอนภาษาไทยที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยมีเนื้อหาตามที่กำหนดไว้ในขอบเขตการวิจัย

2. **ผู้เรียนชาวต่างประเทศ** หมายถึง ผู้เรียนชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในหลักสูตรการสนทนาของบริษัท อินโดรามา โพลีเออร์ส จำกัด

3. **ประสิทธิภาพของชุดการสอน** หมายถึง สมรรถนะของชุดการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยมีค่าของประสิทธิภาพกระบวนการต่อประสิทธิภาพผลลัพธ์ เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ทั้ง 10 ชุดของผู้เรียน

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ทั้ง 10 ชุดของผู้เรียน

สมมติฐานการวิจัย

ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยมีค่าของประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. รวบรวมและศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องชุดการสอน การสนทนาและการเรียนรู้ภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ

2. กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3. ทำแบบสอบถามเพื่อสำรวจความต้องการของผู้เรียนเพื่อกำหนดหัวข้อที่จะทำชุดการสอน

4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเออร์ส จำกัด (มหาชน) ซึ่งประกอบด้วย ชุดการสอน คู่มือการใช้ชุดการสอน รายการส่วนประกอบชุดการสอน แผนการสอน ใบความรู้ ใบคำศัพท์ แบบฝึกหัด ใบเฉลยแบบฝึกหัด วงศัพท์เพิ่มเติม วัฒนธรรมการใช้ภาษา

5. นำชุดการสอนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อขอคำแนะนำและนำมาปรับปรุงแก้ไข

6. นำชุดการสอนที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริง

7. นำชุดการสอนที่สมบูรณ์แล้วไปใช้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

8. เก็บรวบรวมข้อมูลการทดลอง

9. วิเคราะห์ข้อมูล

10. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนาและการสนทนาภาษาไทยในฐานะภาษาที่สอง
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

1.1.1 ความหมายของชุดการสอน

กู๊ด (Good. 1973: 306) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง โปรแกรมการสอนทุกอย่างที่จัดไว้โดยเฉพาะ มีวัตถุประสงค์ที่จัดไว้ในแต่ละชุดการสอน ซึ่งได้แก่ คู่มือครู เนื้อหา แบบทดสอบ และมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนไว้ครบถ้วน

เปรี๊ยะ กุมุท (2518: 1) กล่าวถึงชุดการสอนว่า ชุดการสอนเป็นสื่อประสม (Multi-media) ที่จัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย หัวข้อ เนื้อหา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วย โดยจัดไว้เป็นชุดหรือกล่อง หรือ ซอง ภายในจะมีคู่มือการใช้ที่ประกอบด้วย รายละเอียดและคำแนะนำต่างๆ รวมทั้งสื่อการสอนที่จำเป็นสำหรับประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

ลัดดา สุขปริดี (2523: 29) กล่าวว่า ชุดการเรียนการสอน คือ การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อหลายชนิดร่วมกัน หรือที่เรียกว่า ระบบสื่อประสม เพื่อสนองจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนที่ตั้งไว้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และก่อให้เกิดความสะดวกต่อการใช้ในการเรียนการสอน

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525: 185) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง ระบบการผลิตและการนำสื่อการเรียนหลายอย่างที่มีความสัมพันธ์กันและมีคุณค่าส่งเสริมกันและกัน สื่อการเรียนอย่างหนึ่งอาจนำมาใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหา ส่วนสื่อการเรียนอีกอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อก่อให้เกิดความลึกซึ้ง สื่อการเรียนเหล่านี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าสื่อประสม การนำสื่อการเรียนมาใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชานั้น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงอาจกล่าวได้ว่าชุดการสอน คือ หน่วยหรือซองซึ่งบรรจุสื่อการเรียนต่างๆพร้อมทั้งคำแนะนำในการทำกิจกรรมตามขั้นตอนที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้

บุญเกื้อ ควรวาเวช (2529: 66-67) กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่งซึ่งเป็นชุดของสื่อประสมที่มีสื่อการสอนตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปรวมกันโดยจัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้ตามหัวข้อ เนื้อหา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยที่ต้องการจะให้ผู้เรียนได้รับความรู้ตามที่ต้องการจัดเอาไว้เป็นชุดๆ บรรจุในซอง กล่อง หรือกระเป๋า

ลำพอง บุญช่วย (2530: 198) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง การวางแผนการเรียนการสอนของครู โดยใช้สื่อการเรียนการสอนต่างๆ ร่วมกัน (Multi media approach) เพื่อสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนตามจุดประสงค์ที่วางไว้ โดยการจัดสื่อต่างๆ เหล่านี้ไว้เป็นชุดหรือกล่อง เพื่อให้ผู้เรียนและผู้สอนได้ใช้การเรียนการสอน

สุวดี เมืองสุข (2546: 19) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง การวางแผนในการนำเอาวัสดุ อุปกรณ์หลากหลายที่สอดคล้องกันกับเนื้อหา และการจัดกิจกรรมมารวมเข้าไว้ด้วยกันเป็นชุดหรือกล่อง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้สอนได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า ชุดการสอน หมายถึง สื่อการสอนที่มีการนำเครื่องมือมากกว่า 1 อย่างเข้ามารวมไว้ด้วยกัน มีการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาของแต่ละหัวเรื่อง เพื่อช่วยส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้การจัดการการเรียนการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.1.2 ประเภทของชุดการสอน

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525: 186-187) ได้แบ่งประเภทของชุดการสอนตามลักษณะของการใช้ไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. ชุดการสอนสำหรับประกอบการบรรยาย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ชุดการสอนสำหรับครูใช้
2. ชุดการสอนสำหรับกิจกรรมแบบกลุ่ม ชุดการสอนแบบนี้มุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน
3. ชุดการสอนรายบุคคล เป็นชุดการสอนที่จัดระบบขั้นตอนเพื่อให้ผู้เรียนใช้เรียนด้วยตนเองตามลำดับความสามารถของแต่ละคน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2544: 114) ได้แบ่งชุดการสอนตามลักษณะการใช้เป็น 4 ประเภท คือชุดการสอนประกอบการบรรยาย ชุดการสอนสำหรับกิจกรรมกลุ่ม ชุดการสอนตามเอกัตภาพหรือชุดการสอนรายบุคคล และ ชุดการสอนทางไกล

สรุปได้ว่า ประเภทของชุดการสอน สามารถจำแนกได้ ดังนี้

1. ชุดการสอนสำหรับครู

2. ชุดการสอนสำหรับผู้เรียนเป็นกลุ่ม
3. ชุดการสอนสำหรับผู้เรียนรายบุคคล
4. ชุดการสอนทางไกล

1.1.3 องค์ประกอบของชุดการสอน

ชุดการสอนประกอบด้วยสื่อประสมในรูปของวัสดุอุปกรณ์ และวิธีการตั้งแต่สองอย่างขึ้นไป นำมาบูรณาการโดยใช้วิธีการจัดระบบ เพื่อให้ชุดการสอนแต่ละชุดมีประสิทธิภาพ และมีความสมบูรณ์เบ็ดเสร็จไปในตัวเอง โดยมีความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยและเนื้อหาที่จัดระบบไว้แล้วชุดการสอนอาจอยู่ในแฟ้มหรือกล่อง มีจำนวนเท่ากับหน่วยการสอนในแต่ละวิชา ชุดการสอนจะมีลักษณะอย่างไร และประกอบด้วยสื่อประเภทใดบ้าง ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการใช้ อาจใช้สื่อที่มีราคาแพง เช่น ระบบบันทึกภาพ ฟิล์ม สไลด์ หรือสื่อราคาถูกลง เช่น วัสดุ กราฟิก รูปภาพต่าง ๆ และใบไม้ใบหญ้า ที่จะสามารถจัดหาได้ในท้องถิ่น

วาสนา ซาวหา (2525: 138-139) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดการสอนไว้ว่า ชุดการสอนประเภทนี้ครูเป็นผู้ใช้สอนนักเรียนเป็นกลุ่มใหญ่หรือทั้งชั้นเรียนว่า ควรประกอบด้วยสิ่งต่างๆที่ครูต้องใช้เสนอความรู้ให้แก่ นักเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในเวลาเดียวกัน สิ่งที่มีบรรจุในกล่องหรือซองของชุดการสอนประเภทนี้คือ

1. คู่มือครู ซึ่งเปรียบเสมือนแผนการสอนหรือบันทึกการสอนของครูประกอบด้วยจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม รายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา การดำเนินกิจกรรมหรือวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุถึงพฤติกรรมขั้นสุดท้าย นั่นคือ ขั้นตอนการสอน รายการบอกชนิดของสื่อการเรียนการสอนตามลำดับ คำแนะนำการใช้สื่อการเรียนการสอนตามลำดับ และหนังสือประกอบการค้นคว้าสำหรับครู

2. สื่อการเรียนการสอน ที่ใช้ประกอบการสอนเพื่อให้บรรลุความมุ่งหมาย สื่อการเรียนการสอนนี้มีหลายชนิด เช่น รูปภาพ แผนภูมิ สไลด์ เทป หรืออื่นๆ ซึ่งแต่ละชนิดจะส่งเสริมการเรียนการสอนให้ได้ผลและได้รับการเลือกสรรมาแล้วอย่างเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน

3. แบบฝึกหัดเสริมทักษะ

4. แบบทดสอบที่ใช้ในการทดสอบก่อนและหลังการเรียนการสอน

บุญเกิด ควรหาเวช (2529: 68-70) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญๆ ภายในชุดการสอนสามารถจำแนกออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. คู่มือครู เป็นคู่มือและแผนการสอนสำหรับผู้สอนหรือผู้เรียนตามแต่ชนิดชุดการสอน ภายในคู่มือจะชี้แจงวิธีการใช้ชุดการสอนเอาไว้อย่างละเอียด

2. บัตรคำสั่งหรือคำแนะนำ จะเป็นส่วนที่บอกให้ผู้เรียนดำเนินการเรียนหรือประกอบกิจกรรมบางอย่างตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ บัตรคำสั่งจะมีอยู่ในชุดการสอนแบบกลุ่มและรายบุคคล ซึ่งประกอบด้วย

- ก. คำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษา
- ข. คำสั่งให้ผู้เรียนดำเนินการกิจกรรม
- ค. การสรุปบทเรียน

3. เนื้อหาสาระและสื่อ จะบรรจุไว้ในรูปของสื่อการสอนต่างๆ อาจประกอบด้วย บทเรียนโปรแกรม สไลด์ เทปบันทึกเสียง รูปภาพ เป็นต้น

4. แบบประเมิน ผู้เรียนจะต้องประเมินผลความรู้ด้วยตนเองก่อนและหลังเรียน แบบประเมินที่อยู่ในชุดการสอนอาจจะเป็นแบบฝึกหัดให้เติมคำลงในช่องว่าง เลือกคำตอบที่ถูกจับคู่ คูณผลจากการทดลอง หรือให้ทำกิจกรรม เป็นต้น

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของชุดการสอน มีดังนี้

1. คู่มือการใช้ชุดการสอน
2. เนื้อหาของบทเรียน
3. เครื่องมือหรือสื่อการเรียนการสอน เช่น บัตรคำ, รูปภาพ, เทป หรือซีดี
4. ใบงานหรือกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน
5. แบบฝึกหัด
6. แบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนการสอน

1.1.4 คุณค่าของชุดการสอนและประโยชน์ของชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523: 121) กล่าวว่า ชุดการสอนช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหา ประสบการณ์ที่มีความซับซ้อน เข้าความสนใจของนักเรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจแก่ผู้สอน ช่วยให้การเรียนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของผู้สอน ในกรณีที่ครูไม่สามารถมาสอนเองได้ ก็สามารถให้ครูคนอื่นสอนทดแทนได้

สันทัด ภิบาลสุข; และพิมพ์ใจ ภิบาลสุข (2525: 199) กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้ชุดการเรียนการสอนว่า ช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้เป็นผู้ทำกิจกรรมด้วยตนเองเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ทำให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกัน ทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอิสระจากอารมณ์และบุคลิกภาพของครู ครูที่พูดไม่เก่งก็สามารถสอนให้มีประสิทธิภาพได้ ช่วยให้ครูวัดผลผู้เรียนได้ตรงตามความมุ่งหมาย ลดภาระและช่วยสร้างความพร้อม ความมั่นใจให้แก่ครู จัดปัญหาการขาดแคลนครูผู้ชำนาญ อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้

แบบต่อเนื่อง หรือการศึกษานอกระบบ ช่วยแก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคลและเป็นประโยชน์สำหรับการเรียนการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้

ประยัต จิระวรพงศ์ (2527: 267) กล่าวถึงคุณค่าของชุดการสอนว่า ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนมีความมั่นใจในการดำเนินการสอน แก้ไขปัญหาการขาดแคลนครู ถ่ายทอดประสบการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างแท้จริง สนับสนุนการจัดการศึกษานอกระบบ

สรุปได้ว่า คุณค่าของชุดการสอน คือสื่อการสอนที่ช่วยให้บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นไปอย่างสะดวกมากขึ้น ช่วยเพิ่มความมั่นใจให้กับครูผู้สอน ในขณะเดียวกันทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ แก้ไขปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอนได้

1.1.5 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและขั้นตอนในการสร้างชุดการสอน

แนวความคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ที่เป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพมีอยู่ 3 กลุ่มใหญ่ๆ คือ (วิเชียร สุคันธี. 2537: 44 – 45; อ้างอิงจาก Kemp; & Dayton. 1985: 13 – 14)

1. กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) เป็นกลุ่มที่กำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ว่าเป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) และการตอบสนอง (Response) บางทีจึงเรียกว่า การเรียนรู้แบบ S-R สิ่งเร้า คือ ข่าวสารเนื้อหาวิชาที่ส่งไปให้ผู้เรียนโดยผ่านกระบวนการเรียนการสอน โปรแกรมการเรียนการสอนอิงหลักทฤษฎีนี้มาก โดยจะแตกลำดับขั้นของการเรียนรู้ออกเป็นขั้นตอนย่อยๆ และเมื่อผู้เรียนเกิดการตอบสนองก็จะสามารถทราบผลได้ทันทีว่าเกิดการเรียนรู้หรือไม่ ถ้าตอบสนองถูกต้องก็จะมีเสริมแรง โปรแกรมการสอนเป็นรายบุคคลอิงทฤษฎีนี้มาก

2. กลุ่มเกสตัลท์หรือสนาม หรือความรู้ความเข้าใจ (Gestalt, Field or Cognitive Theories) เป็นกลุ่มที่เน้นกระบวนการความรู้ ความเข้าใจ หรือการรู้จักคิด อันได้แก่ การรับรู้ที่มีความหมาย ความเข้าใจ และความสามารถในการจัดกระทำอันเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของพฤติกรรมมนุษย์ ทฤษฎีนี้ถือว่า การเรียนรู้ของมนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับคุณภาพของสติปัญญาและความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์

3. กลุ่มจิตวิทยาทางสังคม (Social Psychology of Social Learning Theory) เป็นกลุ่มที่ได้รับความนิยมมากขึ้น ทฤษฎีนี้เน้นปัจจัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับการเรียนรู้ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการกระทำประสบการณ์โดยตรงหรือผ่านสื่อการเรียนการสอน

เคมปี และ เดตัน (Kemp; & Dayton. 1985: 14–15) กล่าวว่า ทฤษฎีทั้ง 3 กลุ่มนี้ต่างมีความคล้ายคลึงหรือจุดเน้นเกี่ยวกับการออกแบบและการใช้สื่อการเรียนการสอน ดังนี้

1. แรงจูงใจ (Motivation) ถ้านักเรียนมีความต้องการ ความสนใจ หรือความปรารถนาที่จะเรียนรู้จะทำให้การเรียนการสอนที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจ คือประสบการณ์หรือกิจกรรมในการเรียนรู้ ซึ่งมีความหมายที่น่าสนใจสำหรับนักเรียน

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) นักเรียนแต่ละคนต่างมีอัตราและวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นการจัดสื่อการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

3. วัตถุประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective) ในการจัดการเรียนการสอน หากนักเรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ก็จะทำให้นักเรียนมีโอกาสบรรลุจุดประสงค์ได้มากกว่าที่ไม่ทราบ นอกจากนี้วัตถุประสงค์การเรียนรู้ยังช่วยในการวางแผนสร้างสื่อการเรียนการสอน คือทำให้ทราบว่าควรบรรจุเนื้อหาอะไรในสื่อ

4. การจัดเนื้อหา (Organization of Content) การเรียนรู้จะง่ายขึ้นหากมีการจัดลำดับเนื้อหาสาระในการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นหรือสมเหตุสมผล

5. การจัดเตรียมการเรียนรู้ที่มีมาก่อน (Pre-Learning Preparation) บางครั้งการเรียนรู้เนื้อหาสาระหนึ่งๆ จำเป็นจะต้องอาศัยประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีมาก่อน ดังนั้นในการสร้างชุดการสอนควรคำนึงถึงธรรมชาติและระดับการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มเพื่อที่จะจัดเตรียมความพร้อมให้กับกลุ่มผู้เรียน

6. อารมณ์ (Emotion) การเรียนรู้จะเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึกของบุคคลพอๆ กับการสามารถทางสติปัญญา ดังนั้นในการสร้างชุดการสอนควรสนองตอบอารมณ์ซึ่งก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้เป็นสำคัญ

7. การมีส่วนร่วม (Participation) การเรียนรู้จะบังเกิดผลอย่างรวดเร็ว และคงทนหากนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งทางสติปัญญา และทางกายภาพ และควรจัดเป็นเวลายาวนานกว่าการเรียนรู้โดยการฟังหรือการพูด

8. การสะท้อนกลับ (Feedback) การเรียนรู้จะเพิ่มขึ้นหากนักเรียนได้รับความก้าวหน้าในการเรียนรู้ จึงเป็นการสร้างแรงจูงใจ

9. การเสริมแรง (Reinforcement) เมื่อนักเรียนบรรลุผลในการเรียนรู้เนื้อหาสาระใดแล้วก็จะถูกกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องต่อไป ซึ่งการเรียนรู้ก็เป็นรางวัลที่สร้างความเชื่อมั่นและส่งผลให้เกิดพฤติกรรมในทางบวกแก่นักเรียน

10. การฝึกปฏิบัติและการทำซ้ำ (Practice and Repetition) บุคคลจะเกิดการเรียนรู้ในเรื่องของความรู้และทักษะได้จะต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติและการกระทำซ้ำอยู่เสมอ ซึ่งจะนำไปสู่ความคงทนในการเรียนรู้

เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต (2528: 282 – 293) กล่าวว่า การสร้างชุดการสอนอาศัยหลักการและทฤษฎีหลายประการ ดังนี้

1.ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) นักการศึกษาได้นำหลักจิตวิทยาในด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลมาใช้เพราะถือว่าการสอนนั้นไม่สามารถปั้นผู้เรียนให้เป็นแม่พิมพ์เดียวกันได้ในช่วงเวลาที่เท่ากัน เพราะผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนรู้ตามวิถีของเขาและใช้เวลาเรียนในเรื่องๆหนึ่งแตกต่างกันไป ความแตกต่างเหล่านี้มีความแตกต่างในด้านความสามารถ (Ability) สติปัญญา (Intelligence) ความต้องการ (Need) ความสนใจ (Interest) ร่างกาย (Physical) อารมณ์ (Emotion) และสังคม (Social) ด้วยเหตุผลที่คนเรามีความแตกต่างกันดังกล่าว ผู้สร้างชุดการสอนจึงพยายามที่จะหาวิธีการที่เหมาะสมที่สุดในการที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ในชุดนั้นๆ ซึ่งวิธีที่เหมาะสมที่สุดวิธีหนึ่งคือ การจัดการสอนรายบุคคลหรือการจัดการสอนตามเอกัตภาพหรือการศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งล้วนแต่เป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนตามความแตกต่างของแต่ละคน

2.การนำสื่อประสมมาใช้ (Multi – Media Approach) เป็นการนำเอาสื่อการสอนหลายประเภทมาใช้สัมพันธ์กันอย่างมีระบบ ความพยายามอันนี้ก็เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนจากเดิมที่เคยยึดครูเป็นแหล่งความรู้หลัก มาเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เรียนด้วยการใช้แหล่งความรู้จากสื่อประเภทต่างๆ

3.ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory) จิตวิทยาการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้

3.1 เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3.2 ตรวจสอบผลการเรียนของตนเองว่าถูกหรือผิดได้ทันที

3.3 มีการเสริมแรง คือผู้เรียนจะเกิดความภูมิใจ ดีใจที่ตนเองทำได้ถูกต้อง เป็นการให้กำลังใจที่จะเรียนต่อไป ถ้าตนเองทำไม่ถูกต้องจะได้ทราบว่าที่ถูกต้องนั้นคืออะไร จะได้ไตร่ตรองพิจารณาทำให้เกิดความเข้าใจ ซึ่งจะไม่ทำให้เกิดความท้อถอยหรือสิ้นหวังในการเรียนเพราะเขาจะมีโอกาสที่จะสำเร็จได้เหมือนคนอื่นเหมือนกัน

3.4 เรียนไปที่ละขั้น ตามความสามารถและความสนใจของตนเอง

4.การใช้วิธีวิเคราะห์ (Systems Analysis) เป็นการนำเอาการวิเคราะห์ระบบมาใช้ จัดเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของวัยผู้เรียน ทุกสิ่งทุกอย่างที่จัดไว้ในชุดการสอนจะสร้างขึ้นอย่างมีระบบจะต้องมีการตรวจเช็คทุกขั้นตอน และทุกอย่างจะต้องสัมพันธ์สอดคล้องกันเป็นอย่างดี มีการทดลองปรับปรุงมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเป็นที่เชื่อถือได้ จึงจะนำออกใช้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525: 189 – 192) เสนอขั้นตอนในการสร้างชุดการสอนไว้ 10 ขั้นตอนคือ

1. ศึกษาเนื้อหาสาระของวิชาทั้งหมดอย่างละเอียดว่าสิ่งที่เรานำมาทำเป็นชุดการสอนนั้นจะมุ่งเน้นให้เกิดหลักการของการเรียนรู้ อะไรบ้างให้กับผู้เรียน นำวิชาการที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ แล้วมาแบ่งเป็นหน่วยของการเรียนการสอน

2. กำหนดว่าผู้เรียนคือใคร (Who Learner) จะให้อะไรกับผู้เรียน (Give What Condition) จะให้ทำกิจกรรมอย่างไร (Does What Activities) และจะทำได้ดีอย่างไร (How Well Criterion) สิ่งเหล่านี้จะเป็นเกณฑ์ในการกำหนดการเรียน

3. กำหนดหน่วยการเรียนตามชั่วโมงที่กำหนด

4. กำหนดความคิดรวบยอดให้สอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง

5. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหน่วยความคิดรวบยอด

6. นำจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละข้อมาทำการวิเคราะห์งานเพื่อหาและจัดลำดับกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมถูกต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้แต่ละข้อ

7. เรียงลำดับกิจกรรมของแต่ละข้อ เพื่อให้เกิดการประสานกลมกลืนของกิจกรรมการเรียนการสอนขั้นที่สมบูรณ์ที่สุด เพื่อไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อนในการเรียน

8. สื่อการสอน คือ วัสดุอุปกรณ์และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูและนักเรียนจะต้องทำเพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้ ซึ่งครูจัดทำขึ้นหรือจัดหาไว้ให้เรียบร้อย

9. การประเมิน คือ การตรวจสอบดูว่าหลังการเรียนการสอนแล้วมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดหรือไม่ โดยการประเมินผลนี้ต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้

10. การทดลองใช้ชุดการสอน เพื่อหาประสิทธิภาพ โดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มเล็ก ๆ ดูก่อนเพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่อง และแก้ไขปรับปรุงอย่างดีแล้ว จึงนำไปทดลองใช้กับเด็กทั้งชั้นหรือกลุ่มใหญ่โดยกำหนดขั้นตอนดังนี้

10.1 ชุดการสอนนี้ต้องการความรู้เพิ่มเติมของผู้เรียนหรือไม่

10.2 การนำเข้าสู่บทเรียนของชุดการสอนนี้เหมาะสมหรือไม่

10.3 การประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน มีความสับสนวุ่นวายกับผู้เรียน และดำเนินไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้หรือไม่

10.4 การสรุปผลการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางไปสู่ความคิดรวบยอดหรือหลักสำคัญของการเรียนรู้ในหน่วยนั้น ๆ ดีหรือไม่ หรือจะต้องตรวจรับเพิ่มเติมอย่างไร

10.5 การประเมินผลหลังการเรียนเพื่อตรวจสอบดูว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นนั้น ให้ความเชื่อมั่นได้มากน้อยแค่ไหนกับผู้เรียน

รุ่งทิวา จักรกร (2527: 86 – 87) ได้แบ่งขั้นตอนของการผลิตชุดการสอนไว้ดังนี้

1. การกำหนดเรื่องเพื่อทำชุดการสอน
2. จัดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ แล้วแต่ความต้องการและความเหมาะสม
3. จัดเป็นหน่วยการสอน จะแบ่งกี่หน่วย หน่วยหนึ่ง ๆ ควรใช้เวลาเท่าใดใช้เวลาเรียนเป็นคาบหรือสัปดาห์ตามความเหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน ทั้งนี้โดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยาพัฒนาการของผู้เรียน
4. กำหนดหัวเรื่อง จัดแบ่งหน่วยการสอนเป็นหัวข้อย่อย ๆ เพื่อสะดวกแก่การเรียนรู้ แต่ละหน่วยประกอบด้วยประสบการณ์ในการเรียนรู้อะไรบ้างก็กำหนดหัวข้อแต่ละหน่วยนั้นขึ้น
5. กำหนดความคิดรวบยอด (Concept) หรือหลักการ (Principle) ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าจะให้ผู้เรียนมีความคิดรวบยอดหรือหลักการอะไร
6. การกำหนดจุดประสงค์ในการสอน ซึ่งหมายถึง จุดประสงค์ทั่วไปและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีเกณฑ์ตัดสินผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ให้ชัดเจน
7. การวิเคราะห์งานโดยการนำเอาจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมแต่ละข้อมาวิเคราะห์กิจกรรมว่า ควรจะทำอะไรก่อนหลัง แล้วจึงจัดลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วางไว้
8. จัดลำดับกิจกรรมนักเรียน หลังจากพิจารณาจุดประสงค์แต่ละข้อว่าจะจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างไร จึงจะบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนด นอกจากนั้นจะต้องพิจารณากิจกรรมพิเศษต่าง ๆ ที่จะเสริมสร้างความสนใจและความสามารถของผู้เรียนด้วย
9. กำหนดแบบประเมินผล ครูต้องพิจารณาวิธีการในการประเมินผล จะใช้วิธีอย่างไรจึงจะประเมินผลได้อย่างแน่นอนตามจุดประสงค์ที่กำหนด
10. เลือกและผลิตสื่อการสอนโดยพิจารณาจากข้อ 7 เมื่อทราบว่าจะใช้สื่อการสอนอะไรแล้ว ก็จัดหาและผลิตเพื่อให้ได้ตามความต้องการ จัดเป็นหมวดหมู่เพื่อความสะดวกแก่การใช้
11. หาประสิทธิภาพของชุดการสอน เมื่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง
12. ในกรณีชุดการสอนแบบกลุ่มจำเป็นต้องมีกิจกรรมสำรอง
13. สร้างข้อทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนพร้อมทั้งเฉลย
14. ขนาดรูปแบบของชุดการสอน ชุดการสอนที่ดีควรมีขนาดมาตรฐาน เพื่อความสะดวกในการใช้และความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการเก็บรักษา

15. ใช้ชุดการสอน ใช้ตามประเภทและจุดประสงค์ที่สร้างขึ้น นอกจากนี้จะต้องใช้ให้เป็นไปตามข้อกำหนดต่าง ๆ ที่วางไว้เกี่ยวกับการใช้ชุดการสอนนั้น ๆ ด้วย ชุดการสอนจะมีทั้งคู่มือครูและวิธีการที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติเมื่อใช้ชุดการสอน

สรุปได้ว่า ในการสร้างชุดการสอนนั้น ควรคำนึงถึง แรงจูงใจของผู้เรียน ความแตกต่างระหว่างบุคคล วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การจัดเนื้อหา การเตรียมการเรียนรู้ที่มีมาก่อน อารมณ์ การมีส่วนร่วม การสะท้อนกลับ การเสริมแรง การฝึกปฏิบัติและการทำซ้ำ ก่อนการสร้างชุดการสอน ต้องศึกษาเนื้อหาสาระของวิชาทั้งหมดอย่างละเอียด การจัดเรียงกิจกรรมต้องประสานกลมกลืนกันไม่ซ้ำซ้อน ก่อนนำชุดการสอนไปใช้จริง ควรมีการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มเล็ก ๆ ดูก่อน

1.1.6 คุณลักษณะที่ดีของชุดการสอน

สมิธ (Smith. 1973: 25-26) ได้ให้ความเห็นว่าในชุดการสอนที่ดีนั้นจะต้องจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกและหาวิธีการต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้การเรียนรู้บรรลุเป้าหมาย เช่น

1. ใช้สื่อหลายอย่าง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้
2. หาวิธีการหลายรูปแบบ โดยมีจุดมุ่งหมายและขอบข่ายการหลายอย่าง
3. แบ่งเนื้อหาออกเป็นขั้นตอน ตามลำดับความยากง่าย
4. ควรมีกิจกรรมหลายอย่างให้ผู้เรียนได้เลือก และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทเรียน

นอกจากนี้ สมิธ ยังได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ชุดการสอนที่ดีจะต้องมีสิ่งดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เช่น มีสีต่างๆ มีภาพประกอบตามความจำเป็น รวบรวมสื่อและเรื่องราวต่างๆ ใส่ในกล่องขนาดเหมาะสม จะทำให้สะดวกต่อการเก็บรักษาและการนำมาใช้อีกด้วย

นิพนธ์ สุขปริดี (2519: 67) ได้ให้แนวคิดว่าชุดการสอนที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นชุดการสอนที่เหมาะสม เหมาะกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้
2. เหมาะกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
3. สื่อที่ใช้สามารถสร้างความสนใจของผู้เรียนได้ดี
4. มีคำแนะนำและวิธีใช้อย่างละเอียด ง่ายต่อการนำไปใช้
5. มีวัสดุ อุปกรณ์ในการเรียนการสอนทั้งหมดที่กำหนดไว้ในบทเรียนอย่างครบถ้วน

ครบถ้วน

สรุปได้ว่า คุณลักษณะที่ดีของชุดการสอน ควรประกอบไปด้วย

1. มีขนาดที่เหมาะสม สะดวกต่อการใช้งานและการเก็บรักษา
2. มีกิจกรรมให้เลือกทำหลากหลาย
3. สื่อที่อยู่ในชุดการสอน มีสีสันดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้
4. มีการลำดับขั้นตอนการใช้งานอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย

5. หากเป็นชุดการสอนที่ใช้สำหรับเด็กเล็ก วัสดุอุปกรณ์ต่างๆต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของเด็กหรือผู้เรียน

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างชุดการสอน

พิกุล เลียวลิริพงศ์ (2533: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนแบบบูรณาการวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กปัญญาอ่อนระดับพอเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกาวิละอนุกุล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งในด้านกระบวนการและผลสัมฤทธิ์ คิดเป็นร้อยละ 90.34/86.91 เมื่อให้ครูผู้สอนประเมินความเหมาะสมของชุดการสอนในด้านเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียน ปรากฏว่าค่าความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมมาก

ปราณี วงศ์วุฒิ (2536: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนการสนทนาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยนำไปทดลองกับกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเวียงเทิง (เทิงทำนุประชา) จำนวน 30 คน พบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นทั้งหมด มีประสิทธิภาพทางทักษะการฟัง ทักษะการพูด และทักษะการเขียน ตามลำดับดังนี้ 87/86 100/80 90/80 เมื่อคิดเฉลี่ยแล้ว ชุดการสอนที่สร้างขึ้นทั้งหมดมีประสิทธิภาพ 83/82 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

ไพริน วงศ์ชายะ (2538: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การใช้ชุดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2537 รวมสี่กลุ่ม พบว่า นักเรียนชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อเตรียมความพร้อมทางภาษาของเด็กดังกล่าว มีค่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบความพร้อมที่สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยแผนการจัดประสบการณ์ปกติ โดยมีขนาดของผลกระทบเท่ากับ 1.85 ซิกม่า หรือในระดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 97

ชิตชนก ปาธะรัตน์ (2542: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนทักษะการฟังสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนวัดป่าบอนบน อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยวิธีการจับฉลาก ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 30 คาบ คาบละ 20 นาที ทดลองวันละ 3 คาบ เป็นเวลา 10 วัน พบว่า ชุดการสอนทักษะการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.00/91.77 กล่าวคือ นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ 85.00 และสามารถ

ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟังได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 91.77 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้

อัญชลี รักอารีย์ (2548: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนแบบสื่อประสมในการพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูภาคเหนือ จังหวัดลำพูน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้ากำลัง และช่างอิเล็กทรอนิกส์ โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ปีการศึกษา 2547 จำนวน 21 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เจ็น เก็ม ตู (2552: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวเวียดนามเรื่อง “วันสำคัญของไทย” โดยนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาวิชาโทภาษาไทย ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศ แห่งมหาวิทยาลัยแห่งชาติเวียดนาม ฮานอย จำนวน 20 คน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ได้ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวเวียดนามเรื่อง “วันสำคัญของไทย” ที่มีประสิทธิภาพ 87.9/84 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนชุดการสอนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวเวียดนามเรื่อง “วันสำคัญของไทย” สามารถนำไปใช้จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ณัฐธิดา บุญเพิ่มพูล (2552: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการอ่านและการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กชาวเขาปฐมวัย ซึ่งกลุ่มเป้าหมายคือ เด็กชาวเขาระดับปฐมวัยที่มีอายุ 5-6 ปี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 30 คน ของโรงเรียนบ้านกองลมและโรงเรียนบ้านนามน อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ชุดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการอ่านและการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กชาวเขาปฐมวัยที่สร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 100/94.8 ซึ่งถือได้ว่าชุดการสอนนี้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

รัชนีเพ็ญ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2553: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยว สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ปีการศึกษา 2532 โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 1 ห้องเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษานักเรียนหลังใช้ชุดการสอนสูงกว่าก่อนใช้ชุดการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนาและการสนทนาภาษาไทยใน ฐานะภาษาที่สอง

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

2.1.1 ความหมายของการสนทนา

ผะอบ โปษะกฤษณะ (2519: 45) กล่าวว่า การสนทนาเป็นการพูดที่มีบทบาทสำคัญมากในชีวิต การงานใหญ่ๆ จะสำเร็จได้ก็ด้วยการสนทนาเป็นเบื้องต้น ผู้ที่รู้จักศิลปะของการสนทนาเป็นผู้ที่มีเสน่ห์ในตัว มีผู้ชอบคบหาสมาคม จะทำการสิ่งใดก็ลุล่วงไปได้ง่าย แต่จะวางหลักการสนทนาลงไปไม่ได้ อยู่ที่ไหวพริบของผู้สนทนาที่จะพิจารณาเองว่าเรื่องใดควรจะสนทนาอย่างไร

จำรัส เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2534: 45) กล่าวว่า การสนทนามีประโยชน์มาก เพราะเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเห็นแก่กันและกัน

เอกฉัตร จารุเมธีชน (2537: 140) กล่าวว่า การสนทนา คือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ผู้ร่วมสนทนาจะต้องรู้จักจังหวะในการแสดงความคิดเห็น รู้จักใช้ถ้อยคำที่ก่อให้เกิดมิตรภาพ มีความจริงใจใช้เหตุผลไม่พุดบด มีปฏิภาณมีความเห็นใจคนอื่น มีศิลปะในการกล่าวโต้แย้งหรือคัดค้านตาม

นพดล จันทรพิชญ์ (2539: 59) กล่าวถึงการสนทนาว่า การสนทนา หมายถึง การพูดระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป ผลัดกันพูดและผลัดกันฟัง การสนทนามีหลายลักษณะ อาจจะเป็นลักษณะที่ไม่เป็นแบบแผนคุยกันตามสบายไม่จำกัดเรื่องที่สนทนา เช่น การสนทนาในครอบครัว การสนทนากันในเพื่อนนักศึกษาที่รู้จักสนิทสนมกันเป็นต้น แต่ในการสนทนาบางครั้ง เป็นการสนทนามีแบบแผน ซึ่งต้องมีการเตรียมล่วงหน้า ส่วนใหญ่จะเป็นการสนทนาเชิงวิชาการ แต่ในที่นี้จะพูดถึงการสนทนาที่ไม่เป็นแบบแผน คือการสนทนากับบุคคลที่รู้จักคุ้นเคย และบุคคลแรกรู้จักการสื่อสารลักษณะนี้มีความสำคัญและเราได้ใช้เป็นประจำวันในครอบครัว ในที่ทำงาน ในสถานศึกษา หรือในกลุ่มของนักศึกษาถ้ามีการสนทนากันด้วยดี ก็จะนำความสัมพันธ์อันดีนั้นมาช่วยกัน

ประชัน วลีโกและคณะ (2539: 59) กล่าวถึงการสนทนาว่า เป็นการพูดเพื่อสร้างมนุษยสัมพันธ์ เป็นการพูดที่มักจะไม่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะประสงค์ให้การสนทนาครั้งนั้นเป็นไปในทำนองใด เรื่องที่พูดจึงมักเป็นเรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวัน เป็นการพูดที่จะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดและช่วยสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ในวงการธุรกิจการงาน การสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่นเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การดำเนินเป็นไปอย่างราบรื่น

ไซใต้ ชิงตะ (2552: 134) กล่าวว่า การสนทนาเป็นวิธีที่สำคัญที่สุดซึ่งทำให้เรามองเห็นบุคลิกและลักษณะนิสัยของผู้อื่น ขณะเดียวกันก็ได้เปิดเผยบุคลิกและลักษณะนิสัยของเราให้

ผู้อื่นทราบด้วย ทั้งยังเป็นวิธีที่ยอดเยียมที่ทำให้ทั้งสองฝ่ายเกิดความยินดีที่ได้ถ่ายทอดความรู้สึกของตน และดีใจที่ทราบว่าอีกฝ่ายเข้าใจความรู้สึกของตนที่ถ่ายทอดออกไป

วริสา หนันไชย (2552: 15) กล่าวว่า การสนทนา คือ การพูดที่มีบทบาทสำคัญมากในชีวิตประจำวันประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป มีทั้งผู้พูดและผู้ฟัง ต่างผลัดกันพูดและฟัง เพื่อการพูดคุย พูดจาหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นสร้างมนุษยสัมพันธ์ผูกไมตรี หรือแม้กระทั่งทำลายความเครียด

สรุปได้ว่า การสนทนา หมายถึง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การสื่อสารให้คู่สนทนาได้ทราบถึงความรู้สึก ความต้องการ เพื่อวัตถุประสงค์บางประการหรือเพื่อสร้างสัมพันธ์ไมตรี การสนทนาอาจไม่จำกัดหัวข้อสำหรับการสนทนา แต่ควรคำนึงถึงความเหมาะสม กาลเทศะ และบุคคล

2.1.2 ประเภทและหลักการของการสนทนา

วริสา หนันไชย (2552: 16) ได้กล่าวถึงประเภทของการสนทนาไว้ว่า การสนทนาแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1. การพูดระหว่างบุคคล ได้แก่ การทักทายปราศรัย ลักษณะการทักทายปราศรัยที่ดี ดังนี้

- 1.1 หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส แสดงอาการยินดีที่ได้พบผู้ที่เราทักทาย
- 1.2 กล่าวคำปฏิสันถารที่เป็นที่ยอมรับกันในสังคม เช่น สวัสดีครับ สวัสดีค่ะ
- 1.3 แสดงกิริยาอาการประกอบคำปฏิสันถาร

1.4 ข้อความที่ใช้ประกอบการทักทายควรเป็นเรื่องที่ก่อให้เกิดความสบายใจ การแนะนำตนเอง การแนะนำเป็นสิ่งจำเป็น และมีความสำคัญในการดำเนินชีวิตประจำวัน บุคคลอาจแนะนำตนเองในหลายโอกาสด้วยกัน การแนะนำตนเองมีหลักปฏิบัติดังนี้คือ ต้องบอกชื่อ นามสกุล บอกรายละเอียดเกี่ยวกับตัวเรา และบอกวัตถุประสงค์ในการแนะนำตัว

2. การพูดในกลุ่ม

การพูดในกลุ่มเป็นกิจกรรมที่สำคัญในสมัยปัจจุบัน ทั้งในชีวิตประจำวันและในการศึกษา เปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มได้ซักถาม แสดงความคิดเห็น หรือนำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วมาเล่าให้ฟังกัน มีวิธีการดังต่อไปนี้

- 2.1 เล่าถึงเนื้อหาและประเด็นสำคัญ ๆ ว่ามีอะไรบ้าง
- 2.2 ภาษาที่ใช้ควรเป็นภาษาที่ง่าย
- 2.3 นำเสียงชัดเจนน่าฟัง เน้นเสียงในตอนที่สำคัญ
- 2.4 ใช้กิริยาท่าทางประกอบการเล่าเรื่องตามความเหมาะสม
- 2.5 ผู้เล่าเรื่องควรจำเรื่องได้เป็นอย่างดี

2.6 มีการสรุปข้อคิดในตอนท้าย

อุดม บัวเพียร (2533: 68-69) กล่าวว่า เพื่อให้ความสัมพันธ์ระหว่างการสนทนาเป็นไปด้วยความราบรื่นและเกิดผลในทางที่ดี สิ่งที่คู่สนทนาควรปฏิบัติ คือ ตั้งใจฟังตลอดการสนทนา สนใจในเรื่องที่พูด มีท่าทีสุภาพ ใช้คำสุภาพ สนทนาในเรื่องกลางๆ ที่ทุกคนสนใจ ไม่ซักถามเรื่องส่วนตัว ในกรณีที่เพิ่งรู้จักกัน ใช้คำพูดที่เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล พูดให้เป็นธรรมชาติด้วยความจริงใจ และชัดเจน ซักถามคู่สนทนาให้พูดในเรื่องที่เขาถนัดและสนใจจะพูด และไม่พูดในสิ่งที่ไม่เหมาะสม เช่น การทักถาม นินทา ส่อเสียด กระแทกกระเทียบ สอดแทรกในขณะที่คนอื่นกำลังพูด ผูกขาดการพูด ตลอดเวลา พูดเกินความจริง ได้แย้งตลอดเวลา พูดซ้ำซากจำเจ

สรุปประเภทและหลักการของการสนทนาได้ว่า การสนทนาแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ การพูดระหว่างบุคคลและการพูดในกลุ่ม ในการสนทนาแต่ละครั้ง เพื่อให้การสนทนาเป็นไปอย่างราบรื่น คู่สนทนาพึงระวังในเรื่องหัวข้อการสนทนา ท่าที ถ้อยคำ รวมทั้งกาลเทศะ

2.1.3 เคล็ดลับในการเลือกหัวข้อสนทนา

ฐิยามะและมินาโกะ. (2551: 16-19) กล่าวถึง การเลือกหัวข้อในการสนทนา ว่าควรคำนึงในเรื่องดังต่อไปนี้

1. เลือกเรื่องที่คุ้นเคย ในการสนทนาครั้งแรก ควรหลีกเลี่ยงเรื่องในเชิงลบ
2. สร้างบรรยากาศให้เหมือนเป็นผู้สื่อข่าวทางทีวี
3. ใช้เรื่องใกล้ตัวเป็นหัวข้อสนทนา
4. ต้องเป็นหัวข้อสนทนาที่ฝ่ายตรงข้ามไม่รู้ลึกซึ้งอัดอัดในการตอบ
5. ต้องเป็นหัวข้อสนทนาที่สามารถเรียกข้อมูลเพิ่มเติมจากฝ่ายตรงข้ามได้
6. ควรปรับหัวข้อสนทนาให้เข้ากับอายุหรือเพศของฝ่ายตรงข้าม ระดับความสนิทสนมและความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน

สรุปได้ว่า การเลือกหัวข้อในการสนทนาควรเป็นเรื่องที่คู่สนทนาสามารถพูดคุยกันได้ โดยไม่รู้ลึกซึ้งอัดอัดคับข้องใจ หรือเป็นหัวข้อที่คู่สนทนาให้ความสนใจตรงกัน

2.1.4 การสอนสนทนาภาษาไทยในฐานะภาษาที่สอง

โกชัย สาริกบุตร. (2544: 219-220) กล่าวถึงวิธีการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศ ดังนี้

1. สร้างบรรยากาศความเป็นไทยตลอดเวลาที่สอน เช่น สิ่งแวดล้อมในห้องเรียนมีแผนที่ประเทศไทย ธงชาติไทย การตั้งชื่อผู้เรียนเป็นภาษาไทย การไหว้ เป็นต้น ผู้สอนจะต้องแสดงพฤติกรรมของคนไทยที่สุภาพ

2. สอนตามจุดประสงค์ คือผู้เรียนกับผู้สอนตกลงกันก่อนว่าจะเรียนรู้อะไร แค่ไหน ด้วยวิธีใด แล้วจึงดำเนินไปสู่วัตถุประสงค์นั้น และวัดผลตามจุดประสงค์

3. ผู้สอนจะบอกขั้นตอนการสอน กิจกรรม และกลวิธีบางอย่างล่วงหน้าเพราะการเตรียมตัวของผู้เรียนเป็นเองสำคัญมาก

4. การสอนจากสถานการณ์จริง และการใช้อุปกรณ์จริง จะน่าสนใจมาก

5. การสอนเสียง คำ และการเรียงคำ สอนโดยเทียบกับภาษาแม่ของผู้เรียนเท่าที่จำเป็นและถ้าผู้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในบางครั้งในบางเรื่องจะช่วยสร้างความเข้าใจได้มาก

6. สอนโดยให้ผู้เรียนสังเกตและสรุปเอง

7. สอนโดยมีสิ่งช่วยเหลือ เช่น ตาราง รูปภาพ สี เทปบันทึกเสียง เป็นต้น เพื่อช่วยทบทวน ช่วยประกอบความเข้าใจและช่วยจัดระเบียบความรู้

8. การใช้เกม เพลง นิทาน ใช้ได้มากกับเด็กและวัยรุ่น แต่ใช้น้อยกับผู้ใหญ่

9. การใช้บทบาท ทำทาง การสาธิต และสถานการณ์สมมติ จะสร้างความเข้าใจได้ดี และช่วยให้จดจำได้แม่นยำ

10. การให้ปฏิบัติแบบฉับพลันทันที ผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่มักไม่ชอบ เพราะส่วนมากต้องการเวลาทบทวนและเตรียมตัวล่วงหน้า แต่สำหรับเด็กวัยรุ่นจะแล้วแต่ผู้สอนจัดกิจกรรมให้ปฏิบัติ

วรวิสา ทนชัย. (2552: 11) กล่าวถึงเรื่องการสนทนาว่า ครูผู้สอนเรื่องการสนทนา ย่อมเป็นผู้ที่มีบทบาทมากและควรมีจุดมุ่งหมายให้เกิดความเข้าใจในการสนทนา มิใช่เป็นการท่องจำคำสนทนามาฝึกสนทนา แต่จะต้องเน้นที่กลวิธีปฏิสัมพันธ์ ควรมุ่งที่จะให้ผู้เรียนสนทนาได้อย่างสอดคล้องโดยที่ผู้สนทนาควบคุมองค์ประกอบต่างๆ เช่น อารมณ์ ทำทาง เป็นต้น

สรุปได้ว่า การสนทนาภาษาไทยในฐานะภาษาที่สองนั้น ครูควรฝึกให้ผู้เรียนได้สนทนาภาษาไทยด้วยภาษาที่เป็นธรรมชาติ ไม่จำกัดการสนทนาด้วยการท่องจำบทฝึกสนทนา นอกจากนี้ ควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้มีความเป็นไทยตลอดเวลาที่สอน หากสามารถจำลองสถานการณ์ต่างๆ ให้ผู้เรียนได้ฝึกสนทนาจริงจะเป็นประโยชน์อย่างมาก

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

วรวิสา ทนชัย (2552: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อฝึกการสนทนาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยระดับ 1 ของสมาคม วาย.เอ็ม.ซี.เอ เชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยระดับ 1 ของสมาคมวาย.เอ็ม.ซี.เอ เชียงใหม่ จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้ประกอบด้วย 1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อฝึกการสนทนาภาษาไทย 2. แบบทดสอบหลังเรียน 3. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการ

ทดสอบมาทำการวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยและร้อยละ และนำการตอบแบบสอบถามแสดงความ
 คิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มาทำการสรุปและเขียนบรรยายผล
 การศึกษา พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 79.25/95.00

วัชรพล วิบูลย์ศรีน.(2553: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทย
 เบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนที่เรียนภาษาไทย
 ในฐานะภาษาต่างประเทศและไม่มีทักษะการสนทนาภาษาไทย ระดับชั้น 4 , 5 และ 6 จำนวน 25 คน
 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนวัดมีนนาชาติ กรุงเทพฯ ผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนสนทนา
 ภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
 86.97/87.52 สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้

3.1.1 ความหมายของการเรียนรู้

กูด (Good. 1959: 314) กล่าวว่า การเรียนรู้ เป็นการเปลี่ยนแปลงการตอบสนอง หรือ
 การแสดงออกของพฤติกรรม บางส่วน หรือ ทั้งหมดซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์

สมชาย ัญญณกุล (2527: 38) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลง
 พฤติกรรมอันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2532: 34) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลง
 พฤติกรรม อันเนื่องมาจากประสบการณ์ เช่น ก่อนเข้าโรงเรียนนักเรียนยังอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้
 หลังจากเข้าเรียนได้สักระยะหนึ่งแล้ว ปรากฏว่ามีพฤติกรรมเปลี่ยนไป คือสามารถอ่านออกและเขียน
 ได้ เรียกว่ามีการเรียนรู้เกิดขึ้น

มาลินี จุฑะระพ (2539: 55) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นพื้นฐานของการดำเนินชีวิต มนุษย์
 มีการเรียนรู้ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงก่อนตาย การเรียนรู้จะช่วยให้พัฒนาคุณภาพชีวิตได้เป็นอย่างดี

จิราภา เต็งไตรรัตน์และคนอื่นๆ (2543: 23) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง การ
 เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์หรือการฝึกฝนจะด้วยวิธีการที่
 จงใจจะให้เกิดขึ้นเช่นนั้นหรือเป็นไปโดยไม่จงใจก็ตามที่ พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปนี้ควรเป็นไปในลักษณะ
 ที่ค่อนข้างถาวรและเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมก็ได้

กิตติชัย สุทธาสิโนบล (2546: 5) กล่าวว่า การเรียนรู้ คือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไป
 ในทางที่ดีขึ้น สูงขึ้น เจริญงอกงามขึ้น

อารี พันธมณี (2546: 176) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมเดิมสู่พฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวร และเป็นผลมาจากประสบการณ์ หรือการฝึกฝน มิใช่ เป็นผลจากการตอบสนองตามธรรมชาติ สัญชาตญาณ วุฒิภาวะ พืชยาต่างๆ อุบัติเหตุ หรือความ บังเอิญ

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2551: 35) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นกลไกของการเปลี่ยนแปลง ของพฤติกรรมของบุคคลที่หมายถึงการเปลี่ยนแปลงศักยภาพของพฤติกรรมอย่างถาวรโดยเป็นผลจาก ประสบการณ์ที่ได้รับ สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลาซึ่งมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล สังคม และสิ่งแวดล้อม

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นอย่างถาวร โดยเกิดจากประสบการณ์หรือการฝึกฝน

3.1.2 ธรรมชาติของการเรียนรู้

มาลินี จุฑะรพ (2539: 57) กล่าวถึงธรรมชาติของการเรียนรู้ว่า มนุษย์มีชีวิตอยู่เพื่อ การเรียนรู้ และเรียนรู้เพื่อที่จะมีอยู่อย่างมีคุณภาพ การเรียนรู้เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ในทางที่ดีขึ้น การเรียนรู้ทำให้เกิดประสบการณ์ และประสบการณ์ทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิต

วรรณิ ลิ้มอักษร (2541: 49) กล่าวถึงธรรมชาติของการเรียนรู้ว่า มนุษย์เป็นสัตว์ สังคมชั้นสูงที่มีวงจรชีวิตสลับซับซ้อน และมีช่วงชีวิตอันยาวนานอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา เช่น การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ การ เปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมด้านประเพณีและวัฒนธรรม เป็นต้น มนุษย์จึงต้องมีการปรับตัวให้เหมาะสมเพื่อจะได้มีชีวิตรอด และดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อม ดังกล่าวอย่างมีความสุข การเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้มนุษย์สามารถปรับตัว แสวงหาสิ่งที่จะ นำมาสนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจได้ เช่น เรียนรู้การแสวงหาอาหาร เรียนรู้การ สร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัย เรียนรู้การหลีกเลี่ยง หรือหลีกเลี่ยงสิ่งที่เป็นอันตราย เรียนรู้การแสวงหาความรู้ และความบันเทิงจากการอ่านหนังสือตลอดจนเรียนรู้การอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคม เป็นต้น

อารี พันธมณี (2546: 177-178) กล่าวว่า ครอนบัค (Cronbach) อธิบายถึงธรรมชาติ ของการเรียนรู้ เป็นกระบวนการชนิดหนึ่ง ประกอบด้วย

1. จุดมุ่งหมายของผู้เรียน (Goal) หมายถึง สิ่งที่ผู้เรียนต้องการหรือสิ่งที่ผู้เรียนมุ่งหวัง การเรียนอย่างไม่มีจุดมุ่งหมาย คือ ไม่ทราบว่าจะเรียนไปทำไมย่อมจะไม่บังเกิดผลดีขึ้น ครูควรชี้ให้ ผู้เรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายในการเรียนวิชาต่างๆว่าคืออะไร เพื่ออะไร

2. ความพร้อม (Readiness) เป็นลักษณะเฉพาะตัวของนักเรียนหรือผู้เรียนแต่ละคน หมายถึง วุฒิภาวะของผู้เรียนด้วย คนที่มีความพร้อมจะเรียนได้ดีกว่าทั้งที่อยู่ในสถานการณ์เดียวกัน จึงควรสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียนเพื่อให้เขาพร้อมที่จะเรียน

3. สถานการณ์ (Situation) หมายถึง สิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้าต่างๆที่มากระทำต่อผู้เรียน เช่น วิธีการสอน สถานการณ์ต่างๆเป็นต้น คนหรือสัตว์จะเรียนรู้ได้ดีเมื่อเข้าไปมีประสบการณ์ในสถานการณ์ต่างๆอย่างแท้จริง

4. การแปลความหมาย (Interpretation) เป็นการศึกษาหาเหตุทางในสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่เพื่อเข้าไปสู่จุดมุ่งหมาย หรือวางแผนการกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย โดยพิจารณานำสิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ การจะบรรลุจุดมุ่งหมายนั้นอาจมีหลายวิธีและอาจจะมีวิธีหนึ่งที่ดีที่สุด การที่คนจะเลือกวิธีใดนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการแปลความหมายเป็นสำคัญ

5. ลงมือกระทำ (Action) เมื่อแปลสถานการณ์แล้ว ผู้เรียนจะลงมือตอบสนองสถานการณ์หรือสิ่งเร้าในทันทีที่การกระทำนั้นผู้เรียนย่อมคาดหวังว่าจะเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

6. ผลที่ตามมา (Consequence) หลังจากตอบสนองสิ่งเร้าหรือสถานการณ์แล้ว ผลที่ตามมา คือ อาจประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย จะเกิดความพอใจ (Confirm) ถ้าไม่ประสบผลสำเร็จย่อมไม่พอใจ ผิดหวัง (Contradict) ถ้าประสบผลสำเร็จก็จะเป็นแรงจูงใจให้ทำกิจกรรมอย่างเดิมอีก ถ้าไม่บรรลุจุดมุ่งหมายอาจหมดกำลังใจ ท้อแท้จะตอบสนองหรือทำพฤติกรรมต่อไป

7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Contradict) ซึ่งจะกระทำใน 2 ลักษณะคือ ปรับปรุงการกระทำของตนใหม่เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย โดยย้อนไปพิจารณาหรือแปลสถานการณ์หรือสิ่งเร้าใหม่ แล้วหาวิธีกระทำพฤติกรรมที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายปลายทางให้ได้ อีกประการหนึ่ง อาจเลิกไม่ทำกิจกรรมนั้นอีก หรืออาจจะกระทำซ้ำๆอย่างเดิมโดยไม่เกิดผลอะไรเลยก็ได้

สรุปได้ว่า ธรรมชาติของการเรียนรู้ เป็นกระบวนการชนิดหนึ่ง ที่จะช่วยให้มนุษย์สามารถปรับตัว แสวงหาสิ่งที่จะนำมาสนองความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจได้ การเรียนรู้ทำให้เกิดประสบการณ์ ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาชีวิต

3.1.3 องค์ประกอบของการเรียนรู้

อาวี พันธมณี (2536: 178-179) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญในการเรียนรู้ของดอลลาร์ดและมิลเลอร์ (Dollard and Miller) ไว้ว่า การเรียนรู้ประกอบด้วยสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. แรงขับ (Drive) เกิดขึ้นเมื่ออินทรีย์ (Organism) ขาดสมดุล เช่น ขาดอาหาร ขาดน้ำ ขาดการพักผ่อน เป็นต้น ภาวะเหล่านี้จะกระตุ้นให้อินทรีย์แสดงพฤติกรรมเพื่อปรับให้อินทรีย์อยู่ในสภาพสมดุลอย่างเดิม แรงขับมีอยู่ 2 ประเภท คือ

1.1 แรงขับพื้นฐาน (Primary Drive) เกิดเนื่องจากความต้องการที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต เป็นความต้องการทางร่างกายต่างๆที่เกิดขึ้นพร้อมๆกับการมีชีวิตของคน

1.2 แรงขับที่เกิดจากการเรียนรู้ (Secondary Drive) เกิดขึ้นภายหลัง เป็นความต้องการทางสังคม เช่น ความรัก ฐานะทางสังคม ความมั่นคงปลอดภัย

2. สิ่งเร้า (Stimulus) เป็นสิ่งที่จะกระตุ้นให้อินทรีย์แสดงกิจกรรมได้ตอบสนองออกมา เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมตอบสนองของร่างกาย

3. การตอบสนอง (Response) เป็นพฤติกรรมหรือกิจกรรมที่อินทรีย์แสดงออกมาเมื่อมีสิ่งเร้าไปเร้า

4. การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นการทำให้สิ่งเร้าและการตอบสนองมีความสัมพันธ์กันมากยิ่งขึ้น เช่น เมื่อนักเรียนทำเลขถูกก็เสริมแรงโดยให้รางวัล จะทำให้นักเรียนอยากเรียนอยากทำเลขอีกในคราวต่อไป

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเรียนรู้ ประกอบด้วย แรงขับ สิ่งเร้า การตอบสนอง และการเสริมแรง

3.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

3.2.1 ความหมายของภาษาที่สอง

อรุณี วิริยะจิตรา (2532: 4) กล่าวว่า ภาษาที่สอง หมายถึง ภาษาอื่นที่ผู้เรียนเรียนเพื่อใช้รองไปจากภาษาแรก ภาษาที่สองนี้อาจเป็นภาษาราชการหรือเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในการเรียนการสอนในโรงเรียน ในประเทศที่เคยเป็นประเทศอาณานิคม เช่น ประเทศฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการหรือในประเทศที่มีภาษาถิ่นใช้มากมายจนจำเป็นต้องกำหนดภาษากลางขึ้นมาเพื่อใช้ในการสื่อสารกันระหว่างกลุ่มชนในประเทศนั้น เช่น ประเทศอินเดียกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง นอกจากนี้เด็กที่เกิดและเติบโตในประเทศหนึ่งจนเรียนรู้ภาษาแรกแล้วย้ายไปพำนักเป็นการถาวรในอีกประเทศหนึ่งจะเรียนภาษาในประเทศใหม่เป็นภาษาที่สอง เป็นต้น

พรชูลี อาชวอำรุง (2541: 115) กล่าวว่า ภาษาที่สอง หมายถึง ภาษาที่เรียนรู้ และใช้เป็นภาษารองมาจากภาษาแรก หรือภาษาแม่ บางครั้งเป็นภาษาที่ยอมรับให้ใช้กันแพร่หลายในประเทศที่เคยเป็นอาณานิคม เช่น ประเทศอินเดีย ประเทศฟิลิปปินส์ เป็นต้น

สรุปได้ว่า ภาษาที่สอง หมายถึง ภาษาที่เรียนเพื่อใช้รองไปจากภาษาแรก หรือภาษาแม่

3.2.2 ความหมายของภาษาต่างประเทศ

บำรุง ไตรรัตน์ (2524: 3) กล่าวว่า ภาษาต่างประเทศหมายถึง ภาษาที่ผู้เรียนเรียนโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อติดต่อกับชาติเจ้าของภาษานั้นโดยตรง อาจเนื่องมาจากมีจุดมุ่งหมายทางการค้า อุตสาหกรรม การเมือง การศึกษา การพัฒนาเทคโนโลยี ฯลฯ ตัวอย่างเช่น คนไทยเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ หรือคนอเมริกันเรียนภาษาฝรั่งเศสหรือภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

อรุณี วิริยะจิตรา (2532: 5) กล่าวว่า ภาษาต่างประเทศหมายถึงภาษาอื่นที่ผู้เรียนเรียนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารกับผู้ใช้ภาษานั้นทั้งนี้อาจเพื่อจุดมุ่งหมายในการแสวงหาความรู้ เพื่อการท่องเที่ยว เพื่อเหตุผลทางการเมือง หรือการค้า ฯลฯ เช่นคนไทยเรียนภาษาอังกฤษ ญี่ปุ่น จีน เป็นภาษาต่างประเทศ เป็นต้น การเรียนภาษาต่างประเทศนี้อาจเริ่มเรียนได้ตั้งแต่ผู้เรียนยังอยู่ในวัยเรียน โดยเรียนเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการเรียนในระดับประถม มัธยม และระดับอุดมศึกษา หรือจะมาเริ่มเรียนเมื่อเป็นผู้ใหญ่เพราะมีความประสงค์ใคร่รู้ภาษานั้นๆ ก็ได้

พรชูลี อาชาวอรุณ (2541: 119) กล่าวว่า ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาประจำชาติที่ใช้เป็นส่วนใหญ่ในประเทศใดประเทศหนึ่ง เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีนที่มีการเรียนการสอนและใช้กันอยู่ในประเทศไทย เป็นต้น

สรุปได้ว่า ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาประจำชาติ แต่ผู้เรียนเรียนเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่างเช่น เพื่อการค้า ธุรกิจ หรือการท่องเที่ยว

3.2.3 การเรียนการสอนภาษา

สำรวย บุญมณี (2542: 6) กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนว่า ขั้นตอนการจัดกระบวนการเรียนการสอน ตามเทคนิคการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองแบบรับภาษา บูรณาการกับเทคนิคพัฒนากระบวนการคิด และระบบจิตพิสัย มีขั้นตอนการสอนเป็นระยะต่างๆ ตรงและสอดคล้องกับพฤติกรรมของนักเรียนในชั้นก่อนประถมศึกษาในพื้นที่ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เทคนิคการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองแบบรับภาษา มีลำดับขั้นตอนของการสอนเป็น 2 ระยะใหญ่ๆ คือ

ระยะที่ 1 ระยะที่เด็กง/เจียบ เด็กต้องการฟัง สะสมข้อมูลทางภาษา

ระยะที่ 2 ระยะที่เด็กแถม/งอก/งาม (เด็กเริ่มพูดได้) ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เด็กเป็นศูนย์กลาง เพื่อฝึกการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้แล้ว

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544: 105) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษา เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนซึ่งต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและครูผู้สอน ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎีและวิธีการต่างๆ มากมาย ทฤษฎีและวิธีการเหล่านี้ ได้แก่ การศึกษาถึงความต่อเนื่องตามลำดับของเนื้อหา หน้าที่ของภาษา ความหลากหลายของภาษา วัฒนธรรม และการวิเคราะห์ ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อกัน จึงทำให้เกิดความหลากหลายของแนวคิดขึ้น และก่อให้เกิดวิธีสอนที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษา ครูผู้สอนจึงควรจัดระเบียบความคิดเกี่ยวกับแนวคิดและวิธีสอนของตนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อน

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง อาจแบ่งได้ 2 ขั้นคือ ขั้นที่ผู้เรียนยังไม่สามารถพูดได้ แต่เน้นการฟังและผู้เรียนเก็บข้อมูลต่างๆ ไว้ และขั้นที่ 2 คือ ขั้นที่ผู้เรียนสามารถพูดได้แล้ว

3.2.5 การเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

อรุณี วิริยะจิตรา (2532: 8) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาแรกนั้นจะเกิดขึ้นโดยธรรมชาติกับเด็กทุกคน หากเด็กคนนั้นไม่มีความบกพร่องทางร่างกายและสมองและหากเด็กสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้างได้ แต่การเรียนรู้ภาษาที่สองนั้นไม่ได้เกิดขึ้นง่ายด้ายกับเด็กทุกคนเหมือนการเรียนรู้ภาษาแรก ถึงแม้ว่าบางครั้งจะมีช่วงเวลาการเรียนรู้มากกว่ากันก็ตาม คนบางคนอาจประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองมากกว่าคนอื่น ๆ ถึงแม้จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมเหมือนกัน ทั้งนี้เพราะมีปัจจัยสำคัญหลายอย่างที่มีผลต่อการเรียนภาษาที่สอง เช่น อายุ ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันในทางวิชาการว่าคนอายุน้อยสามารถเรียนภาษาได้ดีกว่าคนอายุมาก นอกจากนี้บุคลิกของแต่ละคนก็มีส่วนในการเรียนภาษาที่สอง คนที่มีความมั่นใจในตนเองสูงจะเรียนภาษาได้ดีเพราะมีความกล้าที่จะใช้ภาษาโดยไม่กลัวผิด เป็นต้น

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองนั้น ผู้เรียนอาจไม่สามารถประสบความสำเร็จได้เท่ากันทุกคนอย่างการเรียนรู้ภาษาแรก การเรียนรู้ภาษาที่สองจะประสบความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น อายุ บุคลิกภาพ เป็นต้น

3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

เพลินจิตรา ภูติ (2546: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การศึกษาภาษาไทยตามแนวคิดทางภาษาศาสตร์สังคมเพื่อการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการใช้ภาษาการสื่อสารในสังคมไทยจากบทสนทนาในหนังสือนวนิยายไทยที่ได้รับรางวัลซีไรต์ จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ เรื่องคำพิพากษา ของชาติ กอบจิตติ ประชาธิปไตยบนเส้นขนาน ของวินทร์ เลียววาริณ และเรื่อง อมตะของวิมล ไทรนิ่มนวล ผลการวิจัยด้านภาษาพบว่า มีการใช้คำสรรพนาม คำลงท้าย และคำช่วยแสดงความสุภาพเพียงบางส่วนเท่านั้น เมื่อเทียบกับภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาตามลักษณะทางสังคมของผู้พูด ได้แก่ วัย เพศ ชั้นสังคม ความสัมพันธ์ทางสังคม เรื่องที่พูด และกาลเทศะ พบว่าปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาของผู้พูด ผลการศึกษาด้านวัฒนธรรม ค่านิยม พบว่า ภาษาที่ใช้สนทนาในชีวิตประจำวันจะสะท้อนถึงวัฒนธรรม ค่านิยมของสังคม ได้แก่ วัฒนธรรมด้านสภาพความเป็นอยู่และอาชีพ วัฒนธรรมด้านขนบธรรมเนียมประเพณี และค่านิยม

รัตนเรขา ฤทธิศร (2546: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสนทนาภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างคือ ชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในมหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่า ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การสนทนาภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนที่เรียนเสริมด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทุก

คน สามารถผ่านเกณฑ์การประเมิน 80% และสามารถทำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนนำคะแนนแทนค่าเพื่อหาประสิทธิภาพ สรุปได้ว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องนี้มีประสิทธิภาพระดับดี และผู้เรียนที่เรียนเสริมโดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนส่วนใหญ่ชอบที่จะเรียนกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในระดับมากที่สุด

วรพงศ์ ไชยฤกษ์ (2549: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ของชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างคือ ชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 100 คน แบ่งเป็นชาวต่างประเทศที่เป็นชาวตะวันตก 50 คน และชาวต่างประเทศที่เป็นชาวตะวันออก 50 คน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการเรียนรู้ของชาวตะวันออก เป็นการเรียนรู้ที่มีลักษณะเก็บตัว เินอาย และชอบทำงานตามลำพังมากที่สุด รองลงมาคือลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัสที่แสดงว่าผู้เรียนถนัดใช้ตาในการเรียนรู้ ส่วนชาวตะวันตก มีลักษณะการเรียนรู้ในลักษณะที่ชอบเปิดตัว และชอบสังคมมากที่สุด รองลงมาคือลักษณะการเรียนรู้ ที่มีความสัมพันธ์ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัสที่แสดงว่าผู้เรียนถนัดใช้ตาในการเรียนรู้เช่นกัน

อติยา จตุทอง (2549: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การรับรู้วัฒนธรรมไทยของผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่าง ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่ AUA Language Center กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสอนภาษาไทยนิสา กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีการรับรู้วัฒนธรรมไทยในระดับดี ปัจจัยภายนอกต่างๆที่มีผลต่อการรับรู้วัฒนธรรมไทยของผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้แก่ การมีเพื่อนเป็นคนไทย เวลาในการเรียนภาษาไทย แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย ประสบการณ์จริงเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย แหล่งเรียนรู้วัฒนธรรมไทย และการพบเห็นวัฒนธรรมไทยที่ประเทศของตนเองมาก่อน และ ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีข้อบกพร่องในทักษะการเรียนรู้ด้านการเขียนและการพูดให้ถูกเสียงวรรณยุกต์มากที่สุด ส่วนปัญหาในการรับรู้วัฒนธรรมไทยคือ เรื่องความเข้าใจผิดในวัฒนธรรมไทยบางเรื่อง ซึ่งเกิดจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม

วันเพ็ญ เดียวสมคิด (2551: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตามแนวการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาความพร้อมทางภาษาไทยของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบ้านปลา ดาว อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลบ้านปลา ดาว อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 8 คน ผลการวิจัยพบว่า ได้แผนการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 4 หน่วยและหลังใช้แผนการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนแบบโฟนิกส์ แล้วนักเรียนมีความพร้อมทาง

ภาษาไทยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสามารถจำแนกภาพจำแนกเสียง การรู้คำศัพท์ ความเข้าใจในการฟัง สามารถใช้สายตารู้ความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับสัญลักษณ์

สุกัญญา ศุภพลกิจ (2551: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างหนังสือเตรียมความพร้อมทาง ภาษา สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนที่เรียนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ จากสถาบันสอนภาษาเอยูเอ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีความเห็นว่าหนังสือเตรียมความพร้อม ทางภาษาที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมดีและตรงตามความต้องการของผู้เรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนโดยลำดับดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การประเมินประสิทธิภาพชุดการสอน
4. การดำเนินการทดลอง
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ชาวต่างประเทศที่ทำงานอยู่ในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) เลขที่ 75/64-67 สุขุมวิท 49 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 215 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ชาวต่างประเทศที่ทำงานอยู่ในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) จำนวน 10 คนโดยการคัดเลือกแบบเจาะจงที่พิจารณาจากผู้ไม่มีความรู้พื้นฐานภาษาไทย และใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง ได้แก่ ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) จำนวน 10 ชุด โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาชุดการสอน หนังสือ ตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจากห้องสมุด และร้านหนังสือต่างๆ
2. ศึกษาเทคนิควิธีการสร้างชุดการสอน และการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนจากหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. สร้างชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งประกอบด้วย ชุดการสอน คู่มือการใช้ชุดการสอน รายการส่วนประกอบชุดการสอน แผนการสอน ใบความรู้ ใบคำศัพท์ แบบฝึกหัด ใบเฉลยแบบฝึกหัด วงศัพท์เพิ่มเติม วัฒนธรรมการใช้ภาษา ซึ่งประกอบไปด้วย 10 ชุด ดังนี้

1. การทักทายและการแนะนำตัว
2. ตัวเลขและการบอกเวลา
3. สีและขนาด
4. การซื้อของ
5. สุขภาพ
6. การเดินทาง
7. การโทรศัพท์
8. การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต
9. การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน
10. การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต

4. นำชุดการสอนเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความถูกต้องของเนื้อหา แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

5. นำชุดการสอนจำนวน 10 ชุดไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านชุดการสอนและการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม และตรวจสอบคุณภาพของชุดการสอนให้มีประสิทธิภาพ จำนวน 3 ท่าน คือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธิเมตะ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. อาจารย์ศรีสุรัตน์ ส่งเจริญ ผู้อำนวยการสถาบันสอนภาษา แคลิฟอร์เนีย อิงลิช ชั้น 4 อาคารเซ็นจูรี เดอะ มูฟวี่พลาซ่า เลขที่ 15 ถนนพญาไท แขวงถนนพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400

3. คุณณฤมล ดันติฤทธิศักดิ์ ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล บริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) เลขที่ 75/64-67 สุขุมวิท 49 อโศก แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

6. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ และตรวจสอบความถูกต้องเพื่อนำไปใช้ในการทดลอง

3. การประเมินประสิทธิภาพชุดการสอน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินคุณภาพของชุดการสอน โดยนำชุดการสอนเสนอต่ออาจารย์ที่ศึกษาศาสนาและผู้ที่เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบเนื้อหา ภาษา รูปแบบ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ผลการตรวจสอบชุดการสอนของผู้เชี่ยวชาญ สรุปประเด็นสำคัญของการแก้ไข และปรับปรุง ดังนี้

1. เพิ่มเติมวัฒนธรรมการใช้ภาษาในแต่ละชุดการสอน
2. เพิ่มเติมภาพประกอบที่สอดคล้องกับเนื้อหา
3. ปรับแก้คำศัพท์ให้มีระดับที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง
4. ปรับแก้คำศัพท์โดยแยกหมวดหมู่เป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนาและคำศัพท์

เพิ่มเติม

5. ปรับแก้เนื้อหาของตัวอย่างบทสนทนาให้เป็นประโยคต้นแบบที่เหมาะสม
6. เพิ่มเติมบทบรรยายสถานการณ์ในหัวข้อตัวอย่างบทสนทนา
7. ปรับแก้กิจกรรมให้เน้นไปที่ทักษะการพูดและการฟัง
8. ปรับแก้คำสั่งของกิจกรรมให้เข้าใจได้ง่าย
9. ปรับแก้ขนาดตัวอักษรของตัวอย่างบทสนทนา โดยให้ขนาดของสัญลักษณ์ใหญ่กว่าขนาดตัวอักษรภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
10. แก้ไขการสะกดคำ ความถูกต้องของสำนวนภาษา ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

หลังจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านรวมทั้งอาจารย์ที่ศึกษาศาสนาตรวจสอบและให้คำแนะนำแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะต่างๆ ไปปรับปรุงแก้ไข แล้วนำชุดการสอนที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้จริงกับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่ทำงานในบริษัทอินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน) จำนวน 10 คน เพื่อหาประสิทธิภาพชุดการสอนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน

ผลการประเมินคุณภาพชุดการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ผลการประเมินดังนี้

ตาราง 1 แสดงผลการประเมินชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเออร์ส จำกัด (มหาชน) ด้านรูปเล่มของชุดการสอน

รายการ	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การออกแบบหน้าปก	3				
2. ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา	2	1			
3. ความชัดเจนของรูปแบบอักษรที่ใช้นำเสนอ	2	1			
4. ลักษณะตัวอักษรภาษาไทย	1	2			
5. ลักษณะตัวอักษรภาษาอังกฤษ	1	2			
6. ลักษณะตัวอักษรสัญลักษณ์	2	1			

จากตาราง 1 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเออร์ส จำกัด (มหาชน) ด้านรูปเล่มของชุดการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียน
ชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน) ด้านเนื้อหาของชุดการสอน

รายการ	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	2	1			
2. ลำดับขั้นในการนำเสนอเนื้อหา	2	1			
3. ความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา	1	2			
4. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	1	2			
5. ความน่าสนใจของเนื้อหา	1	2			
6. องค์ประกอบของชุดการสอน	1	2			
7. ระดับความยากง่ายเหมาะกับ ผู้เรียน		3			
8. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	2			

จากตาราง 2 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน) ด้านเนื้อหาของชุดการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเหมาะสมมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49

สรุปได้ว่า ผลการประเมินคุณภาพ ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน) ทั้ง 2 ด้านโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเหมาะสมมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.545 สามารถนำไปใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนได้

4. วิธีดำเนินการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ดำเนินการทดลองกับชาวต่างชาติ 10 คนที่ทำงานที่บริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน) สาขาสำนักงานใหญ่ โดยมีขั้นตอนการทดลอง ดังนี้

1. นำชุดการสอนไปดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างคือ ชาวต่างชาติ 10 คนที่ทำงานในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน) สาขาสำนักงานใหญ่ที่เรียนภาษาไทยในหลักสูตรการสนทนา จำนวน 10 คน

2. การทดลองใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 11 ครั้ง ครั้งละ 2 คาบ หรือ 90 นาที โดยกำหนดเวลาทดลอง 4 สัปดาห์ โดยมีกำหนดเวลาการทดลองดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

สัปดาห์ที่	วันที่	รายการทดลอง
1	8 กุมภาพันธ์ 2555	ชุดการสอนที่ 1 การทักทายและแนะนำตัว
	10 กุมภาพันธ์ 2555	ชุดการสอนที่ 2 ตัวเลขและการบอกเวลา
2	13 กุมภาพันธ์ 2555	ชุดการสอนที่ 3 สีและขนาด
	15 กุมภาพันธ์ 2555	ชุดการสอนที่ 4 การซื้อของ
	17 กุมภาพันธ์ 2555	ชุดการสอนที่ 5 สุขภาพ
3	20 กุมภาพันธ์ 2555	ชุดการสอนที่ 6 การเดินทาง
	22 กุมภาพันธ์ 2555	ชุดการสอนที่ 7 การโทรศัพท์
	24 กุมภาพันธ์ 2555	ชุดการสอนที่ 8 การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต
4	27 กุมภาพันธ์ 2555	ชุดการสอนที่ 9 การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน
	29 กุมภาพันธ์ 2555	ชุดการสอนที่ 10 การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต
	2 มีนาคม 2555	ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยสร้างชุดการสอนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง และผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขออนุญาตกับฝ่ายทรัพยากรบุคคลของบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน) เพื่อทำการวิจัย

2. ดำเนินการเรียนการสอนเพื่อทำการทดลองชุดการสอน

3. ในระหว่างการสอน ผู้วิจัยทดสอบระหว่างเรียนทุกคาบ จำนวน 10 ครั้ง โดยใช้แบบบันทึกคะแนน และทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน 1 ครั้ง เมื่อผู้เรียนเรียนจบครบทุกคาบแล้ว

6. การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำคะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างเรียนแต่ละชุดการสอนมาคิดเป็นค่าเฉลี่ย
2. หาประสิทธิภาพของชุดการสอน โดยหาคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน แล้วเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างเรียน
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนจากแบบบันทึกและแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน ใช้สูตรของพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538: 137)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนใช้สูตร ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ (2520: 131)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

และ

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ
	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์หลังการ เรียน คิดเป็นร้อยละ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ของผู้เรียน
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	A	แทน	คะแนนเต็มของกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้
	B	แทน	คะแนนเต็มของผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอน
สนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลี
เมอร์ส จำกัด (มหาชน) ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ
$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ของผู้เรียน
$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้
N	แทน	จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง
A	แทน	คะแนนเต็มของกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้
B	แทน	คะแนนเต็มของผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนทำกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้แต่ละชุด เพื่อหาประสิทธิภาพของ E_1
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ครบ 10 ชุด เพื่อหาประสิทธิภาพของ E_2
3. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาประสิทธิภาพชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้แต่ละชุด เพื่อหาประสิทธิภาพของ E_1 ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตาราง 4 แสดงคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้แต่ละชุดของชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอรัล จำกัด (มหาชน) จำนวน 10 ชุด

คนที่	ชุดที่ 1 คะแนน เต็ม 10	ชุดที่ 2 คะแนน เต็ม 10	ชุดที่ 3 คะแนน เต็ม 10	ชุดที่ 4 คะแนน เต็ม 10	ชุดที่ 5 คะแนน เต็ม 10	ชุดที่ 6 คะแนน เต็ม 10	ชุดที่ 7 คะแนน เต็ม 10	ชุดที่ 8 คะแนน เต็ม 10	ชุดที่ 9 คะแนน เต็ม 10	ชุดที่ 10 คะแนน เต็ม 10
1	9	8	10	8	8	8	9	8	9	9
2	9	7	10	8	7	9	9	9	10	9
3	10	9	10	8	8	9	9	9	10	9
4	9	8	9	9	8	8	9	8	8	9
5	9	8	9	9	8	8	8	8	9	9
6	8	8	10	9	9	9	10	10	8	9
7	8	7	9	7	8	9	9	9	9	9
8	9	9	9	7	8	7	9	9	8	8
9	8	8	9	8	8	9	8	9	9	8
10	8	8	9	8	10	9	10	9	10	10
$\sum X$	87	80	94	81	82	85	90	88	90	89
$\bar{X}$	8.70	8.0	9.40	8.10	8.20	8.50	9.0	8.80	9.0	8.90
E_1	87.00	80.00	94.00	81.00	82.00	85.00	90.00	88.00	90.00	89.00
ค่าเฉลี่ยของ E_1 รวม 10 ชุด เท่ากับ 86.60										

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้แต่ละชุดของชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอรัล จำกัด (มหาชน) แต่ละชุดคิดเป็นร้อยละ 80.00 – 94.00 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 86.60 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E_1 ที่กำหนดไว้ที่ 80 โดยมีประสิทธิภาพ ร้อยละตามลำดับต่อไปนี้

ชุดการสอนที่ 1 การทักทายและแนะนำตัว	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 87.00
ชุดการสอนที่ 2 ตัวเลขและการบอกเวลา	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 80.00

ชุดการสอนที่ 3 สีและขนาด	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	94.00
ชุดการสอนที่ 4 การซื้อของ	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	81.00
ชุดการสอนที่ 5 สุขภาพ	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	82.00
ชุดการสอนที่ 6 การเดินทาง	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	85.00
ชุดการสอนที่ 7 การโทรศัพท์	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	90.00
ชุดการสอนที่ 8 การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	88.00
ชุดการสอนที่ 9 การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	90.00
ชุดการสอนที่ 10 การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	89.00
ค่าเฉลี่ยของ E_1 รวม 10 ชุด	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	86.60

ประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่าชุดการสอนแต่ละชุด รวม 10 ชุด ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E_1 ที่กำหนดไว้ที่ 80

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน ทั้ง 10 ชุด เพื่อหาประสิทธิภาพของ E_2

ตาราง 5 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนด้วยชุดการสอนสนทนา ภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน) จำนวน 10 ชุด

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน
	100 คะแนน
1	87
2	80
3	97
4	86
5	80
6	84
7	82
8	81
9	82
10	83

ตาราง 5 (ต่อ)

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้
	100 คะแนน
$\sum F$	842
$\bar{X}$	84.20
E_2	84.20

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอर्स จำกัด (มหาชน) ทั้ง 10 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84.20 เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E_2 ที่กำหนดไว้ที่ 80 แสดงว่าชุดการสอนนี้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

3.ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตาราง 6 แสดงค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอर्स จำกัด (มหาชน)ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ชุดที่	ชุดการสอนเรื่อง	E_1	E_2
1	การทักทายและแนะนำตัว	87.00	
2	ตัวเลขและการบอกเวลา	80.00	
3	สีและขนาด	94.00	
4	การซื้อของ	81.00	
5	สุขภาพ	82.00	
6	การเดินทาง	85.00	
7	การโทรศัพท์	90.00	
8	การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต	88.00	
9	การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน	90.00	
10	การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต	89.00	
	คะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างเรียน	86.60	
	คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้		84.20

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเออร์ส จำกัด (มหาชน) ทั้ง 10 ชุด มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 โดยมีประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างเรียนทั้ง 10 ชุดคือ E_1 เท่ากับ 86.60 และประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนครบทั้ง 10 ชุดคือ E_2 เท่ากับ 84.20

จากประสิทธิภาพข้างต้น แสดงว่า ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเออร์ส จำกัด (มหาชน) มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนได้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) และหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งสามารถสรุป อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน)
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะได้ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศในเรื่องอื่นๆต่อไป

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. รวบรวมและศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องชุดการสอน การสนทนาและการเรียนรู้ภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ
2. กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. ทำแบบสอบถามเพื่อสำรวจความต้องการของผู้เรียนเพื่อกำหนดหัวข้อที่จะทำชุดการสอน
4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งประกอบด้วย ชุดการสอน คู่มือการใช้ชุดการสอน รายการส่วนประกอบชุดการสอน แผนการสอน ใบความรู้ ใบคำศัพท์ แบบฝึกหัด ใบเฉลยแบบฝึกหัด วงศัพท์เพิ่มเติม วัฒนธรรมการใช้ภาษา

5. นำชุดการสอนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อขอคำแนะนำและนำมาปรับปรุงแก้ไข

6. นำชุดการสอนที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริง

7. นำชุดการสอนที่สมบูรณ์แล้วไปใช้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

8. เก็บรวบรวมข้อมูลการทดลอง

9. วิเคราะห์ข้อมูลหาประสิทธิภาพของชุดการสอน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ มีดังนี้

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดการสอน ใช้สูตร E_1/E_2

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

และ

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ

E_2 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ของผู้เรียน

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้

N แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

A แทน คะแนนเต็มของกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้

B แทน คะแนนเต็มของผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้

10. สรุป และอภิปรายผล

สรุปผลการศึกษาวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ได้ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) จำนวน 10 ชุด โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการสนทนาภาษาไทยที่มีความจำเป็นต้องใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันรวมทั้งเพื่อการสื่อสารภายในองค์กรกับเพื่อนร่วมงานชาวไทย ได้แก่ การทักทายและแนะนำตัว ตัวเลขและการบอกเวลา สีและขนาด การซื้อของ สุขภาพ การเดินทาง การโทรศัพท์ การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน และการพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต มีประสิทธิภาพ 86.60/84.20 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 โดยประสิทธิภาพของ E_1 อยู่ระหว่าง 80.00 – 94.00 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 86.60 และประสิทธิภาพของ E_2 เท่ากับ 84.20 แสดงว่า ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้เป็นชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นซึ่งสามารถพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาไทย เพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ที่ใช้สนทนาในชีวิตประจำวัน รวมทั้งคำศัพท์ที่ใช้สื่อสารเพื่อการทำงาน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความชำนาญในการสนทนาภาษาไทยมากยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

จากชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) ในการวิจัยครั้งนี้ปรากฏข้อมูลและอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ ปรากฏว่า ประสิทธิภาพของ E_1 เท่ากับ 86.60 และประสิทธิภาพของ E_2 เท่ากับ 84.20 สรุปว่า ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) ประสิทธิภาพ 86.60/84.20 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 แสดงว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ทั้งนี้เป็นเพราะการกำหนดหัวข้อของชุดการสอน เป็นไปตามความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง การออกแบบเนื้อหาและกิจกรรมเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และกลุ่มตัวอย่างให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี เป็นผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินไปได้อย่างราบรื่น การดำเนินการวิจัยเป็นไปตามแผนงานที่วางไว้ จึงทำให้ได้ชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ในสมมติฐานการวิจัย

จากการสังเกต พบว่า ค่าคะแนนของการทำกิจกรรมในแต่ละชุดการสอนนั้น มีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

1.1 ชุดการสอนใดที่มีเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจและสอดคล้องกับความต้องการเรียนรู้ของผู้เรียน จะมีค่าคะแนนจากการทำกิจกรรมอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี ดังนี้

ชุดการสอนที่ 1 การทักทายและแนะนำตัว	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	87.00
ชุดการสอนที่ 6 การเดินทาง	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	85.00
ชุดการสอนที่ 8 การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	88.00
ชุดการสอนที่ 9 การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	90.00
ชุดการสอนที่ 10 การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ	89.00

1.2 ชุดการสอนที่มีการใช้สื่อและกิจกรรมที่น่าสนใจ ส่งผลให้ค่าคะแนนของชุดการสอนอยู่ในเกณฑ์ดีเช่นเดียวกัน ดังนี้

ชุดการสอนที่ 3 สีและขนาด มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 94.00 ที่เป็นเช่นนี้เพราะสื่อการเรียนการสอนใช้สีสันทันและรูปภาพประกอบการเรียนและการอธิบาย รวมทั้งยังมีบัตรคำที่มีรูปภาพต่างๆ ซึ่งช่วยดึงดูดความสนใจจากผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

ชุดการสอนที่ 7 การโทรศัพท์ มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 90.00 ด้วยเหตุผลสำคัญคือ แม้ว่าในชีวิตประจำวันผู้เรียนมีโอกาสดูใช้ทักษะการสนทนาทางโทรศัพท์ค่อนข้างน้อย แต่ในเนื้อหาบทศัพท์เพิ่มเติมที่อยู่ในชุดการสอนนั้น มีถ้อยคำสำนวนที่ใช้ในการโทรศัพท์ที่ผู้เรียนสนใจ จึงทำให้ผู้เรียนตั้งใจเรียน

1.3 ชุดการสอนที่เนื้อหา มีรายละเอียดและวงศัพท์มาก และผู้เรียนคิดว่าเป็นเนื้อหาที่ไม่ค่อยได้มีโอกาสใช้สื่อสารจริงในชีวิตประจำวัน ดังนี้

ชุดการสอนที่ 2 ตัวเลขและการบอกเวลา มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 80.00 เนื่องจากในชุดการสอนนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับตัวเลขและการบอกเวลา ที่มีวงศัพท์ค่อนข้างมาก ตลอดจนผู้เรียนซึ่งไม่มีพื้นฐานการสนทนาภาษาไทย เกิดความสับสนเกี่ยวกับวิธีการบอกเวลาของไทยซึ่งมีหน่วยการบอกเวลาหลายรูปแบบ ส่งผลให้ค่าคะแนนมีประสิทธิภาพไม่สูงมาก

ชุดการสอนที่ 4 การซื้อของ มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 81.00 ทั้งนี้เพราะในชุดการสอนนี้เกี่ยวข้องกับ การซื้อของ ได้รับความสนใจจากผู้เรียนที่เป็นผู้หญิงมากกว่าผู้เรียนที่เป็นผู้ชาย โดยในกลุ่มทดลองนี้มีผู้เรียนที่เป็นผู้หญิงจำนวน 3 คนเท่านั้น จากการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้เรียนส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นผู้ชาย ไม่ค่อยมีโอกาสได้ไปซื้อของมากเท่ากับผู้หญิง จึงทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับเนื้อหาในชุดการสอนนี้ไม่มากเท่าที่ควร

ชุดการสอนที่ 5 สุขภาพ มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 82.00 ทั้งนี้เนื่องจาก แม้ว่าผู้เรียนให้ความสนใจในการทำกิจกรรมของเนื้อหาเป็นเป็นอย่างดี แต่เนื่องจากวงศัพท์ค่อนข้างยากสำหรับผู้เรียน จึงทำให้ค่าคะแนนมีประสิทธิภาพไม่สูงมาก

2. จากผลการวิจัยชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) ปรากฏค่าประสิทธิภาพ 86.60/84.20 โดยมีประสิทธิภาพของ E_1 มากกว่าประสิทธิภาพของ E_2 ทั้งนี้เพราะในการวัดผลคะแนนกิจกรรมระหว่างเรียน ผู้เรียนได้เรียนรู้และวัดผลในทันที ทำให้ผู้เรียนตื่นตัวและให้ความสนใจต่อชุดการเรียนแต่ละชุด อีกทั้งผู้เรียนให้ความสนใจในการทำกิจกรรมซึ่งเน้นไปที่ทักษะการสนทนา คือการพูดและการฟัง ซึ่งล้วนแต่เป็นเนื้อหาที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนโดยตรง การเรียนการสอนแต่ละครั้งใช้เวลา 90 นาที นับว่าเป็นเวลาที่เหมาะสมสำหรับการทำกิจกรรม ขณะที่การวัดผลสัมฤทธิ์หลังกิจกรรมนั้น ผู้เรียนลืมคำศัพท์หรือสำนวนที่ใช้ในการสนทนาของเนื้อหาในชุดแรกๆไปบ้าง เนื่องจากผู้เรียนในกลุ่มทดลองกลุ่มนี้ใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการทำงาน มีเวลาในการทบทวนเนื้อหานอกห้องเรียนน้อยมาก และบางคนไม่มีโอกาสได้ทบทวนเนื้อหาเลย อย่างไรก็ตาม แม้ว่าคะแนนจากการวัดผลสัมฤทธิ์หลังกิจกรรมจะมีค่าน้อยกว่าคะแนนวัดผลกิจกรรมระหว่างเรียนก็ตาม แต่ประสิทธิภาพของชุดการสอนนี้ก็ยังเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80

3. การวิจัยบรรลุมิติวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ กล่าวคือ ชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ด้วยเหตุผลหลายประการ ดังนี้

3.1 การสร้างชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) ได้ดำเนินการตามกระบวนการและขั้นตอนการวิจัยอย่างถูกต้อง เริ่มจากการสำรวจแบบเรียน ตำรา และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา รวมทั้งศึกษาวิธีการสร้างชุดการสอนจากหนังสือและงานวิจัยต่างๆ สำรวจหัวข้อที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน จากนั้นดำเนินการสร้างชุดการสอน แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขอยู่หลายครั้ง ก่อนนำชุดการสอนเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ชุดการสอน และการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เพื่อประเมินวัดคุณภาพของชุดการสอน และนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะมาสังเคราะห์ ปรับปรุงแก้ไขให้ชุดการสอนมีความสมบูรณ์มากที่สุด อีกทั้งในชุดการสอนนี้ผู้วิจัยได้จัดทำ คู่มือการใช้ชุดการสอนรวมทั้งแจกแจงองค์ประกอบของชุดการสอนอย่างละเอียด เพื่อให้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพเพียงพอ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง พัฒนาทักษะการสนทนา และการวิจัยจะสามารถบรรลุมิติวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ นิพนธ์ สุขปรดี (2519:67) ที่กล่าวถึงคุณลักษณะของชุดการสอนว่า ชุดการสอนที่ดีควรเป็นชุดการสอนที่เหมาะสม เหมาะกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ สื่อที่ใช้สามารถสร้างความสนใจของผู้เรียน มีคำแนะนำและวิธีใช้อย่างละเอียด ง่ายต่อการนำไปใช้ มีวัสดุ อุปกรณ์ในการเรียนการสอนทั้งหมดที่กำหนดไว้ในบทเรียนอย่างครบถ้วน

3.2 ชุดการสอนที่สร้างขึ้นนี้ นอกจากจะใช้เพื่อการสอนสนทนาภาษาไทยแล้ว ผู้วิจัยยังได้เพิ่มเติมเนื้อหาวัฒนธรรมการใช้ภาษาในแต่ละชุดการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้อ่านและศึกษาวิถีชีวิตของคนไทย เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับชาวไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเพิ่มวงศ์ศัพท์เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาคำศัพท์ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการฝึกฝนทักษะการสนทนา แต่ละกิจกรรม มีใบเฉลยกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ ประกอบกับมีการใช้ภาษาเพื่อการอธิบายทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และสัญลักษณ์ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำชุดการสอนนี้ไปเรียนรู้ด้วยตนเองได้ แม้ว่าชุดการสอนนี้จะสร้างขึ้นเพื่อใช้สอนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่ทำงานในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอรัล จำกัด (มหาชน) ก็ตาม แต่ชุดการสอนนี้ สามารถนำไปปรับสอนชาวต่างประเทศทั่วไปที่สนใจหรือต้องการเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในระดับเบื้องต้นได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ในการสร้างชุดการสอนสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศนั้น ผู้วิจัยควรสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน เกี่ยวกับหัวข้อการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอนให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียน
2. ในชุดการสอนแต่ละชุด ผู้วิจัยควรสร้างกิจกรรมให้มีความหลากหลาย ไม่ให้ซ้ำกัน เพื่อให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย และรู้สึกสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้ใหม่ๆ
3. ควรสร้างชุดการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่พัฒนาทักษะในด้านการอ่านการเขียน หรือในเรื่องอื่นๆ อาทิ หลักภาษาไทย การใช้ภาษาไทย วัฒนธรรมไทย เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กรมการจัดหางาน สำนักงานบริหารแรงงานต่างด้าว. (2551). ข้อมูลคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานทั่วราชอาณาจักร 2551. กรุงเทพฯ: กรมการจัดหางาน สำนักงานบริหารแรงงานต่างด้าว.
- กรมการจัดหางาน สำนักงานบริหารแรงงานต่างด้าว. (2552). ข้อมูลคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานทั่วราชอาณาจักร 2552. กรุงเทพฯ: กรมการจัดหางาน สำนักงานบริหารแรงงานต่างด้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรรณิกาญจน์ อรุณรัตน์. (2536). ชุดการเรียนรู้การสอน. เชียงใหม่: ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กฤษณา สุภาพักตร์. (2551). แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กัลยา ยวนมาลัยและคณะ. (2544). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดมหาธาตุ ท่าพระจันทร์.
- กิตติชัย สุชาติโนบล. (2546). 4MAT การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของผู้เรียน. ราชบุรี: ธรรมรักษ์การพิมพ์.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2545). รูปแบบการเรียนการสอนปฐมวัยศึกษา. กรุงเทพฯ: เอดิชั่น เพรสโปรดักส์.
- โกชัย สวริบุตร. (2544). การเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษาสำหรับชาวต่างประเทศ. ในการสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จงพัฒน์ แก้วมีชัย. (2538). ผลการใช้แบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (วิชาประถมศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- จระไน สิทธิบุรณะ; และคณะ. (2549). เอกสารประกอบการสอน ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. นนทบุรี: สัมปชัญญะ.
- จำรัส เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2534). การสมาคม ว่าด้วยขนมธรรมเนียมและประเพณีที่ใช้กันอยู่หรือที่ควรใช้ในเวลานี้. กรุงเทพฯ: ประกายพรึก.

- จิตต์ โชติอุทัย. (2536). การสอนฟัง-พูดภาษาไทย เป็นภาษาที่สองแบบบูรณาการสำหรับผู้เริ่มเรียนที่พูดภาษามลายู. ยะลา: สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2.
- จิราภา เต็งไทรรัตน์; และคนอื่นๆ. (2543). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เจิน เกิม ตู. (2552). ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวเวียดนาม เรื่อง “วันสำคัญของไทย”. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉลวย สุรสิทธิ์. (2517). วิชาการพูด. กรุงเทพฯ: แพรวพิทยา.
- ฉัตรอรุณ ตันนะรัตน์. (2519). หลักวาทการ. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชนิตสิริ ศุภพิมล. (2545). การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยใช้กิจกรรมกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2520). ระบบสื่อการสอน. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2523). เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ฝ่ายการพิมพ์สำนักเทคโนโลยีการศึกษา.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2544). กระบวนการสันนิเวทและระบบสื่อการสอนในเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 22. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชิตชนก ปาธรัตน์. (2542). การสร้างชุดการสอนทักษะการฟังสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ภาษาไทย). พัทลุง: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ. ถ่ายเอกสาร.
- ชุติกาญจน์ บุญญะธิติสุข. (2546). การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูเกียรติ; มินาโกะ. (2551). เคล็ดลับและมารยาทในการพูด. กรุงเทพฯ: ภาษาและวัฒนธรรม.
- ไชใต้ ชิงตะ. (2552). กลับหัวคิด มองโลก 80%. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- จิตรีรัตน์ ลดาวัลย์. (2537). การใช้ภาษาไทย 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ณัฐธิดา บุญเพิ่มพูล. (2552). การสร้างชุดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการอ่านและการเขียน
พยัญชนะไทยของเด็กชาวเขาปฐมวัย. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. (เทคโนโลยีทางการ
ศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงชีวา ทิพย์แดง. (2549). การพัฒนาบทเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถ
ในการฟัง พูดภาษาอังกฤษสำหรับบุคลากรสวนกล้วยไม้. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอน
ภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนวัลย์ เนียมบุบผา. (2551). แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทย
หรับนักเรียนชาวต่างประเทศ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่าง
ประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นที เรือนแก้ว. (2539). สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา ที่นักเรียน
พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ในจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ประถมศึกษา).
เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- นพดล จันทรพิชญ. (2539). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ต้นอ่อน แกรมมี.
- นิพนธ์ สุขปรีดี. (2519). นวัตกรรมเทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พิษณุ.
- บันลือ พุกกะวัน. (2552). อุปสรรคการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษาแนวบูรณาการทางการ
สอน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2524). วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญเกื้อ คอหาเวช. (2529). นวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.
- ประชัน วัลลิโกและคณะ. (2539). เอกสารการสอนชุดวิชา ภาษาเพื่อการสื่อสาร หน่วยที่ 8-15.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประไพ เสงฆลาดและคณะ. (2549). เอกสารประกอบการสอน ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร.
นนทบุรี: สัมปัทมณู.
- ประภาพรพรณ เล็งวงศ์. (2550). การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ:
อี.เค.บุ๊คส์.
- ประหยัด จีรวงศ์. (2527). หลักการและเทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรัชญา อากกุล. (2542). ทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (การพูด-การเขียน). กรุงเทพฯ:
ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ฝ่ายเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

- ปราณี วงศ์วุฒิ. (2536). การสร้างชุดการสอนการสนทนาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา). เชียงใหม่:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยฉัตร ศรีนาค. (2540). การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- เป็รื่อง กุญท. (2518). ชุดการสอน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ผะอบ ไปะกะฤษณะ. (2519). การพูด การฟัง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พรชูลี อาชวอำรุง. (2541). รายงานการวิจัยเรื่อง การเรียนรู้ภาษาที่สอง: ผลการวิจัยเอกสาร.
กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชริดา วงศ์ใจหาญ. (2546). การใช้กลวิธีในการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูด
ภาษาอังกฤษ และกลวิธีในการสื่อสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
(การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- พิกุล เลียวสิริพงศ์. (2533). การสร้างชุดการสอนแบบบูรณาการวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กปัญญา
อ่อนระดับพอเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน).
เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- เพชรยุพา บุญสิริจรัสรัฐ. (2548). ดีใจที่เธอได้อ่าน. กรุงเทพฯ: นะเพชรเฝ้าสำนักพิมพ์.
- เพลินจิตร ภูดี. (2546). การศึกษาภาษาไทยตามแนวคิดทางภาษาศาสตร์สังคมเพื่อการสอนภาษาและ
วัฒนธรรมไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
(การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ไพริน วงศ์ชายะ. (2535). การใช้ชุดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้น
เด็กเล็กที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ประถมศึกษา). เชียงใหม่:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- มนตรี แยมกสิกร. (2528). รายงานผลโครงการสร้างผลิตสื่อการสอนสำหรับโรงเรียนกัณดา โครงการ
อันเนื่องมาจากพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ปีงบประมาณ 2528. สงขลา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- มาลินี จุฑะรพ. (2539). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: อักษราพัฒนา.

- มาลินี ณ นคร. (2553). *การสร้างแบบเรียนเรื่องตัวละครภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รัชนีเพ็ญ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2533). *การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตรการศึกษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รัตน์เรขา ฤทธิศร. (2546). *การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสนทนาภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ราไฟ โพธิ์จิต. (2547). *การใช้เกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รุ่งทิwa จักรกร. (2527). *วิธีสอนทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลัดดา สุขปรีดี. (2523). *เทคโนโลยีการเรียนการสอน*. ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- ลำพอง บุญช่วย. (2530). *การสอนเชิงระบบ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. ปทุมธานี: วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์.
- วรพงศ์ ไชยฤกษ์. (2549). *ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ของชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณิ ลิ้มอักษร. (2541). *จิตวิทยาการศึกษา*. สงขลา: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วรวิสา ทนไชย. (2552). *การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อฝึกการสนทนาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยระดับ 1 ของสมาคม วาย.เอ็ม.ซี.เอ เชียงใหม่*. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

- วัชรพล วิบูลย์ศรีน. (2553). การสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- วันเพ็ญ เดียวสมคิด. (2551). การสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตามแนวการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อ
พัฒนาความพร้อมทางภาษาไทยของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบ้านปลาดาว อำเภอแม่แตง
จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- วาสนา ซาวหา. (2525). เทคโนโลยีทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: กราฟฟิคอาร์ต.
- วาสนา ดอนจันทร์ทองและคณะ. (2549). เอกสารประกอบการสอน ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร.
นนทบุรี: สัมปัทมณู.
- วิจิตรา แสงพลสิทธิ์, ธวัช ปุณโณทก และชานาญ รอดเหตุภัย. (2522). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ:
ไอดีเอ็นเอสโตร.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). พัฒนาหลักสูตรการสอน-มิติใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ธเนศวรการ
พิมพ์.
- วิเชียร สุกันธี. (2537). การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเขียนย่อความ ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิลาวัลย์ บุญชุ่ม. (2550). การใช้กิจกรรมการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง พูด
ภาษาอังกฤษ และปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนของนักเรียนชาวไทยภูเขา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
(การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- วิไล ทรงกิจเจริญผล. (2538). การทดลองใช้ชุดการสอนฝึกฟังสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการ
ได้ยินระดับปฐมวัย. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- วิเศษ ชาญประโคน. (2550). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล กรุ๊ป.
- ศศิธร รัญลักษณานันท์. (2542). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. กรุงเทพฯ: เวิร์ดเวฟ เอ็ดดู
เคชั่น.
- สกุลณา บุญสูง. (2540). เจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5-6 ที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม.
(ประถมศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2532). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- สนิท ตั้งทวี. (2529). *การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: โอเอสพรีนติ้งเฮาส์.
- สมชาย ธีรธนกุล. (2527). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิษณุโลก: ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- สมถวิล วิเศษสมบัติ. (2525). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- สมศรี ทองชั้นและคณะ. (2544). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดมหาธาตุ ท่าพระจันทร์.
- สันต ภิบาลสุข และ พิมพีใจ ภิบาลสุข. (2525). *การใช้สื่อการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พีรพัฒนา.
- ลำรวบ บุญมณี. (2542). “ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับครูต้นแบบ” การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การสอนแบบ “เทคนิคการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองแบบรับภาษาบูรณาการกับเทคนิคพัฒนากระบวนการคิดและระบบจิตพิสัย”. กรุงเทพฯ: ดับบลิว.เจ. พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด.
- เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต. (2528). *เทคโนโลยีทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สุกัญญา ศุภพลกิจ. (2551). *การสร้างหนังสือเตรียมความพร้อมทางภาษา สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สุชาติ หล่อกลาง. (2536). *การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการฟังการพูดและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติโดยใช้การคุ้นกับการสอนตามคู่มือครู*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2519). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวดี เมืองสุข. (2546). *การพัฒนาชุดการสอนทักษะการฟัง – พูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อติทยา จตุทอง. (2549). *การรับรู้วัฒนธรรมไทยของผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). *การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อัษฎลี้ รักอารี. (2548). *การสร้างชุดการสอนแบบสื่อประสมในการพัฒนาทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูภาคเหนือ จังหวัดลำพูน*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (อาชีวศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- อารี พันธุ์มณี. (2546). *จิตวิทยาสังสรรค์การเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ไผ่ไหม เอดดูเคท.
- อุดม บัวเพียร. (2533). *กลยุทธ์การพูดอย่างมีประสิทธิภาพ...ในทุกโอกาส*. กรุงเทพฯ: ชูปเปอร์เบรน.
- เอกฉัท จารุเมธีชน. (2537). *ภาษาไทยสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- Good, Carter V. (1959). *Dictionary of Education*. New York :Mc Graw - Hill.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd . ed. New York: McGraw-Hill.
- Grance A. de Laguna. (1972). *Speech: It's Function and Development*. New Haven: Con: Yale University.
- Kemp and Dayton. (1985). *Physical Education : Foundation*. New York : Rinchart and Winston, Inc.
- Smith, James E. (1973). *Learning Package in American Education*. New Jersey, Educational Technology Publication , Englewood Cliffs.
- Zappolo,Celest. (1981). *A Grade Listening Comprehension Program*". English Teaching Forum.

ภาคผนวก ก

บัญชีตาราง

บัญชีตาราง

ตารางแสดงผลการประเมินชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาว
ต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเออร์ส จำกัด (มหาชน) ด้านรูปเล่มของชุดการสอน

ตารางแสดงผลการประเมินชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาว
ต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเออร์ส จำกัด (มหาชน) ด้านเนื้อหาของชุดการสอน

ตารางระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตารางแสดงคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้แต่ละชุดของชุดการสอนสนทนาภาษาไทย
เบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเออร์ส จำกัด
(มหาชน) จำนวน 10 ชุด

ตารางแสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนสนทนา
ภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเออร์ส
จำกัด (มหาชน) จำนวน 10 ชุด

ตารางแสดงค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียน
ชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเออร์ส จำกัด (มหาชน)ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตารางแสดงผลการประเมินชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาว
ต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) ด้านรูปแบบของชุดการสอน

รายการ	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การออกแบบหน้าปก	3				
2. ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา	2	1			
3. ความชัดเจนของรูปแบบอักษรที่ใช้นำเสนอ	2	1			
4. ลักษณะตัวอักษรภาษาไทย	1	2			
5. ลักษณะตัวอักษรภาษาอังกฤษ	1	2			
6. ลักษณะตัวอักษรสัญลักษณ์	2	1			

ตารางแสดงผลการประเมินชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาว
ต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) ด้านเนื้อหาของชุดการสอน

รายการ	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	2	1			
2. ลำดับขั้นในการนำเสนอเนื้อหา	2	1			
3. ความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา	1	2			
4. เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	1	2			
5. ความน่าสนใจของเนื้อหา	1	2			
6. องค์ประกอบของชุดการสอน	1	2			
7. ระดับความยากง่ายเหมาะกับ ผู้เรียน		3			
8. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	2			

ตารางแสดงระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สัปดาห์ที่	วันที่	รายการทดลอง
1	8 กุมภาพันธ์ 2555	ชุดการสอนที่ 1 การทักทายและแนะนำตัว
	10 กุมภาพันธ์ 2555	ชุดการสอนที่ 2 ตัวเลขและการบอกเวลา
2	13 กุมภาพันธ์ 2555	ชุดการสอนที่ 3 สีและขนาด
	15 กุมภาพันธ์ 2555	ชุดการสอนที่ 4 การซื้อของ
	17 กุมภาพันธ์ 2555	ชุดการสอนที่ 5 สุขภาพ
3	20 กุมภาพันธ์ 2555	ชุดการสอนที่ 6 การเดินทาง
	22 กุมภาพันธ์ 2555	ชุดการสอนที่ 7 การโทรศัพท์
	24 กุมภาพันธ์ 2555	ชุดการสอนที่ 8 การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต
4	27 กุมภาพันธ์ 2555	ชุดการสอนที่ 9 การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน
	29 กุมภาพันธ์ 2555	ชุดการสอนที่ 10 การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต
	2 มีนาคม 2555	ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางแสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนสนทนา
ภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเออร์ส
จำกัด (มหาชน) จำนวน 10 ชุด

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้
	100 คะแนน
1	87
2	80
3	97
4	86
5	80
6	84
7	82
8	81
9	82
10	83
$\sum F$	842
$\bar{X}$	84.20
E_2	84.20

ตารางแสดงค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียน
ชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ชุดที่	ชุดการสอนเรื่อง	E_1	E_2
1	การทักทายและแนะนำตัว	87.00	
2	ตัวเลขและการบอกเวลา	80.00	
3	สีและขนาด	94.00	
4	การซื้อของ	81.00	
5	สุขภาพ	82.00	
6	การเดินทาง	85.00	
7	การโทรศัพท์	90.00	
8	การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต	88.00	
9	การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน	90.00	
10	การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต	89.00	
	คะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างเรียน	86.60	
	คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน		84.20

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/5260

วันที่ 13 ตุลาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะคณิคมมนุษยศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวฐิติมา งามโชคสมุทร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง
“ชุดการสอนสนทนภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่ทำงานในบริษัท
อินโดรามา โพลีเออร์ส จำกัด (มหาชน)” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินดนา พุทธเมตตา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ
ชุดการสอนสนทนภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่ทำงานในบริษัท
อินโดรามา โพลีเออร์ส จำกัด (มหาชน)

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวฐิติมา งามโชคสมุทร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมราช สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/5๖๕๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 ตุลาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันสอนภาษาแคลิฟอร์เนีย อังลิช

เนื่องด้วย นางสาวฐิติมา งามโชคสมุทร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง
“ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่ทำงานในบริษัท
อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน)” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ศรีสุรัตน์ ส่งเจริญ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบชุดการสอนสนทนา
ภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่ทำงานในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส
จำกัด (มหาชน)

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวฐิติมา งามโชคสมุทร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัพท 083-011-3438

ที่ ศธ 0519.12/๕๖๕๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 ตุลาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล บริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน)

เนื่องด้วย นางสาวฐิติมา งามโชคสมุทร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง
“ชุดการสอนสนทนากาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่ทำงานในบริษัท
อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน)” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบชุดการสอนสนทนากาษาไทยเบื้องต้น
เพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่ทำงานในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน)

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวฐิติมา งามโชคสมุทร
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติศาสตร์ โทรศัทพ์ 083-011-3438

ที่ ศธ 0519.12/ 0468

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

10 กุมภาพันธ์ 2555

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คุณราเมศ นาซิงค์ปุระ

เนื่องด้วย นางสาวฐิติมา งามโชคสมุทร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ชุดการสอน
สนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่ทำงานในบริษัท อินโดรามา
โพลีเมอร์ จำกัด (มหาชน)” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้
นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่ห้องประชุม กับเจ้าหน้าที่ชาวต่างประเทศ
จำนวน 10 ท่าน ให้เข้าเรียนหลักสูตรเกี่ยวกับการสนทนาเบื้องต้น ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2555

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาวฐิติมา งามโชคสมุทร ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-26495064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 083-011 3438

แบบประเมินวัดคุณภาพของชุดการสอน

ผู้เชี่ยวชาญ : ผศ.จินตนา พุทธิเมตะ

เรื่อง ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
ในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน)

ที่	รายการ	ระดับการประเมิน					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	ด้านรูปลักษณ์ของชุดการสอน						
	1.1 การออกแบบหน้าปก	√					
	1.2 ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา	√					
	1.3 ความชัดเจนของรูปแบบอักษรที่ใช้นำเสนอ	√					
	1.5 ลักษณะตัวอักษรภาษาไทย	√					
	1.5 ลักษณะตัวอักษรภาษาอังกฤษ	√					
	1.6 ลักษณะตัวอักษรสัญลักษณ์	√					
2	ด้านเนื้อหาของชุดการสอน						
	2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้		√				
	2.2 ลำดับขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา		√				
	2.3 ความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา		√				
	2.4 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน		√				
	2.5 ความน่าสนใจของเนื้อหา		√				
	2.6 ปริมาณองค์ประกอบของชุดการสอน		√				
	2.7 ระดับความยากง่ายเหมาะกับผู้เรียน		√				
	2.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		√				
ข้อเสนอแนะ : เมื่อได้แก้ไขตามที่แนะนำไปแล้ว ก็ถือว่าเป็นชุดการสอนที่ดี							

ความหมายของระดับการประเมิน

- 5 หมายถึง ดี เหมาะสม มากที่สุด
4 หมายถึง ดี เหมาะสม มาก
3 หมายถึง ดี เหมาะสม ปานกลาง

- 2 หมายถึง ดี เหมาะสม น้อย
1 หมายถึง ดี เหมาะสม น้อยที่สุด

แบบประเมินวัดคุณภาพของชุดการสอน

ผู้เชี่ยวชาญ : อ.ศรีสุรัตน์ ส่งเจริญ

เรื่อง ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
ในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน)

ที่	รายการ	ระดับการประเมิน					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	ด้านรูปแบบของชุดการสอน						
	1.1 การออกแบบหน้าปก	√					
	1.2 ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา	√					
	1.3 ความชัดเจนของรูปแบบอักษรที่ใช้นำเสนอ	√					
	1.5 ลักษณะตัวอักษรภาษาไทย		√				
	1.5 ลักษณะตัวอักษรภาษาอังกฤษ		√				
	1.6 ลักษณะตัวอักษรสัญลักษณ์	√					
2	ด้านเนื้อหาของชุดการสอน						
	2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	√					
	2.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอเนื้อหา	√					
	2.3 ความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา		√				
	2.4 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	√					
	2.5 ความน่าสนใจของเนื้อหา	√					
	2.6 ปริมาณองค์ประกอบของชุดการสอน		√				
	2.7 ระดับความยากง่ายเหมาะกับผู้เรียน		√				
	2.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	√					
ข้อเสนอแนะ :-							

ความหมายของระดับการประเมิน

- 5 หมายถึง ดี เหมาะสม มากที่สุด
4 หมายถึง ดี เหมาะสม มาก
3 หมายถึง ดี เหมาะสม ปานกลาง

- 2 หมายถึง ดี เหมาะสม น้อย
1 หมายถึง ดี เหมาะสม น้อยที่สุด

แบบประเมินวัดคุณภาพของชุดการสอน

ผู้เชี่ยวชาญ : คุณนฤมล ตันติฤทธิศักดิ์

เรื่อง ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
ในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน)

ที่	รายการ	ระดับการประเมิน					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	ด้านรูปแบบของชุดการสอน						
	1.1 การออกแบบหน้าปก	√					
	1.2 ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา		√				
	1.3 ความชัดเจนของรูปแบบอักษรที่ใช้นำเสนอ		√				
	1.5 ลักษณะตัวอักษรภาษาไทย		√				
	1.5 ลักษณะตัวอักษรภาษาอังกฤษ		√				
	1.6 ลักษณะตัวอักษรสัญลักษณ์		√				
2	ด้านเนื้อหาของชุดการสอน						
	2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	√					
	2.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอเนื้อหา	√					
	2.3 ความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหา	√					
	2.4 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน		√				
	2.5 ความน่าสนใจของเนื้อหา		√				
	2.6 ปริมาณองค์ประกอบของชุดการสอน	√					
	2.7 ระดับความยากง่ายเหมาะกับผู้เรียน		√				
	2.8 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		√				
ข้อเสนอแนะ : กิจกรรมควรใส่ภาษาอังกฤษในคำถาม เพื่อความเข้าใจและง่ายต่อการร่วมกิจกรรมในแต่ละอัน							

ความหมายของระดับการประเมิน

- 5 หมายถึง ดี เหมาะสม มากที่สุด
4 หมายถึง ดี เหมาะสม มาก
3 หมายถึง ดี เหมาะสม ปานกลาง

- 2 หมายถึง ดี เหมาะสม น้อย
1 หมายถึง ดี เหมาะสม น้อยที่สุด

ภาคผนวก ง

คู่มือการใช้ชุดการสอน

รายการส่วนประกอบชุดการสอน

แผนการสอน

คู่มือการใช้ชุดการสอน

ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน) นี้ ประกอบไปด้วยเนื้อหาจำนวน 10 ชุด คือ การทักทายและการแนะนำตัว ตัวเลขและการบอกเวลา สีและขนาด การซื้อของ สุขภาพ การเดินทาง การโทรศัพท์ การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน และการพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต แต่ละชุดการสอนประกอบไปด้วย รายการส่วนประกอบชุดการสอน แผนการสอน คำศัพท์ ตัวอย่างบทสนทนา กิจกรรม ใบเฉลยกิจกรรม วงศัพท์เพิ่มเติม และวัฒนธรรมการใช้ภาษา

ผู้สอนสามารถศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนได้จากแผนการสอน โดยปฏิบัติตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในกิจกรรมการเรียนการสอน หรือผู้สอนอาจเปลี่ยนแปลงขั้นตอนได้ตามความเหมาะสม ในขั้นตอนการทำกิจกรรม ผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมจากใบกิจกรรมทุกครั้ง และไม่แจกใบเฉลยกิจกรรมให้ผู้เรียนก่อน ทั้งนี้ผู้สอนควรให้ความสำคัญในขั้นตอนการอ่านตัวอย่างบทสนทนาให้ผู้เรียนฟังทุกครั้ง ควรออกเสียงให้ชัดเจน ถูกต้อง หลังจากเสร็จสิ้นขั้นตอนการเรียนรู้วงศัพท์เพิ่มเติมแล้ว ให้ผู้สอนแจกใบความรู้วัฒนธรรมการใช้ภาษาให้ผู้เรียนได้อ่านเอง 1 รอบ จากนั้นผู้สอนอธิบายเพื่อสรุปความรู้ที่ผู้เรียนได้อ่านไปอีกครึ่งหนึ่ง (ใบความรู้วัฒนธรรมการใช้ภาษา ควรแจกให้ผู้เรียนทั้ง 2 ชุด คือทั้งชุดภาษาอังกฤษ และชุดภาษาไทย)

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงในเนื้อหาของชุดการสอนนี้ เป็นสัญลักษณ์ที่ผู้วิจัยกำหนดรูปแบบขึ้นเป็นการเฉพาะ เพื่อถอดเสียงคำภาษาไทยโดยคำนึงถึงความใกล้เคียงกับภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาแม่ของผู้เรียนให้มากที่สุดและได้อธิบายรายละเอียดไว้ในหน้าสัญลักษณ์

ชุดการสอนนี้สามารถใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนสำหรับชาวต่างประเทศที่ต้องการเรียนภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการสนทนาหรือเพื่อการทำงานได้

ผู้จัดทำ

นางสาวฐิติมา งามโชคสมุทร

รายการส่วนประกอบชุดการสอน

1.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน

เรื่อง การทักทายและการแนะนำตัว

(สำหรับผู้สอน)

ชุดการสอนเรื่อง “การทักทายและการแนะนำตัว” เป็นชุดการสอนที่ 1 ในชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน)

ส่วนประกอบต่างๆ ของชุดการสอนเรื่อง “การทักทายและการแนะนำตัว” ได้สรุปในตารางดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการใช้สื่อและอุปกรณ์		ส่วนประกอบของชุดการสอน	ผู้ใช้	
			ผู้สอน	ผู้เรียน
ขั้นเตรียม		1.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน	✓	
		1.2 แผนการสอน	✓	
ขั้นสอน	กิจกรรมที่ 1	1.3 คำศัพท์		✓
	กิจกรรมที่ 2	1.4 ตัวอย่างบทสนทนา เรื่อง ยินดีที่ได้รู้จัก		✓
	กิจกรรมที่ 3	1.5 กิจกรรม		✓
ขั้นสรุป		1.6 ใบเฉลยกิจกรรม	✓	
		1.7 วงศัพท์เพิ่มเติม		✓
		1.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษาเรื่อง คำลงท้าย		✓

2.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน

เรื่อง ตัวเลขและการบอกเวลา

(สำหรับผู้สอน)

ชุดการสอนเรื่อง “ตัวเลขและการบอกเวลา” เป็นชุดการสอนที่ 2 ในชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด จำกัด (มหาชน)

ส่วนประกอบต่างๆ ของชุดการสอนเรื่อง “ตัวเลขและการบอกเวลา” ได้สรุปในตารางดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการใช้สื่อและอุปกรณ์		ส่วนประกอบของชุดการสอน	ผู้ใช้	
			ผู้สอน	ผู้เรียน
ขั้นเตรียม		2.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน	✓	
		2.2 แผนการสอน	✓	
ขั้นสอน	กิจกรรมที่ 1	2.3 คำศัพท์		✓
	กิจกรรมที่ 2	2.4 ตัวอย่างบทสนทนา เรื่อง คุณทำงานกี่โมง		✓
	กิจกรรมที่ 3	2.5 กิจกรรม		✓
ขั้นสรุป		2.6 ใบเฉลยกิจกรรม	✓	
		2.7 วงศัพท์เพิ่มเติม		✓
		2.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง หน่วยบอกเวลา โมง บ่าย ทุ่ม ดี		✓

3.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน

เรื่อง สีและขนาด

(สำหรับผู้สอน)

ชุดการสอนเรื่อง “สีและขนาด” เป็นชุดการสอนที่ 3 ในชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น
เพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอรัล จำกัด (มหาชน)

ส่วนประกอบต่างๆ ของชุดการสอนเรื่อง “สีและขนาด” ได้สรุปในตารางดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการใช้สื่อ และอุปกรณ์		ส่วนประกอบของชุดการสอน	ผู้ใช้	
			ผู้สอน	ผู้เรียน
ขั้นเตรียม		3.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน	✓	
		3.2 แผนการสอน	✓	
ขั้นสอน	กิจกรรมที่ 1	3.3 คำศัพท์		✓
	กิจกรรมที่ 2	3.4 ตัวอย่างบทสนทนา เรื่อง การสั่งสินค้า		✓
	กิจกรรมที่ 3	3.5 กิจกรรม		✓
ขั้นสรุป		3.6 ใบเฉลยกิจกรรม	✓	
		3.7 วงศัพท์เพิ่มเติม		✓
		3.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง สีกับ ชีวิตประจำวัน		✓

4.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน

เรื่อง การซื้อของ

(สำหรับผู้สอน)

ชุดการสอนเรื่อง “การซื้อของ” เป็นชุดการสอนที่ 4 ในชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น
เพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน)

ส่วนประกอบต่างๆ ของชุดการสอนเรื่อง “การซื้อของ” ได้สรุปในตารางดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการใช้สื่อ และอุปกรณ์		ส่วนประกอบของชุดการสอน	ผู้ใช้	
			ผู้สอน	ผู้เรียน
ขั้นเตรียม		4.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน	✓	
		4.2 แผนการสอน	✓	
ขั้นสอน	กิจกรรมที่ 1	4.3 คำศัพท์		✓
	กิจกรรมที่ 2	4.4 ตัวอย่างบทสนทนา เรื่อง การใช้บัตร เครดิต		✓
	กิจกรรมที่ 3	4.5 กิจกรรม		✓
ขั้นสรุป		4.6 ใบเฉลยกิจกรรม	✓	
		4.7 วงศัพท์เพิ่มเติม		✓
		4.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง การใช้ ภาษาสื่อสารในร้านอาหาร		✓

5.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน

เรื่อง สุขภาพ (สำหรับผู้สอน)

ชุดการสอนเรื่อง “สุขภาพ” เป็นชุดการสอนที่ 5 ในชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน)

ส่วนประกอบต่างๆ ของชุดการสอนเรื่อง “สุขภาพ” ได้สรุปในตารางดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการใช้สื่อ และอุปกรณ์		ส่วนประกอบของชุดการสอน	ผู้ใช้	
			ผู้สอน	ผู้เรียน
ขั้นเตรียม		5.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน	✓	
		5.2 แผนการสอน	✓	
ขั้นสอน	กิจกรรมที่ 1	5.3 คำศัพท์		✓
	กิจกรรมที่ 2	5.4 ตัวอย่างบทสนทนา เรื่อง ไปหาหมอ		✓
	กิจกรรมที่ 3	5.5 กิจกรรม		✓
ขั้นสรุป		5.6 ใบเฉลยกิจกรรม	✓	
		5.7 วงศัพท์เพิ่มเติม		✓
		5.8 วัฒนธรรมไทย เรื่อง 5.8.1 การทักทายด้วยวลีที่เกี่ยวข้อง กับสุขภาพ 5.8.2 การแสดงความห่วงใย ถามไถ่ อาการ และการเข้าเยี่ยม		✓

6.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน

เรื่อง การเดินทาง

(สำหรับผู้สอน)

ชุดการสอนเรื่อง “การเดินทาง” เป็นชุดการสอนที่ 6 ในชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น
เพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน)

ส่วนประกอบต่างๆ ของชุดการสอนเรื่อง “การเดินทาง” ได้สรุปในตารางดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการใช้สื่อ และอุปกรณ์		ส่วนประกอบของชุดการสอน	ผู้ใช้	
			ผู้สอน	ผู้เรียน
ขั้นเตรียม		6.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน	✓	
		6.2 แผนการสอน	✓	
ขั้นสอน	กิจกรรมที่ 1	6.3 คำศัพท์		✓
	กิจกรรมที่ 2	6.4 ตัวอย่างบทสนทนา เรื่อง ผมขึ้น รถไฟฟ้ามาทำงาน		✓
	กิจกรรมที่ 3	6.5 กิจกรรม		✓
ขั้นสรุป		6.6 ใบเฉลยกิจกรรม	✓	
		6.7 วงศัพท์เพิ่มเติม		✓
		6.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษาเรื่อง “กรุณา” , “โปรด” และมารยาทการให้ที่นั่ง สำหรับเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ในรถ โดยสารสาธารณะ		✓

7.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน

เรื่อง การโทรศัพท์

(สำหรับผู้สอน)

ชุดการสอนเรื่อง “การโทรศัพท์” เป็นชุดการสอนที่ 7 ในชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น
เพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด (มหาชน)

ส่วนประกอบต่างๆ ของชุดการสอนเรื่อง “การโทรศัพท์” ได้สรุปในตารางดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการใช้สื่อ และอุปกรณ์		ส่วนประกอบของชุดการสอน	ผู้ใช้	
			ผู้สอน	ผู้เรียน
ขั้นเตรียม		7.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน	✓	
		7.2 แผนการสอน	✓	
ขั้นสอน	กิจกรรมที่ 1	7.3 คำศัพท์		✓
	กิจกรรมที่ 2	7.4 ตัวอย่างบทสนทนา เรื่อง คุณจะฝาก ข้อความไหม		✓
	กิจกรรมที่ 3	7.5 กิจกรรม		✓
ขั้นสรุป		7.6 ใบเฉลยกิจกรรม	✓	
		7.7 วงศัพท์เพิ่มเติม		✓
		7.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง คำสุภาพ ในการรับโทรศัพท์		✓

8.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน

เรื่อง การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต (สำหรับผู้สอน)

ชุดการสอนเรื่อง “การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต” เป็นชุดการสอนที่ 8 ในชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน)

ส่วนประกอบต่างๆ ของชุดการสอนเรื่อง “การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต” ได้สรุปในตารางดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการใช้สื่อ และอุปกรณ์		ส่วนประกอบของชุดการสอน	ผู้ใช้	
			ผู้สอน	ผู้เรียน
ขั้นเตรียม		8.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน	✓	
		8.2 แผนการสอน	✓	
ขั้นสอน	กิจกรรมที่ 1	8.3 คำศัพท์		✓
	กิจกรรมที่ 2	8.4 ตัวอย่างบทสนทนา เรื่อง วันหยุด		✓
	กิจกรรมที่ 3	8.5 กิจกรรม		✓
ขั้นสรุป		8.6 ใบเฉลยกิจกรรม	✓	
		8.7 วงศัพท์เพิ่มเติม		✓
		8.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง การใช้คำเรียกขาน “พี่”, “น้อง” เรียกบุคคลที่ไม่ใช่บุคคลในครอบครัว		✓

9.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน

เรื่อง การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน

(สำหรับผู้สอน)

ชุดการสอนเรื่อง “การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน” เป็นชุดการสอนที่ 9 ในชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน)

ส่วนประกอบต่างๆ ของชุดการสอนเรื่อง “การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน” ได้สรุปในตารางดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการใช้สื่อและอุปกรณ์		ส่วนประกอบของชุดการสอน	ผู้ใช้	
			ผู้สอน	ผู้เรียน
ขั้นเตรียม		9.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน	✓	
		9.2 แผนการสอน	✓	
ขั้นสอน	กิจกรรมที่ 1	9.3 คำศัพท์		✓
	กิจกรรมที่ 2	9.4 ตัวอย่างบทสนทนา เรื่อง ถิ่นทำ รายงานการประชุมอยู่		✓
	กิจกรรมที่ 3	9.5 กิจกรรม		✓
ขั้นสรุป		9.6 ใบเฉลยกิจกรรม	✓	
		9.7 วงศัพท์เพิ่มเติม		✓
		9.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง การใช้ คำว่า “ดื่ม”, “กิน”, “ทาน”, “รับประทาน”		✓

10.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน

เรื่อง การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต

(สำหรับผู้สอน)

ชุดการสอนเรื่อง “การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต” เป็นชุดการสอนที่ 10 ในชุดการสอน สนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลี เมอร์ส จำกัด (มหาชน)

ส่วนประกอบต่างๆ ของชุดการสอนเรื่อง “การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต” ได้สรุปใน ตารางดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการใช้สื่อ และอุปกรณ์		ส่วนประกอบของชุดการสอน	ผู้ใช้	
			ผู้สอน	ผู้เรียน
ขั้นเตรียม		10.1 รายการส่วนประกอบชุดการสอน	✓	
		10.2 แผนการสอน	✓	
ขั้นสอน	กิจกรรมที่ 1	10.3 คำศัพท์		✓
	กิจกรรมที่ 2	10.4 ตัวอย่างบทสนทนา เรื่อง ไปดูหนัง		✓
	กิจกรรมที่ 3	10.5 กิจกรรม		✓
ขั้นสรุป		10.6 ใบเฉลยกิจกรรม	✓	
		10.7 วงศัพท์เพิ่มเติม		✓
		10.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง คำบอก กาลที่ใช้ในอนาคตกาล		✓

1.2 แผนการสอน

(สำหรับผู้สอน)

เรื่อง : การทักทายและการแนะนำตัว

ระดับ : ผู้เรียนระดับต้น

วันที่ :

เวลา : 90 นาที

ผู้สอน :

1. สาระสำคัญ

การทักทายและการแนะนำตัวถือเป็นมารยาทอันงดงามอย่างหนึ่ง การพบปะ พูดคุยหรือติดต่อ การงานใดๆก็ตาม หากสามารถทักทายและแนะนำตัวได้เป็นอย่างดี จะสร้างความประทับใจให้แก่ผู้ที่ติดต่อด้วย การทักทายแบบไทย ถือเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทยที่ชาวต่างชาติควรเรียนรู้

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 ผู้เรียนสามารถทักทายกับคนไทยได้
- 2.2 ผู้เรียนสามารถแนะนำตัวได้
- 2.3 ผู้เรียนสามารถสนทนากับเพื่อนร่วมงานชาวไทยได้
- 2.4 ผู้เรียนปฏิบัติตนได้ตามวัฒนธรรมไทย

3. เนื้อหาสาระ

- 3.1 คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการทักทาย
- 3.2 คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการแนะนำตัว
- 3.3 บทสนทนาเรื่อง “ยินดีที่ได้รู้จัก”
- 3.4 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและวงศัพท์เพิ่มเติม
- 3.5 วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง คำลงท้าย

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนกล่าวทักทายและแนะนำตัวเองให้ผู้เรียนฟังเป็นตัวอย่าง สอบถามผู้เรียนว่าเข้าใจคำศัพท์คำใดบ้าง และผู้เรียนทราบคำศัพท์คำใดที่ใช้ในการทักทายและการแนะนำตัวเอง

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูใบคำศัพท์ อ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ผู้เรียนฟังเป็นตัวอย่าง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงตาม
2. ผู้สอนอ่านบทสนทนาเรื่อง “ยินดีที่ได้รู้จัก” ให้ผู้เรียนฟังทีละประโยค จากนั้นให้ผู้เรียนอ่านตาม รวมทั้งผู้สอนอธิบายคำศัพท์และความหมายของประโยคสนทนา
3. ผู้สอนเพิ่มเติมวงศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน
4. จับคู่ผู้เรียนกับเพื่อน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้อมการทักทายและการแนะนำตัวตามโครงสร้างประโยคที่ได้เรียนไป
5. ให้ผู้เรียนจับคู่กับเพื่อน จากนั้นให้ผู้เรียนสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนตัวของเพื่อนตามแบบฟอร์มที่กำหนดไว้
6. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด เพื่อทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างประโยคอีกครั้ง

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนตอบคำถามจากแบบฝึกหัด
2. ผู้สอนใช้กิจกรรมสรุปวัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง คำลงท้าย

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 ใบคำศัพท์
- 5.2 ตัวอย่างบทสนทนา
- 5.3 กิจกรรม
- 5.4 ใบเฉลยแบบกิจกรรม
- 5.5 วงศัพท์เพิ่มเติม
- 5.6 ใบความรู้วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง คำลงท้าย

6. การวัดและประเมินผล

6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

6.2 ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน โดยสังเกตจากกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งการตอบคำถามจากแบบฟอร์มสัมภาษณ์

6.2 ทดสอบเรื่อง การหักท่ายและการแนะนำตัว

2.2 แผนการสอน (สำหรับผู้สอน)

เรื่อง : ตัวเลขและการบอกเวลา

ระดับ : ผู้เรียนระดับต้น

วันที่ :

เวลา : 90 นาที

ผู้สอน :

1. สาระสำคัญ

ภาษาไทยมีเลขไทยเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของชาติ นอกจากนี้การบอกเวลาของไทยนั้น ยังแบ่งได้ 2 ระบบคือการบอกเวลาอย่างเป็นทางการ โดยใช้หน่วยเป็นนาฬิกา และการบอกเวลาอย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งมีหน่วยบอกเวลาที่แตกต่างกันไป ทั้งตัวเลขและการบอกเวลาเป็นสิ่งที่สำคัญที่มีความสัมพันธ์ต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 ผู้เรียนสามารถอ่านตัวเลขไทยและเลขอารบิกได้
- 2.2 ผู้เรียนสามารถบอกเวลาได้อย่างถูกต้อง
- 2.3 ผู้เรียนสามารถแต่งประโยคง่ายๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวเลขและการบอกเวลาได้

3. เนื้อหาสาระ

- 3.1 การอ่านตัวเลขตั้งแต่หลักหน่วยไปจนถึงหลักล้าน
- 3.2 การบอกเวลาอย่างไม่เป็นทางการ โดยใช้หน่วยเป็นโมง หุ่่ม ดี เช้า บ่าย เย็น
- 3.3 บทสนทนาเรื่อง “คุณเข้านานกี่โมง”
- 3.4 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและวงศัพท์เพิ่มเติม
- 3.5 วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง หน่วยบอกเวลา โมง บ่าย หุ่่ม ดี

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนสนทนากับผู้เรียนถึงเรื่องเวลา โดยใช้สื่อการสอนเป็นภาพนาฬิกาขนาดใหญ่ชัดเจน พร้อมทั้งให้ผู้เรียนเปรียบเทียบกับนาฬิกาข้อมือของตนเอง ให้ผู้เรียนบอกเวลาในขณะนั้น

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูใบคำศัพท์ อ่านออกเสียงตัวเลขให้ผู้เรียนฟังเป็นตัวอย่าง โดยเริ่มจากหลักหน่วยไปจนถึงหลักล้าน จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงตาม
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูภาพนาฬิกา จากนั้นอธิบายวิธีการบอกเวลา และให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงตาม
3. ผู้สอนอธิบายที่มาที่ไปของหน่วยคำศัพท์ที่ใช้ในการบอกเวลา เช่น หุ่ ม ดี โมง เป็นต้น
4. ผู้สอนอ่านตัวอย่างบทสนทนาเรื่อง “คุณจ้างงานกี่โมง” ให้ผู้เรียนฟังทีละประโยค จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงตาม รวมทั้งผู้สอนอธิบายคำศัพท์และความหมายของประโยคสนทนา
5. ผู้สอนให้ผู้เรียนจับคู่และฝึกอ่านบทสนทนาอีกครั้ง
6. ผู้สอนเพิ่มเติมวงศัพท์ที่มีความเกี่ยวข้องในบทเรียน
7. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเพื่อทบทวนความรู้

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนตอบคำถามจากแบบฝึกหัด
2. ผู้สอนใช้กิจกรรมสรุปวัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง หน่วยบอกเวลา โมง บ่าย หุ่ ม ดี

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 ใบคำศัพท์
- 5.2 ตัวอย่างบทสนทนา
- 5.3 กิจกรรม
- 5.4 ใบเฉลยแบบกิจกรรม
- 5.5 วงศัพท์เพิ่มเติม
- 5.6 ใบความรู้วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง หน่วยบอกเวลา โมง บ่าย หุ่ ม ดี

6. การวัดและประเมินผล

6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

6.2 แบบทดสอบเรื่อง ตัวเลขและการบอกเวลา

3.2 แผนการสอน

(สำหรับผู้สอน)

เรื่อง : สีและขนาด

ระดับ : ผู้เรียนระดับต้น

วันที่ :

เวลา : 90 นาที

ผู้สอน :

1. สาระสำคัญ

สีต่างๆสามารถเพิ่มความสวยงามให้กับสิ่งของ วัสดุอุปกรณ์ รวมถึงข้าวของเครื่องใช้ ภาษาไทยมีคำเรียกสีที่มาจากภูมิปัญญาของคนในสมัยก่อนมากมาย เช่น สีกลิบบัว สีทองอ่อน เป็นต้น การเรียนรู้เรื่องคำเรียกสีรวมทั้งการบอกขนาดต่างๆ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ชาวต่างชาติควรเรียนรู้ เพื่อจะได้สามารถนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 ผู้เรียนสามารถเรียกชื่อสีต่างๆได้
- 2.2 ผู้เรียนสามารถบอกขนาดต่างๆได้อย่างถูกต้อง
- 2.3 ผู้เรียนสามารถแต่งประโยคที่เกี่ยวข้องกับสีและขนาดได้

3. เนื้อหาสาระ

- 3.1 คำศัพท์เกี่ยวกับสีต่างๆ 12 สี คือ สีแดง,สีเหลือง,สีน้ำเงิน,สีฟ้า,สีดำ,สีขาว,สีน้ำตาล,สีชมพู, สีเขียว,สีส้ม,สีเทา และสีม่วง
- 3.2 การบอกขนาดต่างๆ คือ เล็ก, ใหญ่, เตี้ย, สูง, สั้น และยาว
- 3.3 บทสนทนาเรื่อง “ลูกค้าสั่งผาขวด”
- 3.4 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและวงศัพท์เพิ่มเติม
- 3.5 วัฒนธรรมการใช้ภาษาเรื่อง สีกับชีวิตประจำวัน

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนนำรูปภาพซึ่งมีสีสันต่างๆทั้งสิ้น 12 สี คือ สีแดง, สีเหลือง, สีนํ้าเงิน, สีฟ้า, สีดำ, สีขาว, สีนํ้าตาล, สีชมพู, สีเขียว, สีส้ม, สีเทา และสีม่วง ติดบนกระดานดำ ให้ผู้เรียนดูภาพสีต่างๆ จากนั้นให้ผู้เรียนบอกชื่อสีที่ผู้เรียนชอบ

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูใบคำศัพท์ที่ประกอบไปด้วยสีสันต่างๆ 12 สี จากนั้นออกเสียงชื่อสีต่างๆ ให้ผู้เรียนฟังทีละสีและให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงตาม
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูใบคำศัพท์ที่ประกอบไปด้วยการบอกขนาดต่างๆ ผู้สอนออกเสียงคำศัพท์ต่างๆให้ผู้เรียนฟังทีละคำจากนั้นให้ผู้เรียนฝึกออกเสียง
3. ผู้สอนอ่านบทสนทนาเรื่อง “ลูกค้าตั้งฝาขวด” ให้ผู้เรียนฟังทีละประโยค จากนั้นให้ผู้เรียนออกเสียงตาม รวมทั้งผู้สอนอธิบายคำศัพท์และความหมายของประโยคสนทนา
4. ผู้สอนเพิ่มเติมวงศัพท์ที่มีความเกี่ยวข้องในบทเรียน
5. ผู้สอนนำภาพผลไม้ที่มีสีสันต่างๆมาให้ผู้เรียนดู และให้ผู้เรียนบอกชื่อสีของผลไม้
6. ให้ผู้เรียนจับคู่เพื่อฝึกบทสนทนาอีกครั้ง
7. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดจากใบกิจกรรม

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนตอบคำถามจากใบกิจกรรม
2. ผู้สอนใช้กิจกรรมสรุปวัฒนธรรมการใช้ภาษาเรื่อง สีกับชีวิตประจำวัน ให้ผู้เรียนฟัง

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 ใบคำศัพท์
- 5.2 ตัวอย่างบทสนทนา
- 5.3 กิจกรรม
- 5.4 ใบเฉลยแบบกิจกรรม
- 5.5 วงศัพท์เพิ่มเติม
- 5.6 ใบความรู้วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง สีกับชีวิตประจำวัน

6. การวัดและประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
- 6.2 แบบทดสอบเรื่อง สีและขนาด

4.2 แผนการสอน

(สำหรับผู้สอน)

เรื่อง : การซื้อของ

ระดับ : ผู้เรียนระดับต้น

วันที่ :

เวลา : 90 นาที

ผู้สอน :

1. สาระสำคัญ

การซื้อขายเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวัน เป็นการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของตน โดยเฉพาะในปัจจุบัน ประเทศไทยเป็นประเทศที่ได้รับความสนใจจากชาวต่างชาติในการเข้าทำงานหรือท่องเที่ยวเพื่อซื้อหาสินค้าต่างๆเป็นจำนวนมาก ดังนั้นหากชาวต่างชาติมีความรู้เบื้องต้นในการซื้อของ จะเป็นการส่งเสริมให้ชาวต่างชาติสามารถซื้อขายได้อย่างราบรื่น

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 ผู้เรียนสามารถถามราคาและต่อรองราคาสินค้าได้
- 2.2 ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์และสำนวนไปใช้ได้อย่างถูกต้อง
- 2.3 ผู้เรียนสามารถแต่งประโยคง่ายๆที่เกี่ยวข้องกับการซื้อของได้

3. เนื้อหาสาระ

- 3.1 คำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อของ
- 3.2 บทสนทนาเรื่อง “การใช้บัตรเครดิต”
- 3.3 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและวงศัพท์เพิ่มเติม
- 3.4 วัฒนธรรมการใช้ภาษาเรื่อง การใช้ภาษาสื่อสารในร้านอาหาร

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนนำใบปลิวโฆษณาสินค้าอุปโภคบริโภคต่างๆที่มีการแจ้งราคาไว้ หรือกำลังมีกิจกรรมลดราคา กิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจจากผู้บริโภค เช่น ช้อป 1 แถม 1 มาให้ผู้เรียนดู จากนั้นสนทนากับผู้เรียนถึงสินค้าที่ผู้เรียนชอบหรือสนใจ

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนดูใบคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อของผู้สอนออกเสียงให้ผู้เรียนฟัง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงตาม
2. ผู้สอนอ่านบทสนทนาเรื่อง “การใช้บัตรเครดิต” ให้ผู้เรียนฟังทีละประโยค จากนั้นให้ผู้เรียนออกเสียงตาม รวมทั้งผู้สอนอธิบายคำศัพท์และความหมายของประโยคสนทนา
3. ผู้สอนเพิ่มเติมวงศัพท์ที่เกี่ยวข้องในบทเรียน
5. ให้ผู้เรียนจับคู่เพื่อฝึกบทสนทนาอีกครั้ง
6. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดจากใบกิจกรรม
7. ผู้สอนจำลองสถานการณ์การซื้อขายโดยให้ผู้เรียนจับคู่กัน ให้คนหนึ่งเป็นผู้ขาย และอีกคนหนึ่งเป็นผู้ซื้อ ให้ผู้เรียนเลือกที่จะขายสินค้าอะไรก็ได้ที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกการสนทนาเพื่อขอต่อรองราคาสินค้า

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนตอบคำถามในใบกิจกรรม
2. ผู้สอนอธิบายวัฒนธรรมการใช้ภาษาเรื่อง การใช้ภาษาสื่อสารในร้านอาหาร

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 ใบคำศัพท์
- 5.2 ตัวอย่างบทสนทนา
- 5.3 กิจกรรม
- 5.4 ใบเฉลยแบบกิจกรรม
- 5.5 วงศัพท์เพิ่มเติม
- 5.6 ใบความรู้วัฒนธรรมการใช้ภาษาเรื่อง การใช้ภาษาสื่อสารในร้านอาหาร

6. การวัดและประเมินผล

6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

6.2 แบบทดสอบเรื่อง การซื้อของ

5.2 แผนการสอน

(สำหรับผู้สอน)

เรื่อง : สุขภาพ

ระดับ : ผู้เรียนระดับต้น

วันที่ :

เวลา : 90 นาที

ผู้สอน :

1. สาระสำคัญ

สุขภาพเป็นสิ่งสำคัญอันดับต้นๆของมนุษย์ เป็นสิ่งที่ทุกคนควรเอาใจใส่และดูแลร่างกายให้แข็งแรงอยู่เสมอ หากร่างกายเจ็บป่วยจะเกิดความทุกข์ทั้งกายและใจ อาการเจ็บป่วยนั้นมิได้ตั้งแต่เจ็บป่วยเล็กน้อยไปจนถึงเจ็บหนัก การบอกเล่าอาการเจ็บป่วยจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะสื่อหรือแจ้งอาการให้แพทย์หรือผู้อื่นได้ทราบ

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 ผู้เรียนสามารถถามอาการป่วยของผู้อื่นได้
- 2.2 ผู้เรียนสามารถบอกเล่าอาการเจ็บป่วยได้
- 2.2 ผู้เรียนสามารถแต่งประโยคที่เกี่ยวข้องกับการบอกเล่าอาการเจ็บป่วยได้

3. เนื้อหาสาระ

- 3.1 คำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับอาการเจ็บป่วย
- 3.2 บทสนทนาเรื่อง “ไปหาหมอ”
- 3.3 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและวงศัพท์เพิ่มเติม
- 3.4 วัฒนธรรมไทยเรื่อง
 - 3.4.1 การทักทายด้วยวลีที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ
 - 3.4.2 การแสดงความห่วงใย ถามไถ่อาการ และการเข้าเยี่ยม

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนทักทายผู้เรียนด้วยข้อความ “สบายดีไหม”, “เป็นอย่างไรบ้าง” เพื่อฝึกความเข้าใจและวิธีสนทนาหากมีอาการไม่สบาย

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูใบคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการบอกเล่าอาการเจ็บป่วยต่างๆ และออกเสียงคำศัพท์ต่างให้ผู้เรียนฟัง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงตาม
2. ผู้สอนอ่านบทสนทนาเรื่อง “ไปหาหมอ” ให้ผู้เรียนฟังทีละประโยค จากนั้นให้ผู้เรียนออกเสียงตาม รวมทั้งผู้สอนอธิบายคำศัพท์และความหมายของประโยคสนทนา
3. ผู้สอนเพิ่มเติมวงศัพท์ที่มีความเกี่ยวข้องในบทเรียน
4. ให้ผู้เรียนจับคู่เพื่อฝึกบทสนทนาอีกครั้ง
5. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดจากกิจกรรม
6. ผู้สอนจำลองสถานการณ์ให้ห้องเรียนเป็นโรงพยาบาล และให้ผู้เรียนจับคู่กัน โดยให้คนหนึ่งเป็นหมอ และอีกคนหนึ่งเป็นผู้ป่วย ให้ผู้เรียนฝึกสนทนาการสอบถามและบอกเล่าอาการเจ็บป่วย

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนตอบคำถามในใบกิจกรรม
2. ผู้สอนใช้กิจกรรมสรุปวัฒนธรรมการใช้ภาษาเรื่อง การทักทายด้วยวลีที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ, การแสดงความห่วงใย การถามไถ่อาการ และการเข้าเยี่ยม

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 ใบคำศัพท์
- 5.2 ตัวอย่างบทสนทนา
- 5.3 กิจกรรม
- 5.4 ใบเฉลยแบบกิจกรรม
- 5.5 วงศัพท์เพิ่มเติม
- 5.6 ใบความรู้วัฒนธรรมไทยเรื่อง
 - 5.61 การทักทายด้วยวลีที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ

5.6.2 การแสดงความห่วงใย ถามไถ่อาการ และการเข้าเยี่ยม

6. การวัดและประเมินผล

6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

6.2 แบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง “สุขภาพ”

6.2 แผนการสอน (สำหรับผู้สอน)

เรื่อง : การเดินทาง

ระดับ : ผู้เรียนระดับต้น

วันที่ :

เวลา : 90 นาที

ผู้สอน :

1. สาระสำคัญ

กิจกรรมอย่างหนึ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในชีวิตประจำวัน คือ การเดินทาง เช่น ไปทำงาน ไปท่องเที่ยว ไปกิจธุระ ทั้งเป็นการเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนบุคคล หรือรถโดยสารสาธารณะ เพื่อไปปฏิบัติภารกิจต่างๆยังจุดหมายปลายทางที่ต้องการ ชาวต่างชาติที่มาอยู่ในประเทศไทยนั้น บางครั้งอาจยังไม่ทราบเส้นทางต่างๆมากนัก การถามทาง บอกทางจึงถือเป็นเรื่องสำคัญที่ชาวต่างชาติควรเรียนรู้ทั้งคำศัพท์และสำนวน เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารเกี่ยวกับการเดินทางได้ตามที่ต้องการ

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 ผู้เรียนสามารถบอกวิธีการเดินทางมาทำงานได้
- 2.2 ผู้เรียนสามารถแต่งประโยคที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางได้
- 2.3 ผู้เรียนสามารถถามทางและบอกทางเป็นภาษาไทยได้

3. เนื้อหาสาระ

- 3.1 คำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง
- 3.2 บทสนทนาเรื่อง “ผมขึ้นรถไฟฟ้ามาทำงาน”
- 3.3 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและวงศัพท์เพิ่มเติม
- 3.4 วัฒนธรรมเรื่อง
 - 3.4.1 การใช้ภาษาเรื่อง “กรุณา”, “โปรด”
 - 3.4.2 มารยาทการให้นั่งสำหรับ เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ในรถโดยสารสาธารณะ

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนเล่าวิธีการเดินทางมาทำงานของตนเองให้ผู้เรียนฟัง จากนั้นสนทนากับผู้เรียนถึงวิธีการเดินทางมาทำงานของผู้เรียนแต่ละคน

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูใบคำศัพท์ อ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ผู้เรียนฟังเป็นตัวอย่าง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงตาม
2. ผู้สอนอ่านบทสนทนาเรื่อง “ผมขึ้นรถไฟฟ้ามาทำงาน” ให้ผู้เรียนฟังทีละประโยค จากนั้นให้ผู้เรียนออกเสียงตาม รวมทั้งผู้สอนอธิบายคำศัพท์และความหมายของประโยคสนทนา
3. ผู้สอนเพิ่มเติมวงศัพท์ที่เกี่ยวข้องหรืออยู่ในความสนใจของผู้เรียน
4. ผู้สอนสนทนากับผู้เรียนถึงวิธีการเดินทางมาทำงาน การเดินทางกลับบ้าน ของผู้เรียน รวมถึงหากผู้เรียนต้องการเดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ ในวันหยุด ผู้เรียนเดินทางด้วยวิธีใดบ้าง ให้ผู้เรียนฝึกสนทนาเป็นภาษาไทย โดยใช้วงศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ได้เรียนไป
5. ให้ผู้เรียนจับคู่เพื่อฝึกบทสนทนาอีกครั้ง
6. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดจากกิจกรรม

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนตอบคำถามในใบกิจกรรม
2. ผู้สอนใช้กิจกรรมสรุปวัฒนธรรมการใช้ภาษาเรื่อง “กรุณา”, “โปรด” และ มารยาทการให้ที่นั่งสำหรับ เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ในรถโดยสารสาธารณะ

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 ใบคำศัพท์
- 5.2 ตัวอย่างบทสนทนา
- 5.3 กิจกรรม
- 5.4 ใบเฉลยแบบกิจกรรม
- 5.5 วงศัพท์เพิ่มเติม

5.6 ใบความรู้วัฒนธรรมการใช้ภาษาเรื่อง“กรรณา”, “โปรด” และ มารยาทการให้ที่นั่งสำหรับเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ในรถโดยสารสาธารณะ

6. การวัดและประเมินผล

6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

6.2 แบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง “การเดินทาง”

7.2 แผนการสอน

(สำหรับผู้สอน)

เรื่อง : การโทรศัพท์

ระดับ : ผู้เรียนระดับต้น

วันที่ :

เวลา : 90 นาที

ผู้สอน :

1. สาระสำคัญ

ปัจจุบันเทคโนโลยีมีความก้าวหน้าไปอย่างมาก โทรศัพท์ถือเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สะดวกที่สุด เนื่องจากเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยให้การติดต่อเป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีค่าใช้จ่ายไม่สูง การใช้โทรศัพท์ จึงมีบทบาทที่สำคัญในการตอบสนองความต้องการด้านการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ อย่างไรก็ตาม การสื่อสารด้วยโทรศัพท์ ควรสนทนาด้วยความรอบคอบเพื่อให้การสื่อสารไม่เกิดข้อผิดพลาด

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารโดยใช้โทรศัพท์ได้ (รับสาย, ได้ตอบ)
- 2.2 ผู้เรียนสามารถนำสำนวนที่ใช้ในการโทรศัพท์ไปใช้ได้ถูกต้อง

3. เนื้อหาสาระ

- 3.1 คำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการโทรศัพท์
- 3.2 บทสนทนาเรื่อง “คุณจะฝากข้อความไหม”
- 3.3 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและวงศัพท์เพิ่มเติม
- 3.4 วัฒนธรรมการใช้ภาษาเรื่อง คำสุภาพในการรับโทรศัพท์

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนสนทนากับผู้เรียนเกี่ยวกับการใช้โทรศัพท์ มีผู้เรียนคนใดบ้างที่อยู่ในหน่วยงานที่ต้องรับสายโทรศัพท์อยู่บ่อยครั้ง ผู้เรียนพบอุปสรรคใดในการสื่อสารและผู้เรียนแก้ปัญหาอย่างไร

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูใบคำศัพท์ อ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ผู้เรียนฟังเป็นตัวอย่าง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงตาม
2. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้กลุ่มหนึ่งเป็นตัวละครชื่อ “ปนัดดา” และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นตัวละครชื่อ “ราชิต” จากนั้นให้ผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มพูดตามบทสนทนาเรื่อง “คุณจะฝากข้อความไหม”
3. ผู้สอนถามผู้เรียนว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อเรื่องหรือไม่ หากเข้าใจ เข้าใจมากน้อยเพียงใด
4. ผู้สอนอ่านบทสนทนาเรื่อง “คุณจะฝากข้อความไหม” ให้ผู้เรียนฟัง ให้ผู้เรียนออกเสียงตาม และอธิบายความหมายของบทสนทนา
5. ให้ผู้เรียนจับคู่เพื่อฝึกพูดบทสนทนามทั้งทำความเข้าใจเนื้อเรื่องอีกครั้ง
6. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดจากกิจกรรม

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนตอบคำถามในใบกิจกรรม
2. ผู้สอนใช้กิจกรรมสรุปวัฒนธรรมการใช้ภาษาเรื่อง คำสุภาพในการรับโทรศัพท์

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 ใบคำศัพท์
- 5.2 ตัวอย่างบทสนทนา
- 5.3 กิจกรรม
- 5.4 ใบเฉลยแบบกิจกรรม
- 5.5 วงศัพท์เพิ่มเติม
- 5.6 ใบความรู้วัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง คำสุภาพในการรับโทรศัพท์

6. การวัดและประเมินผล

6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

6.2 แบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง “การโทรศัพท์”

8.2 แผนการสอน

(สำหรับผู้สอน)

เรื่อง : การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต

ระดับ : ผู้เรียนระดับต้น

วันที่ :

เวลา : 90 นาที

ผู้สอน :

1. สาระสำคัญ

การสนทนาในชีวิตประจำวัน ย่อมมีการพูดคุยถึงเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน การบอกเล่าเรื่องราวจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีตนั้น ภาษาไทยใช้คำบอกกาลเป็นการระบุช่วงเวลา เช่น เมื่อเช้านี้ เมื่อวานนี้ เมื่อคืนนี้ เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ชาวต่างชาติควรได้เรียนรู้เพื่อใช้สื่อสารกับชาวไทยได้อย่างถูกต้อง

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์, คำบอกกาลและสำนวนที่ใช้ในการพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีตไปใช้ในการสนทนาได้
- 2.2 ผู้เรียนสามารถสร้างบทสนทนา ถาม-ตอบ ถึงเหตุการณ์ในอดีตได้

3. เนื้อหาสาระ

- 3.1 คำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต
- 3.2 บทสนทนาเรื่อง “ผมไปหัวหินมา”
- 3.3 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและวงศัพท์เพิ่มเติม
- 3.4 วัฒนธรรมการใช้ภาษาเรื่อง การใช้คำเรียกขาน “พี่” , “น้อง” เรียกบุคคลที่ไม่ใช่บุคคลในครอบครัว

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนเล่าให้ผู้เรียนฟังถึงวันหยุดที่ผ่านมาว่า ผู้สอนไปทำกิจกรรมที่ไหน อย่างไรมาบ้าง จากนั้นสนทนากับผู้เรียนถึงวันหยุดที่ผ่านมา ผู้เรียนไปเที่ยวหรือพักผ่อนที่ไหน

ขั้นสอน

1. ผู้สอนสอนคำศัพท์เกี่ยวกับวันทั้ง 7 ในสัปดาห์ ออกเสียงให้ผู้เรียนฟัง และให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงตาม นอกเหนือจากชื่อวันทั้ง 7 แล้ว ผู้สอนอธิบายคำศัพท์อื่นๆที่เกี่ยวข้องกับวัน เช่น วันหยุด, วันธรรมดา และวันเสาร์-อาทิตย์
2. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนเป็น 2 กลุ่ม ให้กลุ่มหนึ่งเป็นตัวละครชื่อ “กานดา” และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นตัวละครชื่อ “โทนี่” จากนั้นให้ผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มพูดตามบทสนทนาเรื่อง “วันหยุด”
3. ผู้สอนอ่านบทสนทนาเรื่อง “วันหยุด” ให้ผู้เรียนฟังทีละประโยค ให้ผู้เรียนออกเสียงตาม จากนั้นผู้สอนอธิบายความหมายของบทสนทนา
4. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดในกิจกรรมที่ 1 (การจับคู่คำศัพท์ที่มีความหมายตรงกัน)
5. ผู้สอนเฉลยคำตอบของกิจกรรมที่ 1
6. ผู้สอนชวนผู้เรียนสนทนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต โดยให้ผู้สอนเป็นฝ่ายตั้งคำถามและให้ผู้เรียนเป็นฝ่ายตอบ จากนั้นสลับให้ผู้เรียนเป็นฝ่ายตั้งคำถามและผู้สอนเป็นฝ่ายตอบ
7. ผู้สอนเพิ่มเติมวงศัพท์ที่มีความเกี่ยวข้องหรืออยู่ในความสนใจของผู้เรียน
8. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดจากกิจกรรมที่ 2 (แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้)

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนตอบคำถามในใบกิจกรรมที่ 2
2. ผู้สอนใช้กิจกรรมสรุปวัฒนธรรมการใช้ภาษาเรื่อง การใช้คำเรียกขาน “พี่”, “น้อง” เรียกบุคคลที่ไม่ใช่บุคคลในครอบครัว

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 ใบคำศัพท์
- 5.2 ตัวอย่างบทสนทนา
- 5.3 กิจกรรม

5.4 ใบเฉลยแบบกิจกรรม

5.5 วงศัพท์เพิ่มเติม

5.6 ใบความรู้วัฒนธรรมการใช้ภาษาเรื่อง การใช้คำเรียกขาน “พี่”, “น้อง” เรียกบุคคลที่ไม่ใช่
บุคคลในครอบครัว

6. การวัดและประเมินผล

6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

6.2 แบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง “การพุดคุยเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต”

9.2 แผนการสอน

(สำหรับผู้สอน)

เรื่อง : การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน

ระดับ : ผู้เรียนระดับต้น

วันที่ :

เวลา : 90 นาที

ผู้สอน :

1. สาระสำคัญ

การสนทนาในชีวิตประจำวัน ย่อมมีการพูดคุยถึงเหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่ หรือกำลังเกิดขึ้นอยู่ในขณะนั้น บางครั้งเป็นเหตุการณ์สำคัญที่ต้องรีบแจ้งให้ผู้อื่นทราบอย่างทันทั่วทั้งที่ เพื่อให้การสนทนาเป็นไปอย่างราบรื่น ชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยจึงควรทราบคำบอกกล่าวและโครงสร้างประโยคสนทนาที่ใช้ในการกล่าวถึงเหตุการณ์ในปัจจุบัน

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์, คำบอกกล่าวและสำนวนที่ใช้ในการพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบันไปใช้ในการสนทนาได้
- 2.2 ผู้เรียนสามารถสร้างบทสนทนา ถาม-ตอบ ถึงเหตุการณ์ในปัจจุบันได้

3. เนื้อหาสาระ

- 3.1 คำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน
- 3.2 บทสนทนาเรื่อง “ฉันทำรายงานการประชุมอยู่”
- 3.3 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและวงศัพท์เพิ่มเติม
- 3.4 วัฒนธรรมการใช้ภาษาเรื่อง การใช้คำว่า “ดื่ม”, “กิน”, “ทาน”, “รับประทาน”

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนนำภาพบุคคลกำลังทำกิจกรรมต่างๆมาให้ผู้เรียนดู เช่น กำลังทางอาหาร,กำลังคุยโทรศัพท์,กำลังทำงาน,กำลังอ่านหนังสือ เป็นต้น ให้ผู้เรียนพูดบรรยายเหตุการณ์ในภาพ

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูใบคำศัพท์ อ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ผู้เรียนฟังเป็นตัวอย่าง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงตาม
2. ผู้สอนขออาสาสมัครจากผู้เรียน 3 คนเพื่อแสดงเป็นตัวละครที่ชื่อ “เจสัน” , “วิล” และ “วรัช” จากนั้นให้ผู้เรียนออกมาสนทนาหน้าห้องตามบทสนทนาเรื่อง “ฉันทำรายงานการประชุมอยู่”
3. ผู้สอนอ่านบทสนทนาเรื่อง “ฉันทำรายงานการประชุมอยู่” ให้ผู้เรียนฟังอีกครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงตาม
4. ให้ผู้เรียนฝึกพูดสำนวนต่างๆในหน้ากิจกรรม
5. ให้ผู้เรียนที่เหลือแบ่งกลุ่มกันเพื่อแต่งบทสนทนาโดยใช้โครงสร้างบทสนทนาเดิม แต่ให้ผู้เรียนเปลี่ยนสถานการณ์ใหม่ โดยผู้เรียนอาจเลือกคำศัพท์จากหมวดกิจกรรมหรือหมวดวงศัพท์เพิ่มเติมเพื่อนำมาแต่งบทสนทนา
6. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่ 2 (การจับคู่คำศัพท์ที่มีความหมายตรงกัน)

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนตอบคำถามในใบกิจกรรมที่ 2
2. ผู้สอนใช้กิจกรรมสรุปวัฒนธรรมการใช้ภาษาเรื่อง การใช้คำว่า “ดื่ม” , “กิน” , “ทาน” , “รับประทาน”

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 ใบคำศัพท์
- 5.2 ตัวอย่างบทสนทนา
- 5.3 กิจกรรม
- 5.4 ใบเฉลยแบบกิจกรรม
- 5.5 วงศัพท์เพิ่มเติม

5.6 ใบความรู้วัฒนธรรมการใช้ภาษาเรื่อง การใช้คำว่า “ดื่ม”, “กิน”, “ทาน”, “รับประทาน”

6. การวัดและประเมินผล

6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

6.2 แบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง “การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน”

10.2 แผนการสอน

(สำหรับผู้สอน)

เรื่อง : การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต

ระดับ : ผู้เรียนระดับต้น

วันที่ :

เวลา : 90 นาที

ผู้สอน :

1. สาระสำคัญ

อนาคตกาล คือ กาลภายหน้าที่ยังมาไม่ถึง มีคำบอกกาลที่ใช้ในการสร้างประโยคสนทนา เช่น พรุ่งนี้, มะรืนนี้, สัปดาห์หน้า, เดือนหน้า, ปีหน้า เป็นต้น ชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ควรเรียนรู้คำศัพท์, ส่วนวนและโครงสร้างประโยคสนทนาเพื่อนำความรู้ไปใช้ในการพูดคุยกับชาวไทย ได้อย่างถูกต้อง

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์, คำบอกกาลและส่วนวนที่ใช้ในการพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคตไปใช้ในการสนทนาได้
- 2.2 ผู้เรียนสามารถสร้างบทสนทนา ถาม-ตอบ ถึงเหตุการณ์ในอนาคตได้

3. เนื้อหาสาระ

- 3.1 คำศัพท์และส่วนวนที่เกี่ยวข้องกับการพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต
- 3.2 บทสนทนาเรื่อง “เลิกงานแล้วคุณจะไปไหน”
- 3.3 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องและวงศัพท์เพิ่มเติม
- 3.4 วัฒนธรรมการใช้ภาษาเรื่อง คำบอกกาลที่ใช้ในอนาคตกาล

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ผู้สอนเอยถึงสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงต่างๆของเมืองไทย สอบถามผู้เรียนว่า ผู้เรียนเคยไปที่ใดมาบ้าง ชอบหรือประทับใจที่ใดเป็นพิเศษ และวันหยุดครั้งหน้าผู้เรียนจะไปเที่ยวหรือทำกิจกรรมใด

ขั้นสอน

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูใบคำศัพท์ อ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ผู้เรียนฟังเป็นตัวอย่าง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงตาม
2. ผู้สอนอ่านบทสนทนาเรื่อง “ไปดูหนัง” ให้ผู้เรียนฟัง เพื่อให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงตาม
3. ให้ผู้เรียนจับคู่เพื่อฝึกพูดบทสนทนาอีกครั้ง โดยให้ผู้เรียนคนหนึ่งเป็นตัวละครที่ชื่อ “ศิริพร” และอีกคนหนึ่งเป็นตัวละครที่ชื่อ “เฮเลน”
4. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูใบวงศัพท์เพิ่มเติม ในหน้าที่ 3 อ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ผู้เรียนฟัง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงตาม
5. ให้ผู้เรียนจับคู่จับผู้เรียนคนเดิมแต่งบทสนทนา 1 บท โดยใช้โครงสร้างและวงศัพท์ที่ได้เรียนไป
6. ผู้สอนขออาสาสมัครผู้เรียน 1 คู่ ออกมาพูดบทสนทนาที่ได้แต่งขึ้น
7. ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมในใบกิจกรรม (ชุดประโยคที่กำหนดให้เป็นภาษาไทย)

ขั้นสรุป

1. ผู้เรียนตอบคำถามในใบกิจกรรม
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนสรุปคำศัพท์หรือสำนวนสำคัญที่ใช้ในการพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต
3. ผู้สอนใช้กิจกรรมสรุปวัฒนธรรมการใช้ภาษาเรื่อง คำบอกกาลที่ใช้ในอนาคตกาล

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 ใบคำศัพท์
- 5.2 ตัวอย่างบทสนทนา
- 5.3 กิจกรรม
- 5.4 ใบเฉลยแบบกิจกรรม
- 5.5 วงศัพท์เพิ่มเติม

5.6 ใบความรู้วัฒนธรรมการใช้ภาษาเรื่อง คำบอกกาลที่ใช้ในอนาคตกาล

6. การวัดและประเมินผล

6.1 การร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

6.2 แบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง “การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต”

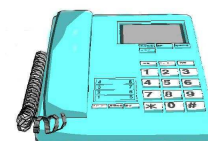
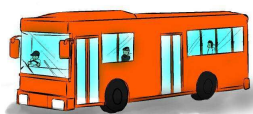

ภาคผนวก จ

ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ
ในบริษัท อินโดรามา โพลีเออร์ส จำกัด มหาชน

ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน)

จัดทำโดย
นางสาวลลิตีมา งามโชคสมุทร

ศัพท์สัญลักษณ์

ศัพท์สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นศัพท์สัญลักษณ์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบขึ้นเป็นการเฉพาะ เพื่อถอดเสียงคำภาษาไทยโดยคำนึงถึงความใกล้เคียงกับภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาแม่ของผู้เรียนให้มากที่สุด โดยแบ่งได้ ดังนี้

1. ศัพท์สัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียง พยัญชนะ

2. ศัพท์สัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียง สระ

ศัพท์สัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงสระ ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้นมาใช้เป็นการเฉพาะเพื่อความสะดวกในการแทนเสียงสระบางหน่วยเสียงที่ไม่มีในภาษาอังกฤษ เป็นเสียงที่ออกยาก ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความรวดเร็วและเข้าใจง่าย

3. ศัพท์สัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียง วรรณยุกต์

ศัพท์สัทลักษณะ

THAI CONSONANTS: พยัญชนะ

No	Letter	Letter [English]	Consonant classes	Consonant Name	Meaning	Example	
1	ก	g	m	[*] gāw-gài	chicken	[*] gīn	eat
2	ข	kh	h	[*] khāw-khài	egg	khāi	sell
3	ช	kh	h	khāw-khùad	bottle	no longer used	
4	ค	kh	l	khāw-khwaīi	buffalo	[*] khām	word
5	ค	kh	l	[*] khāw-khon	person	no longer used	
6	ฆ	kh	l	[*] [*] khāw-rá-khāng	bell	khāa	kill
7	ง	ng	l	ngāw-ngōo	snake	ngāan	work
8	จ	j	m	jāw-jāan	dish/plate	[*] jāi	heart
9	ฉ	ch	h	[*] chāw-chǐng	cymbals	Chān	I
10	ช	ch	l	chāw-cháang	elephant	chūay	help
11	ซ	s	l	sāw-sô	chain	sūay	bad luck
12	ฌ	ch	l	[*] chāw-gà-cheuh	a kind of tree	chāan	meditation
13	ญ	y	l	yāw-yǐng	woman	yāad	cousin
14	ฎ	d	m	[*] dāw-chá-dāa	a kind of crown	[*] chá-dāa	a kind of crown
15	ฏ	dt	m	[*] [*] dtāw-bpà-dtāg	a kind of spear	[*] [*] bpà-dtāg	a kind of spear
16	ฐ	t	h	tāw-tāan	base	tāan	base
17	ฑ	t	l	[*] tāw-mon-tō	Montho the Queen	-	-
18	ฒ	t	l	[*] tāw-pôo-tāo	old man	[*] pôo-tāo	old man
19	ณ	n	l	nāw-nāyn	young monk	nāyn	young monk
20	ด	d	m	[*] dāw-dēg	child	dōo	look/watch
21	ต	dt	m	[*] dtāw-dtāo	turtle	dtāa	eyes
22	ถ	t	h	tāw-tūng	bag	tāa	if

No	Letter	Letter [English]	Consonant classes	Consonant Name	Meaning	Example	
23	ท	t	l	tāw-tá-hǎan	soldier	*tām	do
24	ธง	t	l	tāw-tōng	flag	*tōng	flag
25	น	n	l	nāw-nǒo	mouse	nāam	water
26	บ	b	m	bāw-bāi-māii	leaf	bāwg	tell
27	ปล	bp	m	bpāw-bplāa	fish	*bpai	go
28	ผี	p	h	pǎw-pēung	bee	pěe	ghost
29	ฝัน	f	h	fǎw-fāa	lid	fǎn	dream
30	พ	p	l	pāw-pāan	ceremonia l tray	*peūan	friend
31	ฟัน	f	l	fāw-fān	tooth	*fāng	listen
32	ก	p	l	pāw-sām-pāo	chinese boat	pāa-sǎa	language
33	ม	m	l	māw-māa	horse	māa	come
34	ย	y	l	yāw-yāg	giant	*yīm	smile
35	เรือ	r	l	rāw-reua	boat	*rāg	love
36	ลิง	l	l	lāw-līng	monkey	lōi	float
37	วิ่ง	w	l	wāw-wǎen	ring	*wīng	run
38	ศาล	s	h	sǎw-sǎa-lāa	pavilion	*sāo	sad
39	ชี	s	h	sǎw-reū-sěe	hermit	pāa-sěe	tax
40	เสือ	s	h	sǎw-sěua	tiger	sūay	beautiful
41	ห	h	h	hǎw-heèp	chest	hǎa	looking for
42	พื	r	l	rāw-jù-lāa	a kind of kite	*jù-lāa	a kind of kite
43	อ	a	m	āw-aàng	basin	uān	fat
44	ฮ	h	l	hāw-nók-hôog	owl	hāa	funny

*m= middle class consonant h= high class consonant l= low class consonant

ศัพท์มูลลักษณะ

Thai Vowels : สระ

No	Vowels	Vowel Name	Example		Meaning
1	เ_ะ	*a	jà*	will	จะ
2	_า	aa	māa	come	มา
3	ิ	*i	bpìd	close	ปิด
4	เ_ี	ee	mēē	have	มี
5	เ_ุ	*eu	dēug	late at night	ดึก
6	เ_ู	eu	mēu	hand	มือ
7	ุ	*u	dù*	fierce	ดุ
8	ู	oo	dōo	look / watch	ดู
9	เ_ะ	*ay	dtà̄y	kick	เตะ
10	เ_	ay	wāy-lāa	time	เวลา
11	แ_ะ	*ae	dtà̄e	touch	แตะ
12	แ_	ae	dtà̄e	but	แต่
13	โ_ะ	*oa	dtōa	table	โต๊ะ
14	โ_	o	dtô	grow	โต
15	เ_าะ	*aw	gaw*	island	เกาะ
16	_อ	aw	khǎw	could I have..	ขอ
17	เ_ัวะ	*ua	yúa*	angry	ยี้วะ
18	เ_ัว	ua	huǎ	head	หัว
19	เ_ียะ	*iā	bpīa	-	เปี้ยะ
20	เ_ีย	ia	sǎ	broken	เสีย
21	เ_ือะ	*eua	geuā*	-	-
22	เ_ือ	eua	reūa	boat	เรือ

No	Vowels	Vowel Name	Example	Meaning	No
23	เ_อะ	*euh	yéuh	a lot / many	เยอะ
24	เ_อ	euh	jēuh	meet	เจอ
25	_า	*am	tām	do	ทำ
26	ไ_	*ai	bpai	go	ไป
27	ใ_	*ai	jāi	heart	ใจ
28	เ_า	*ao	rao	we	เรา
29	ฤ	*reu	Rarely used		
30	ฤา	reu	Rarely used		
31	ฦ	lěu	Rarely used		
32	ฦา	leu	Rarely used		

Vowel Combinations

No	Vowels	Vowel [English]	Example	Meaning
1	_ะ	a	fān	ฝัน
2	_าว	ao	khaǎo	ขาว
3	_าย	aïi	khaïi	ขาย
4	_อย	oi	*bòi	บ่อย
5	เ_ย	oy	*khà-moy	ขโมย
6	เ_ว	*eo	*reò	เร็ว
7	เ_ _	eo	dēon	เดิน
8	แ_ว	aew	gâew	แก้ว
9	เ_ียว	io	khïo	เขียว

10	ิว	iu	hǐu	hungry	หิว
11	ัว	ua	bpùad	pain	ปวด
12	ุย	*uì	khui*	talk	คุย
13	วย	uay	suǎy	beautiful	สวย
14	เย	eoy	khōey	have ever	เคย
15	เอย	euay	neùay	tired	เหนื่อย
16	เ	*e	*dèg	child	เด็ก

สัทสัญลักษณ์

Thai Tones : วรรณยุกต์

Thai has 5 tones and every word or syllable is pronounced with one of them.

1. — = mid tone
2. ` = low tone
3. ^ = falling tone
4. ´ = high tone
5. ˇ = rising tone

Vowel lengths are as important as tones. Short-length vowels are given a short while long length vowels are held out longer.

1. * = short - length vowel
2. = long-length vowel has no mark.

ชุดการสอน สอนภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน)

ชุดการสอนที่ 1

การทักทายและการแนะนำตัว

Greeting & Introduction

จัดทำโดย

นางสาวลลิตีมา งามโชคสมุทร

1.3 คำศัพท์เบื้องต้น

(Vocabulary)

gāan-tág-tāii lée gāan-nāe-nām-dtūa

การทักทายและการแนะนำตัว

Greeting & Introduction

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwaām-māii nāi pāa-sǎa-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwaām-māii nāi pāa-sǎa-āng-grid ความหมายในภาษาอังกฤษ Terms in English
1	pōm	ผม	I [for man only]
2	khun	คุณ	You
3	chēu	ชื่อ	Name
4	à-raī	อะไร	What
5	sà-wàd-dee	สวัสดี	Hello, Hi
6	khǎw-tōd	ขอโทษ	Excuse me
7	māa	มา	Come
8	jàag	จาก	From
9	bprà-tāyd	ประเทศ	Country
10	tām-ngāan	ทำงาน	Work
11	tēe-tām-ngāan	ที่ทำงาน	Office

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwaām-māi nāi ป้า-ส้า-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwaām-māi nāi ป้า-ส้า-āng-grid ความหมายในภาษาอังกฤษ Terms in English
12	bāw-rì-sàd	บริษัท	Company
13	pà-nàeg/ fàii	แผนก/ฝ่าย	Department
14	gāan-dtā-làad	ฝ่ายการตลาด	Marketing department
15	fàii khāi	ฝ่ายขาย	Sale department

1.4 บทสนทนา (Conversation)

yīn-dēē tēē dāi rōo-jàg

เรื่อง ยินดีที่ได้รู้จัก

Nice to meet you

tēē tēē-tām-ngaān bāw-rì-sàd Indorama

ที่ทำงานบริษัทอินโดรามา

At Indorama Office

Manish : sà-wàd-dēē khráb, pǒm chēu Manish

มานิช : สวัสดีครับ ผมชื่อมานิช

Manish : Hello, my name is Manish.

John : sà-wàd-dēē khráb, yīn-dēē tēē dāi rōo-jàg

จอห์น : สวัสดีครับ ยินดีที่ได้รู้จัก

Jāwn : Hi, nice to meet you.

Manish : khǎw-tôd, khūn mǎa jàag bprà-tāyd nǎi khráb?

มานิช : ขอโทษ คุณมาจากประเทศไหนครับ

Māa-níd : Excuse me, where do you come from?

John : pǒm mǎa-jàag America khráb.

จอห์น : ผมมาจากอเมริกาคครับ

Jāwn : I come from America.

Manish : pǒm tām-ngāan tēe bāw-rì-sàd nēe

มานิช : ผมทำงานที่บริษัทนี้

Māa-níd : I'm working here.

John : pǒm gāw tām-ngāan tēe-nēe chēn dĩō gān

จอห์น : ผมก็ทำงานที่นี่เช่นเดียวกัน

Jāwn : I'm also working here.

Manish : yòo pà-nàeg nǎi khráb?

มานิช : อยู่แผนกไหนครับ

Māa-níd : What department do you work for?

John : pǒm yòo pà-nàeg gāan-dtà-làad, laéw khūn là khráb?

จอห์น : ผมอยู่แผนกการตลาด แล้วคุณล่ะครับ

Jāwn : I work at marketing department, and you?

Manish : fàii khǎi khráb.

มานิช : ฝ่ายขายครับ

Māa-níd : At sales department.

John : láew pób gān mài ná khráb.

จอห์น : แล้วพบกันใหม่นะครับ

Jāwn : See you later.

Manish : khráb, sà-wàd-dēe

มานิช : ครับ สวัสดี

Māa-níd : O.K.

1.5 กิจกรรม

(Activity)

khām-sàng : hāi pōo-rīān jàb khōo gàb pēuan pōod khūī gān dtaām huā-khāw tēe gām-nòd wái dāng dtàw-bpāi-née

คำสั่ง : ให้ผู้เรียนจับคู่กับเพื่อน พูดคุยกันตามหัวข้อที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

Direction : Doing pair work and talking according to the specified topics.

khāw ข้อ No.	khām-tāan คำถาม Question	khām-dtāwb คำตอบ Answer
1	khūn chēu à-rāi khá/khráb ? คุณชื่ออะไรคะ/ครับ	
2	khūn maa-jàag bprà-tāyd nǎi khá/khráb? คุณมาจากประเทศไหนคะ/ครับ	
3	khūn tām-ngāan bāw-rì-sàd à-rāi khá/khráb? คุณทำงานบริษัทอะไรคะ/ครับ	
4	khūn tām-ngāan pà-nàeg nǎi khá/khráb? คุณทำงานแผนกไหนคะ/ครับ	

**khām-sàng : hāi jàb-khōo khām-sàb tēe mēe khwāam-māi dtōng-gān dōi āo
dtuā-àg-sǎwn nāa khām-sàb sài nāi wōng-léb nāa dtuā-lāyg**

คำสั่ง : ให้จับคู่คำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันโดยเอาตัวอักษรหน้าคำศัพท์ใส่ในวงเล็บหน้าตัวเลข

Direction : Match the vocabulary by filling in the bracket with the correct letter.

(.....) 1. I	a. tām-ngāan	ทำงาน
(.....) 2. You	b. khǎw-tôd	ขอโทษ
(.....) 3. Work	c. bprà-tâyd	ประเทศ
(.....) 4. Company	d. sà-wàd-dēe	สวัสดิ์
(.....) 5. What	e. pǎm / chán	ผม/ฉัน
(.....) 6. Name	f. bāw-rì-sàd	บริษัท
(.....) 7. Department	g. khūn	คุณ
(.....) 8. Country	h. fàii / pà-nàeg	ฝ่าย/แผนก
(.....) 9. I'm sorry	i. chēu	ชื่อ
(.....) 10. Hi , Hello	j. à-raī	อะไร

1.6 ใบเฉลยกิจกรรม

(Answer)

khām-sàng : hāi jàb-khōo khām-sàb tēe mēe khwaām-māi dtōng-gān dōi āo
dtuā-àg-sǎwn nāa khām-sàb sàì nāi wōng-léb nāa dtuā-lāyg

คำสั่ง : ให้จับคู่คำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันโดยเอาตัวอักษรหน้าคำศัพท์ใส่ในวงเล็บหน้าตัวเลข

Direction : Match the vocabulary by filling in the bracket with the correct letter.

(e)	1. I	a. tām-ngaān	ทำงาน
(g)	2. You	b. khǎw-tôd	ขอโทษ
(a)	3. Work	c. bprà-tāyd	ประเทศ
(f)	4. Company	d. sà-wàd-dēe	สวัสดิ์
(j)	5. What	e. pǎm chán	ผม/ฉัน
(i)	6. Name	f. bāw-rì-sàd	บริษัท
(h)	7. Department	g. khūn	คุณ
(c)	8. Country	h. fàii / pà-nàeg	ฝ่าย/แผนก
(b)	9. I'm sorry	i. chēu	ชื่อ
(d)	10. Hi , Hello	j. à-raī	อะไร

1.7 วลีศัพท์เพิ่มเติม (Context Vocabulary)

sàb-pà-naām

สรรพนาม
Pronoun

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwāām-māi nāi pāa-sǎa-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwāām-māi nāi pāa-sǎa-āng-grīd ความหมายใน ภาษาอังกฤษ Terms in English
1	pǎm	ผม	I [for man only]
2	dì-chañ	ดิฉัน	I [for woman only]
3	chañ	ฉัน	I [for either a man or a woman]
4	khūn	คุณ	You
5	khǎo	เขา	He
6	tēuh/khǎo	เธอ/เขา	She/He
7	rāo	เรา	We
9	khǎwng-pǎm / chañ	ของผม/ฉัน	My
10	khǎwng-khūn	ของคุณ	Your

khām-sàb

คำศัพท์
Vocabulary

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-āng-grìd ความหมายใน ภาษาอังกฤษ Terms in English
1	fàii-bān-chee	ฝ่ายบัญชี	Accounting department
2	fàii-bùg-khōn	ฝ่ายบุคคล	Human Resource department
3	fàii-gòd-māi	ฝ่ายกฎหมาย	Law department
4	fàii-bprà-chāa-sām-pān	ฝ่ายประชาสัมพันธ์	Public relation department
5	fàii-jàd-séu	ฝ่ายจัดซื้อ	Purchasing department
6	pôo-jàd-gāan	ผู้จัดการ	Manager
7	pà-nág-ngaān	พนักงาน	Staff
8	jāo-nāa-têe	เจ้าหน้าที่	Officer
9	lāy-khǎa-nú-gāan	เลขานุการ	Secretary
10	lôog-kháa	ลูกค้า	Customer

1.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา (Language usage in cultural contexts)

Ending words

There are many words that we put at the end of sentences or use in different situations in Thai cultural language. Ending words show politeness of the speaker, and also show respect to the person we talk too.

Ending words

1. khráb (ครับ)
2. khá (ค่ะ)
3. khà (คะ)

These 3 ending words show politeness. Each ending word is used differently.

1.1 khráb (ครับ)

An ending word for men. It can be used in every kind of sentences. It can be used in both questions and answers.

1.2 khá (ค่ะ)

An ending word for woman. It is used in questions and request.

1.3 khà (คะ)

An ending word for woman. It is used in affirmative answers.

1.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา (Language usage in cultural contexts)

เรื่อง คำลงท้าย

วัฒนธรรมการใช้ภาษาไทยในสังคมจะมีคำลงท้ายที่ใช้ในประโยคหรือสถานการณ์ต่าง ๆ มากมายหลายคำ ซึ่งคำลงท้ายนั้นแสดงให้เห็นถึงสภาพของผู้พูด รวมทั้งการให้เกียรติและให้ความเคารพต่อบุคคลที่กำลังสนทนาด้วย

คำลงท้ายในภาษาไทยที่พบได้บ่อย มีดังนี้

1 ครับ khráb

2 ค่ะ khá

3 ค่ะ khà

ทั้ง 3 คำนี้เป็นคำลงท้ายประโยคเพื่อแสดงสภาพ โดยมีการใช้ที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

1.1 ครับ khráb

khráb เป็นคำลงท้ายสำหรับผู้ชาย โดยสามารถใช้เป็นคำลงท้ายได้สำหรับทุกประโยคไม่ว่าจะเป็นประโยคคำถาม หรือประโยคคำตอบ

1.2 ค่ะ khá

khá เป็นคำลงท้ายสำหรับผู้หญิง โดยใช้เป็นคำลงท้ายสำหรับประโยคคำถาม, ประโยคขอเรื่อง และประโยคคำสั่ง

1.3 ค่ะ khà

khà เป็นคำลงท้ายสำหรับผู้หญิง โดยใช้เป็นคำลงท้ายสำหรับประโยคคำตอบและประโยคบอกเล่า

ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน)

ชุดการสอนที่ 2

ตัวเลขและการบอกเวลา

Number & Time

จัดทำโดย

นางสาวลลิตีมา งามโชคสมุทร

2.3 คำศัพท์เบื้องต้น

(Vocabulary)

dtuā-lāyg lāe wāy-lāa

ตัวเลขและเวลา

Number & Time

dtuā-lāyg-Thai

ตัวเลขไทย

Thai Number

๐ sǒon	๑ nèung	๒ sǎwng	๓ sǎam	๔ sèe
๕ hâa	๖ hòg	๗ jèd	๘ bpàed	๙ gâao
๑๐ sìb	๑๑ sìb-èd	๑๒ sìb-sǎwng	๑๓ sìb-sǎam	๑๔ sìb-sèe
๒๐ yêe-sìb	๒๑ yêe-sìb-èd	๒๒ yêe-sìb-sǎwng	๒๓ yêe-sìb-sǎam	๒๔ yêe-sìb-sèe
๑๐๐ nèung-róii	๑,๐๐๐ nèung-pān	๑๐,๐๐๐ nèung-mèun	๑๐๐,๐๐๐ nèung-sǎen	๑,๐๐๐,๐๐๐ nèung-láan

dtua-lâyg

ตัวเลข
Number

0 sõon	1 nèung	2 săwng	3 săam	4 sèe
5 hâa	6 hòg	7 jèd	8 bpàed	9 gâao
10 sìb	11 sìb-èd	12 sìb-săwng	13 sìb-săam	14 sìb-sèe
20 yêe-sìb	21 yêe-sìb-èd	22 yêe-sìb-săwng	23 yêe-sìb-săam	24 yêe-sìb-sèe
100 nèung-róii	1,000 nèung-pān	10,000 nèung-mèun	100,000 nèung-săen	1,000,000 nèung-láan

wāy-lāa

เวลา
Time

12 am : tiang-kheun

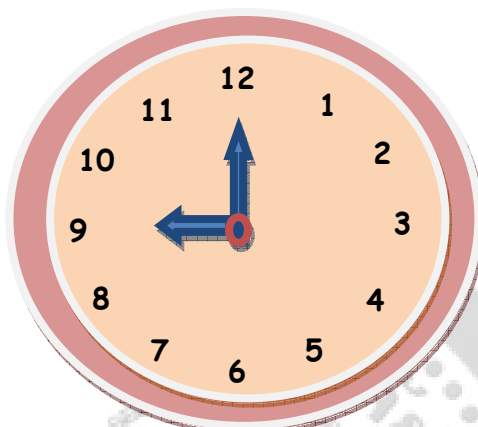
11 am = sib-èd-mōng

10 am = sib- mōng

9 am = gâao-mōng-cháao

8 am = bpàed-mōng-cháao

7 am = jèd-mōng-cháao

1 am = dtēe-nèung

2 am = dtēe-sǎwng

3 am = dtēe-sǎam

4 am = dtēe-sèe

5 am = dtēe-hâa

6 am : hòg-mōng-cháao

12 pm : tiang

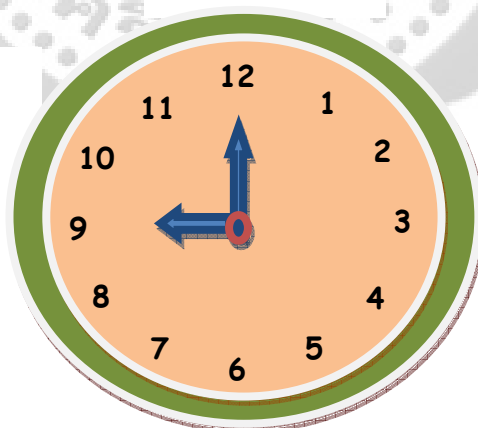
11 pm = hâa-tûm

10 pm = sèe-tûm

9 pm = sǎam-tûm

8 pm = sǎwng-tûm

7 pm = nèung-tûm

1 pm = bàii-mōng

2 pm = bàii-sǎwng-mōng

3 pm = bàii-sǎam-mōng

4 pm = sèe-mōng-yēn

5 pm = hâa-mōng-yēn

6 pm : hòg-mōng-yēn

2.4 บทสนทนา (Conversation)

Khūn tām-ngaān gèe-mong?

เรื่อง คุณทำงานกี่โมง

What time do you start working?

têe dtèug Ocean 2

ที่อาคารโอเชียน 2

At Ocean 2 Building

Situation: Gaanda and Adam are friends, they work at the different company but their companies are in the same building.

สถานการณ์ : กานดาและอดัมเป็นเพื่อนกัน ทำงานอยู่คนละบริษัท แต่บริษัทของทั้งคู่อยู่อาคารเดียวกัน

**Gaān-dāa : sà-wàd-dēe khūn Adam. bpòg-gà-dtì khūn
khāo ngaān gèe mōng khá?**

กานดา : สวัสดีค่ะคุณอดัม ปกติคุณเข้างานกี่โมงคะ

Gaān-dāa : Hi Adam, what time do you usually start working?

**Adam : bpàed-mōng khrêung (8.30am) khráb. láew khūn
là?**

อดัม : แปดโมงครึ่งครับ คุณล่ะ

Adam : At 8.30am. What about you?

Gaān-dāa : tēe bāw-rì-sàd khaǵng-chán khōn Thai gàb

khōn India wāy-lāa tām-ngaān mǎi dtrōng gān

chán khāo-ngaān gāao mōng (9.00am) khà.

กานดา : ที่บริษัทของฉันคนไทยกับคนอินเดียใช้เวลาทำงานไม่ตรงกัน ฉันเข้างานเก้า
โมงค่ะ

Gaān-dāa : Thai and Indian staff start working at a different time.

Adam : tēe bāw-rì-sàd khūn mēe khōn Thai yéuh mǎi
khráb?

อดัม : ที่บริษัทคุณมีคนไทยเยอะไหมครับ

A-dām : How many Thai people are there in your company?

Gaān-dāa : bprà-maān sǎwng-róii-hāa-sìb (250) khōn khà.

กานดา : ประมาณสองร้อยห้าสิบคนค่ะ

Gaān-dāa : There are about 250.

Adam : mēe khōn India gèe-khōn khráb?

อดัม : มีคนอินเดียกี่คนครับ

Adam : What about the Indians?

Gaān-dāa : nèung-róii-yēe-sìb (120) khōn khà.

กานดา : หนึ่งร้อยยี่สิบคนค่ะ

Gāan-dāa : There are 120.

Adam : pǎm bpāi tām-ngaān gawn ná khráb, teǔng wāy-lāa laéw.

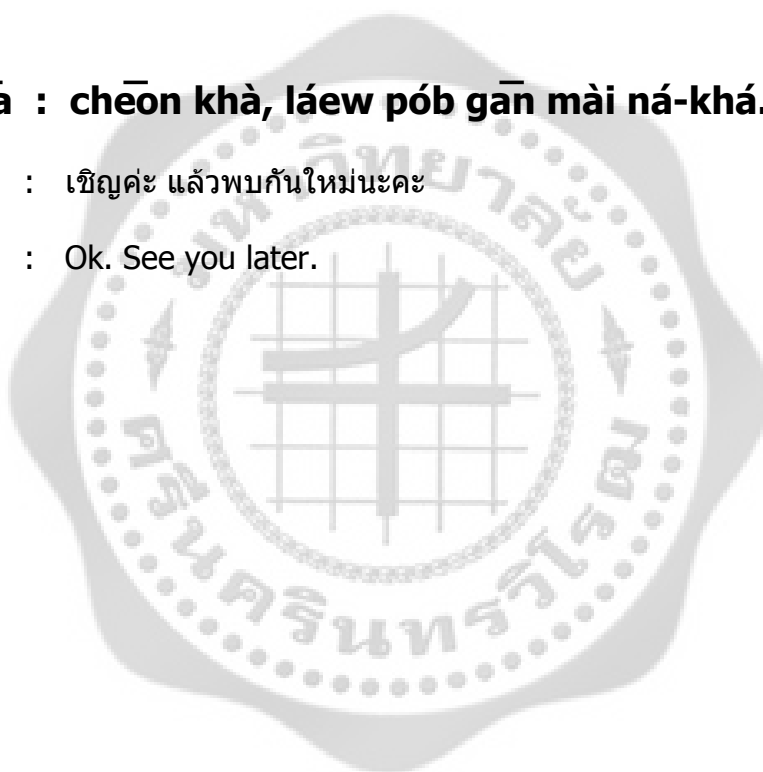
อดัม : ผมไปเข้างานก่อนนะครับ ถึงเวลาแล้ว

Adam : I have to go, it's time to work now.

Gāan-dāa : cheōn khà, láew pób gān mài ná-khá.

กานดา : เชิญค่ะ แล้วพบกันใหม่นะคะ

Gāan-dāa : Ok. See you later.

2.5 กิจกรรม

(Activity)

khām-sàng : hâi pōo-sǎwn àan dtuā-lâyg tēe gām-nòd wái nāi khôo-mēu hâi pōo-rīan fāng jàag-nán hâi pōo-rīan khīan dtuā-lâyg tēe dâi-yīn

คำสั่ง : ให้ผู้สอนอ่านตัวเลขที่กำหนดไว้ในคู่มือให้ผู้เรียนฟัง จากนั้นให้ผู้เรียนเขียนตัวเลขที่ได้ยิน

Direction : Write the number you will hear from the instructor in the spaces below.

1.	6.
2.	7.
3.	8.
4.	9.
5.	10.

khām-sàng : hâi pōo-rīan fèug àan dtuā-lâyg dtàw-bpāi-née

คำสั่ง : ให้ผู้เรียนฝึกอ่านตัวเลขต่อไปนี้

Direction : Practice reading the numbers below.

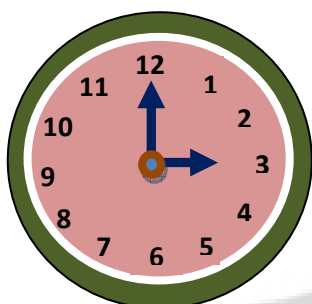
1. 95	6. 2,950
2. 250	7. 4,300
3. 905	8. 20,000
4. 780	9. 31,500
5. 1,250	10. 90,050

khām-sàng : hāi pōo-rīan khīn wāy-lāa tēe dāi hēn dāng dtàw-bpāi-née

คำสั่ง : ให้ผู้เรียนเขียนเวลาที่เห็นดังต่อไปนี้

Direction : Write the time as shown in each picture

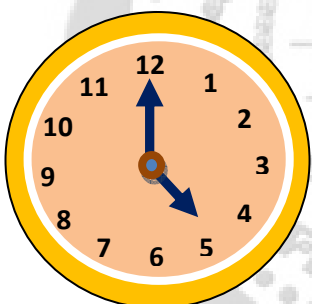
1.

3pm

.....

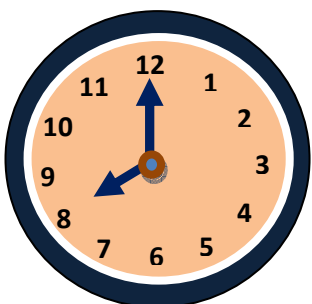
2.

5pm

.....

3.

8pm

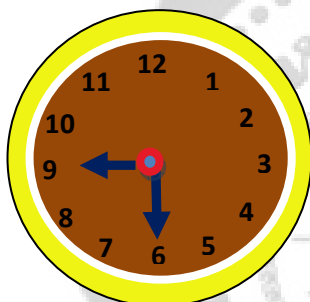
.....

4.

4.15am

.....

5.

9.30am

.....

2.6 ใบเฉลยกิจกรรม

(Answer)

khām-sàng : hāi pōo-sǎwn àan dtuā-lāyg tēe gām-nòd wái nāi khōo-mēu hāi pōo-rīan fāng jàag-nán hāi pōo-rīan khīan dtuā-lāyg tēe dāi-yīn

คำสั่ง : ให้ผู้สอนอ่านตัวเลขที่กำหนดไว้ในคู่มือให้ผู้เรียนฟัง จากนั้นให้ผู้เรียนเขียนตัวเลขที่ได้ยิน

Direction : Write the number you will hear from the instructor in the spaces below.

1. 65

6. 4,050

2. 79

7. 8,910

3. 120

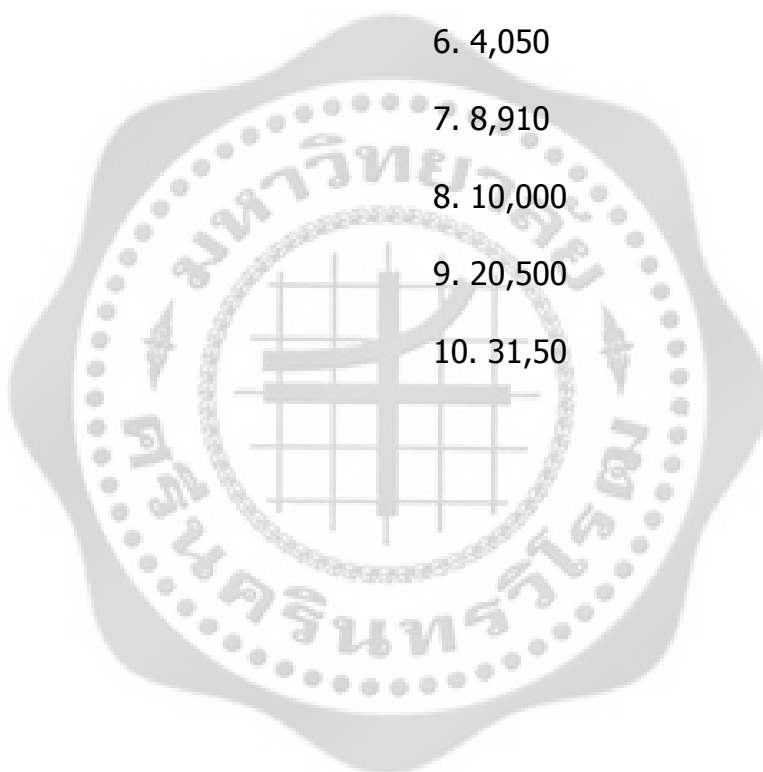
8. 10,000

4. 345

9. 20,500

5. 2,560

10. 31,50

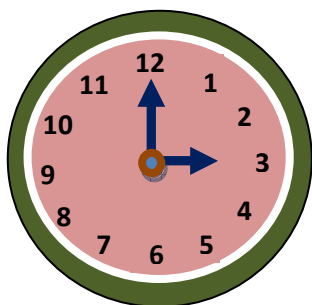

khām-sàng : hāi pōo-rīan khīan wāy-lāa tēe dāi hēn dāng dtàw-bpāi-née

คำสั่ง : ให้ผู้เรียนเขียนเวลาที่ได้เห็นดังต่อไปนี้

Direction : Write the time as shown in each picture

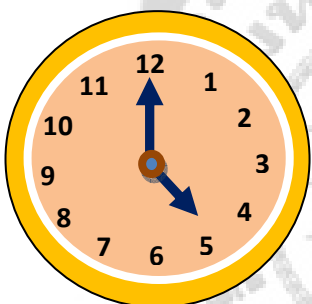
1.

3pm

bàii-sǎam (บ่ายสาม)

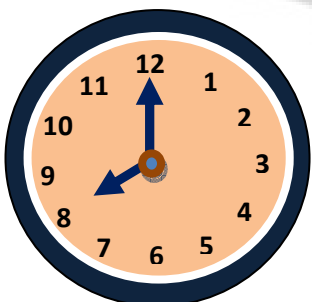
2.

5pm

hāa-mōng-yēn (ห้าโมงเย็น)

3.

8pm

sǎwng-tûm (สองทุ่ม)

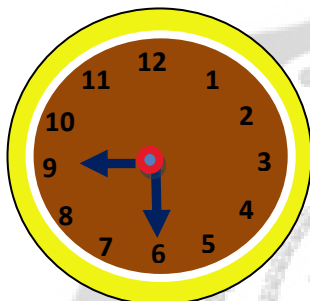
4.

4.15am

dteē-sèe sìb-hâa (ตีสี่สิบห้า)

5.

9.30am

gâao-mōng-khrêung (เก้าโมงครึ่ง)

2.7 วงศัพท์เพิ่มเติม (Context Vocabulary)

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-āng-grid ความหมายใน ภาษาอังกฤษ Terms in English
1	nāa-rí-gāa	นาฬิกา	The clock
2	wāy-lāa	เวลา	Time
3	mōng	โมง	O'clock
4	chûa-mōng	ชั่วโมง	Hour
5	nāa-tēe	นาที	Minute
6	wí-nāa-tēe	วินาที	Second
7	gèe-mōng	กี่โมง	What time?
8	gèe-chûa-mōng	กี่ชั่วโมง	How many hours?
9	gèe-nāa-tēe	กี่นาที	How many minutes?
10	gèe-mōng-láew	กี่โมงแล้ว	What time is it now?

2.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา (Language usage in cultural contexts)

Unit of time

Telling the time in Thai culture is divided into two systems which are formal and non-formal. Formal time-telling uses unit of time as o' clock starting from the number 0 until 24 according to universal standard. For non-formal time-telling, unit of time is quite different depending on the referred period of time on that day

In the past, using the clock is not widespread; clock was found only in some government factor such as city hall or church because it is necessary to tell the time to the general public. Moreover, a various tools were used to send sound signal indicating the time in each day and this result in different unit of time

During the day, gong was used to tell the time with the sound "mòng" (โหม่ง)

At 7: 00 .A.M. Gong was hit one time that means nèung mòng (1 โหม่ง) or nèung mòng cháao (1 โมงเช้า)

(According to Thai culture, the first hour of the day starts at 7:00 A.M.)

At 8:00 A.M. Gong was hit two times that means

This method continued until 11:00 A.M. or hâa mòng cháao (5 โมงเช้า)
Sometimes we call meal time as it is lunchtime for Buddhist monk (pāyn) (เพล)

For 12:00 P.M., it was called tīang-wān (เที่ยงวัน)

The first hour after 12:00 P.M., Gong was hit again

At 13:00 P.M., we called nèung mòng bàii (1 โมงบ่าย) or bàii nèung mòng (บ่าย 1 โมง)

At 14.00 P.M. Gong was hit two times that means bàii sǎwng mòng (บ่าย 2 โมง)
This continued until the time was 16.00 P.M and 17:00 P.M but in the present time we usually call it as sèe mòng yēn (4 โมงเย็น) and hâa mòng yēn (5 โมงเย็น) For 18:00 P.M., we called it as hòg mòng yēn (6 โมงเย็น) or yām-khām (ย่ำค่ำ) (dusk)

For night time, drum was used to tell the time with sound dtûm (ตุ้ม)

At 19:00 P.M., drum was hit one time that means nèung tûm (1 ทุ่ม)

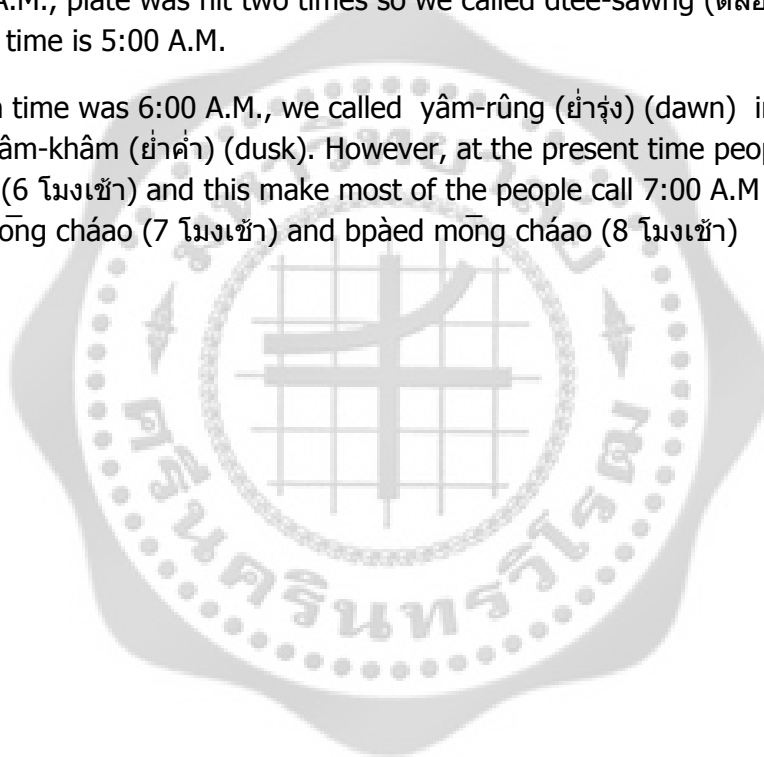
At 20:00 P.M., drum was hit two times that means sǎwng tūm (2 ทุ่ม) this continued until the time was at 23:00 P.M. or hǎa tūm (5 ทุ่ม) after one hour, it become midnight (tǎang-kheun) (เที่ยงคืน)

After midnight, plate was brought to use instead of drum to tell the time by means of hitting the sharp plate, the reason for not using drum was that hitting the plate release quiet sound which did not disturb people who were sleeping. In addition, sound from the plate still had an ability to tell the time to people who did not sleep as well. Therefore, Telling the time after midnight do not have unit of time based on hitting sound but use the word "dtee" (ตี) before the number of hitting

At 1. A.M., plate was hit one time so we called dtee-nèung (ตีหนึ่ง)

At 2 A.M., plate was hit two times so we called dtee-sǎwng (ตีสอง) it continued like this until time is 5:00 A.M.

When time was 6:00 A.M., we called yām-rūng (ย่ำรุ่ง) (dawn) in order to conform to yām-khām (ย่ำค่ำ) (dusk). However, at the present time people call it hòg mōng cháao (6 โมงเช้า) and this make most of the people call 7:00 A.M and 8:00 A.M by saying jèd mōng cháao (7 โมงเช้า) and bpàed mōng cháao (8 โมงเช้า)

2.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา (Language usage in cultural contexts)

หน่วยบอกเวลา โมง บ่าย ทุ่ม ดี

การบอกเวลาของไทยนั้น แบ่งออกเป็น 2 ระบบคือ การบอกเวลาอย่างเป็นทางการ และการบอกเวลาอย่างไม่เป็นทางการ การบอกเวลาอย่างเป็นทางการนั้นใช้หน่วยเป็น นาฬิกา โดยเริ่มตั้งแต่ 0 นาฬิกาไปจนถึง 24 นาฬิกาตามหลักสากล ส่วนการบอกเวลาอย่างไม่เป็นทางการนั้น มีหน่วยในการบอกเวลาที่แตกต่างกันไป โดยขึ้นอยู่กับว่าเป็นการบอกเวลาช่วงใดของวัน

ในอดีตนั้น การใช้นาฬิกายังไม่เป็นที่แพร่หลาย จะมีเพียงหน่วยงานราชการสำคัญๆ เท่านั้นที่จะมีนาฬิกาใช้ เช่น ศาลาว่าการหรือวัด ดังนั้น จึงต้องมีการบอกเวลาเพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบ การบอกเวลาในอดีต จึงมีการใช้เครื่องมือต่างๆ ที่ส่งสัญญาณเสียงที่แตกต่างกันเพื่อบอกเวลาในแต่ละช่วงวัน กลายเป็นที่มาของหน่วยนับเวลาที่ไม่เหมือนกันนั่นเอง

ในตอนกลางวันจะบอกเวลาด้วยการตีฆ้อง โดยจะให้เสียง “โหม่ง”

เวลา 7 นาฬิกา จะตีฆ้อง 1 ครั้ง กลายเป็น 1 โหม่ง หรือ 1 โมงเช้า

(ตามทศนะของไทย ชั่วโมงแรกของวันจะเริ่มตั้งแต่ 7 นาฬิกา)

เวลา 8 นาฬิกา จะตีฆ้อง 2 ครั้ง เป็น 2 โมงเช้า

เป็นเช่นนี้เรื่อยไปจนถึง 11 นาฬิกา หรือ 5 โมงเช้า บางครั้งก็จะเรียกเวลาเพล ตามเวลาฉันเพลของพระ

ส่วนเวลา 12 นาฬิกาจะเรียกว่า เที่ยงวัน

ชั่วโมงแรกหลังจากเที่ยงวัน ก็จะกลับมาตีฆ้องอีกที

เวลา 13 นาฬิกา จึงเรียกว่า 1 โมงบ่าย หรือ บ่าย 1 โมง

เวลา 14 นาฬิกา จะตีฆ้อง 2 ครั้ง เรียกว่า บ่าย 2 โมง เป็นเช่นนี้เรื่อยไปจนถึง 16 และ 17 นาฬิกา หรือบ่าย 4 โมง และ บ่าย 5 โมง แต่ในปัจจุบันมักนิยมเรียกว่า 4 โมงเย็น , 5 โมงเย็นมากกว่า ส่วนเวลา 18 นาฬิกา จะเรียกว่า 6 โมงเย็น หรือ ย่ำค่ำ

สำหรับเวลากลางคืนนั้น จะใช้กลองเป็นเครื่องบอกเวลา โดยจะให้เสียง “ตุ้ม”

เวลา 19 นาฬิกา จะตีกลอง 1 ครั้ง กลายเป็นเวลา 1 ทุ่ม

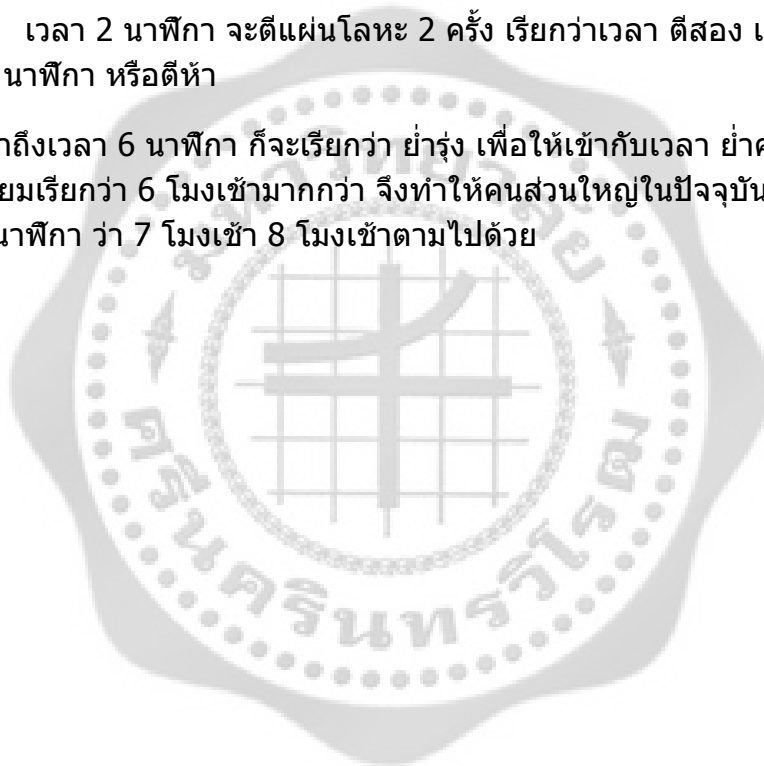
เวลา 20 นาฬิกา จะตีกลอง 2 ครั้ง กลายเป็นเวลา 2 ทุ่ม เป็นเช่นนี้เรื่อยไป จนถึง 23 นาฬิกา หรือ 5 ทุ่ม หลังจากนั้นอีก 1 ชั่วโมง ก็เป็นเวลาเที่ยงคืน

หลังเที่ยงคืนไปแล้วจะเปลี่ยนมาตีแผ่นโลหะเพื่อบอกเวลา โดยเสียงตีจากแผ่นโลหะมีลักษณะแหลม แต่ก็ฟังไม่ชัดพอที่จะถอดออกมาเป็นคำได้ การเปลี่ยนเครื่องมือจากกลองมาเป็นแผ่นโลหะนั้น เนื่องจากแผ่นโลหะให้เสียงที่เบาลง เพื่อไม่ให้เป็นการรบกวนชาวบ้านที่หลับแล้ว แต่ยังสามารถบอกเวลาให้กับผู้ที่ยังไม่นอนได้ การบอกเวลาในช่วงนี้จึงไม่ได้มีหน่วยเป็นเสียงเคาะ แต่ใช้คำว่า “ตี” นำหน้าจำนวนครั้งที่เคาะ นั่นคือ

เวลา 1 นาฬิกา จะตีแผ่นโลหะ 1 ครั้ง เรียกว่าเวลา ตีหนึ่ง

เวลา 2 นาฬิกา จะตีแผ่นโลหะ 2 ครั้ง เรียกว่าเวลา ตีสอง เป็นเช่นนี้เรื่อยไป จนถึงเวลา 5 นาฬิกา หรือตีห้า

เมื่อมาถึงเวลา 6 นาฬิกา ก็จะเรียกว่า ย่ำรุ่ง เพื่อให้เข้ากับเวลา ย่ำค่ำ นั้นเอง แต่ในปัจจุบัน คนนิยมเรียกว่า 6 โมงเช้ามากกว่า จึงทำให้คนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน พลอยเรียกเวลา 7 นาฬิกา 8 นาฬิกา ว่า 7 โมงเช้า 8 โมงเช้าตามไปด้วย

ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน)

ชุดการสอนที่ 3

สีและขนาด

Color & Size

จัดทำโดย

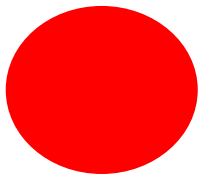
นางสาวลลิตีมา งามโชคสมุทร

3.3 คำศัพท์เบื้องต้น (Vocabulary)

sǎe

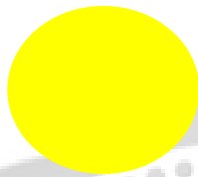
สี

Color

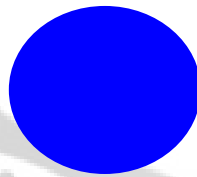
sǎe-dǎeng

สีแดง

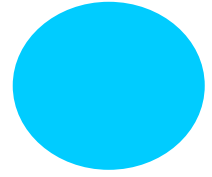
sǎe-leuǎng

สีเหลือง

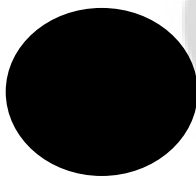
sǎe-náam-ngēun

สีน้ำเงิน

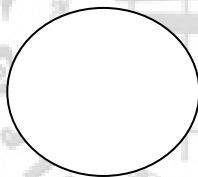
sǎe-fáa

สีฟ้า

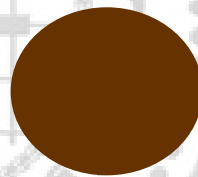
sǎe-dām

สีดำ

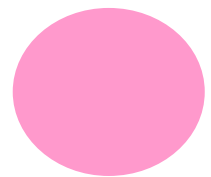
sǎe-khǎao

สีขาว

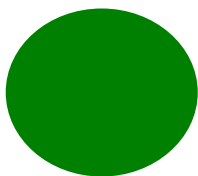
sǎe-náam-dtǎan

สีน้ำตาล

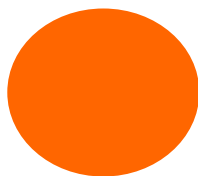
sǎe-chom-poo

สีชมพู

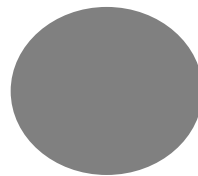
sǎe-khǎo

สีเขียว

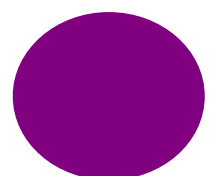
sǎe-sôm

สีส้ม

sǎe-tǎo

สีเทา

sǎe-mǔang

สีม่วง

khà-nàad

ขนาด

size

légเล็ก
small**yài**ใหญ่
big**dtia**เตี้ย
short**sǒng**สูง
tall**sân**สั้น
short**yāao**ยาว
long

sěe láe khà-nàad

สีและขนาด

Color & Size

khām-sàb

คำศัพท์
Vocabulary

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwaām-mǎi nǎi pāa-sǎa-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwaām-mǎi nǎi pāa- sǎa-āng-grid ความหมายในภาษาอังกฤษ Terms in English
1	sěe	สี	Color
2	khà-nàad	ขนาด	Size
3	châwb	ชอบ	Like
4	fǎa-khàwd	ฝาขวด	Bottle cap
5	rōng-ngaān	โรงงาน	Factory
6	bāi-sàng-séu	ใบสั่งซื้อ	Purchasing order
7	lôog-khàa	ลูกค้า	Customer
8	séua	เสื้อ	Shirt / blouse
9	grà-bpaǎo	กระเป๋า	Bag
10	dàwg-máii	ดอกไม้	Flower

3.4 บทสนทนา

(Conversation)

gāan sàng sǐn-kháa

เรื่อง การสั่งสินค้า

Ordering

têe fàii-khǎi , bāw-rì-sàd Indorama

ที่ฝ่ายขาย บริษัทอินโดรามา

At sales department, Indorama

Situation : Suchaad and Angkhanaa are in the sales department of Indorama Company.

สถานการณ์ : สุชาติและอังคณาอยู่ฝ่ายขายของบริษัทอินโดรามา

**Sù-châad : khun Āng-khà-nāa khráb, mēe bāi-sàng-séu
jàag bāw-rì-sàd Náam-dèum-Thai khráb**

สุชาติ : คุณอังคณาครับ มีใบสั่งซื้อจากบริษัทน้ำดื่มไทยครับ

Sù-châad : Hi Ang-kha-naa, there is the purchasing order from Naam-deum-thai Company.

Āng-khà-nāa : mēe à-raī bâang khá?

อังคณา : มีอะไรบ้างคะ

Āng-khà-nāa : What are they?

**Sù-châad : lôog-kháa sàng fǎa-khàwd mǎa yéuh lôey
khráb**

สุชาติ : ลูกค้าสั่งฟางวดมาเยอะเลยครับ

Sù-châad : The customer has ordered a lot of bottle caps.

Ang-khà-nāa : mēe khà-nàad nǎi bâang khá?

อังกฤษ : มีขนาดไหนบ้างคะ

Ang-khà-nāa : What sizes are they?

**Sù-châad : sǎe-dāeng khà-nàad léng hāa-pān ān (5,000)
lāe sǎe-nāam-ngeun khà-nàad yài hòg-pān
ān (6,000) khráb**

สุชาติ : สีแดงขนาดเล็กห้าพันอัน และสีน้ำเงินขนาดใหญ่หกพันอันครับ

Sù-châad : 5,000 of red small size and 6,000 of blue big size.

**Ang-khà-nāa : dāi khà. chán jà jāeng hāi fàii-pà-lìd
sāab khà.**

อังกฤษ : ได้ค่ะ ฉันจะแจ้งให้ฝ่ายผลิตทราบค่ะ

Ang-khà-nāa : O.K., I'll tell this to the production department.

Sù-châad : khàwb-khūn khráb

สุชาติ : ขอบคุณครับ

Sù-châad : Thank you.

3.5 กิจกรรม

(Activity)

Khām-sàng : hāi pōo-rīān jàb khōo gàb pēuan pōod khuī gān dtaam huā-khāw tēe gām-nòd wái dāng dtàw-bpāi-née

คำสั่ง : ให้ผู้เรียนจับคู่กับเพื่อน พูดคุยกันตามหัวข้อที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

Direction : Doing pair work and talking according to the specified topic.

khāw ข้อ No.	khām-tǎan คำถาม Question	khām-dtàwb คำตอบ Answer
1	khūn chāwb sǎe à-rāi khá/khráb ? คุณชอบสีอะไรคะ/ครับ	
2	khūn chāwb dàwg-máii sǎe à-rāi khá/khráb ? คุณชอบดอกไม้สีอะไรคะ/ครับ	
3	khūn sài gāang-gāyng khǎa-yāao rǎu sǎn khá/khráb ? คุณใส่กางเกงขายาวหรือสั้นคะ/ครับ	
4	khūn mēe grà-bpǎo bāi yài rǎu lég khá/khráb? คุณมีกระเป๋าใบใหญ่หรือเล็กคะ/ครับ	

Khām-sàng : hāi pōo-rīān wōng-glōm dtuā-àg-sǎwn tēe mēe rôob-pāab
dtōng gǎb khām-sàb tēe gām-nòd hāi

คำสั่ง : ให้ผู้เรียนวงกลมตัวอักษรที่มีรูปภาพตรงกับคำศัพท์ที่กำหนดให้

Direction : Circle the letter under picture each that matches with the vocabulary.

1. sǎng สูง

A

B

2. léng เล็ก

A

B

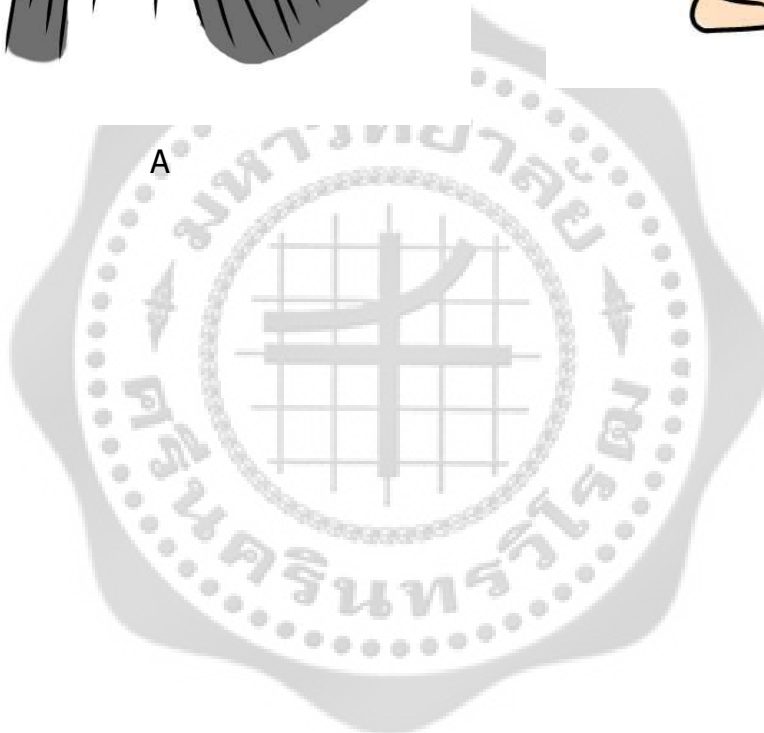
3. **yāo** ยาว

A

B

3.6 ใบเฉลยกิจกรรม

(Answer)

Khām-sàng : hāi pōo-rīan wōng-glōm dtuā-àg-sǎwn tēe mēe rôob-pâab
dtōng gǎb khām-sàb tēe gām-nòd hāi

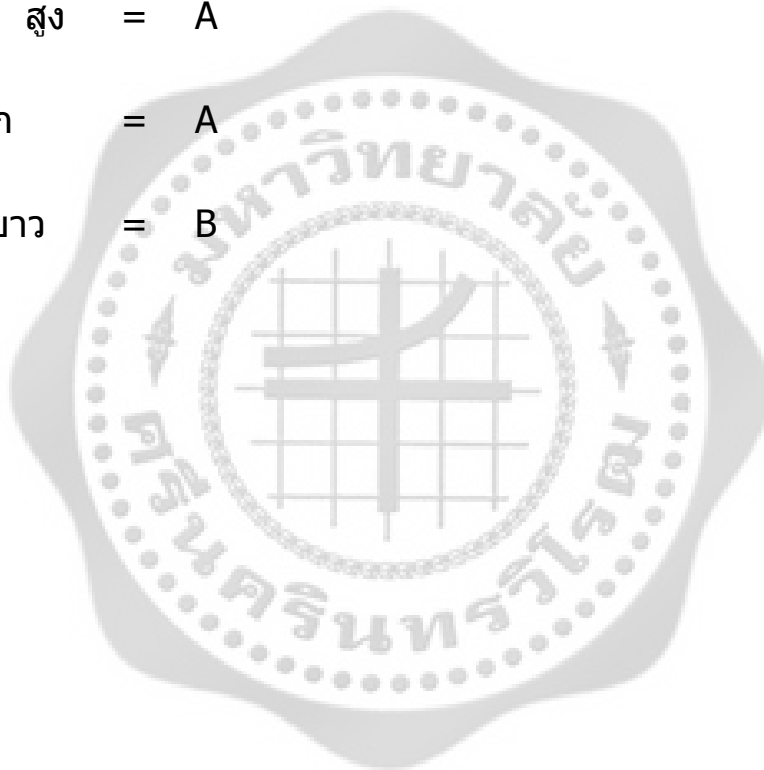
คำสั่ง : ให้ผู้เรียนวงกลมตัวอักษรที่มีรูปภาพตรงกับคำศัพท์ที่กำหนดให้

Direction : Circle the letter under picture each that matches with the vocabulary.

1. **sǎong** สูง = A

2. **lég** เล็ก = A

3. **yāao** ยาว = B

3.7 วงศัพท์เพิ่มเติม (Context Vocabulary)

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwāam-māi nāi pāa-sǎa-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwāam-māi nāi pāa- sǎa-āng-grid ความหมายใน ภาษาอังกฤษ Terms in English
1	gwāang	กว้าง	Wide
2	khâeb	แคบ	Narrow
3	uân	อ้วน	Fat
4	pǎwm	ผอม	Thin
5	bpāan-glāang	ปานกลาง	Medium
6	sǎn-kháa	สินค้า	Product
7	nām-khào	นำเข้า	Import
8	sòng-àwng	ส่งออก	Export
9	gām-raī	กำไร	Profit
10	khàad-tūn	ขาดทุน	Lose

3.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา (Language usage in cultural contexts)

Colors with Every day life

Colors have influences on Thai people's ways of lives. Especially, Thai culture concerns about colors in different ways. For example, Thai people do not wear black clothes to auspicious ceremonies such as weddings or making merits. In the opposite way, Thai people wear black and white to funerals.

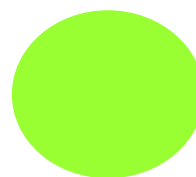
Thai people also set colors to each of the day.

Day	Colors
Sunday	Red
Monday	Yellow
Tuesday	Pink
Wednesday	Green
Thursday	Orange
Friday	Sky blue
Saturday	Purple

Thai people name the color quite thoroughly by comparing it with the nature of trees, leaves, flowers or color of animals including other environmental features such as sǎe-glèeb-buā (สีกลีบบัว) (color of a faded lotus) , sǎe-dtāwng-àwn (สีตองอ่อน) (bud green)

sǎe-glèeb-buā
สีกลีบบัว
Color of a faded lotus

sǎe-dtāwng-àwn
สีตองอ่อน
Bud green

3.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา (Language usage in cultural contexts)

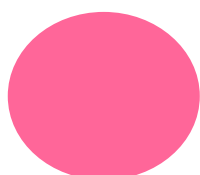
เรื่อง สีกับชีวิตประจำวัน

สีมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยไม่น้อย โดยเฉพาะในด้านวัฒนธรรม คนไทยให้ความสำคัญของสีในแง่มุมต่างๆ เช่น คนไทยไม่นิยมแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีดำไปงานมงคล เช่น งานแต่งงาน หรืองานทำบุญต่างๆ ในทางตรงกันข้าม คนไทยต้องใส่ชุดสีดำไปงานศพ เป็นต้น

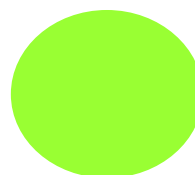
นอกจากนั้นคนไทยยังมีการกำหนดสีให้กับวันแต่ละวันในสัปดาห์อีกด้วย ดังตารางต่อไปนี้

วัน	สี
วันอาทิตย์	สีแดง
วันจันทร์	สีเหลือง
วันอังคาร	สีชมพู
วันพุธ	สีเขียว
วันพฤหัสบดี	สีส้ม
วันศุกร์	สีฟ้า
วันเสาร์	สีม่วง

คนไทยมีความละเอียดในเรื่องของการเรียกชื่อสี โดยใช้แนวเทียบกับธรรมชาติของต้นไม้ ใบไม้ ดอกไม้ หรือสีของสัตว์ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น สีกลีบบัว, สีตองอ่อน เป็นต้น

sĕe-gleeb-bua
สีกลีบบัว

sĕe-dtawng-awn
สีตองอ่อน

ชุดการสอน สนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน)

ชุดการสอนที่ 4

การซื้อของ

Shopping

จัดทำโดย

นางสาวลลิตีมา งามโชคสมุทร

4.3 คำศัพท์เบื้องต้น

(Vocabulary)

gāan-séu-khǎwng

การซื้อของ

Shopping

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwāam-māi nāi pāa-sǎa-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwāam-māi nāi pāa-sǎa-āng-grid ความหมายใน ภาษาอังกฤษ Terms in English
1	rāa-khāa	ราคา	Price
2	tāo-rài	เท่าไหร่	How much?
3	lód-rāa-khāa	ลดราคา	Discount
4	sēua	เสื้อ	Shirt / blouse
5	ráb	รับ	Receive
6	bàd	บัตร	Card
7	bàd credit bàd-sǎn-chēua	บัตรเครดิต/บัตรสินเชื่อ	Credit card
8	bāi-sèd	ใบเสร็จ	Receipt
9	níd-noi	นิดหน่อย	A little bit
10	khǎw	ขอ	Could I have...

4.4 บทสนทนา

(Conversation)

gāan cháì bàd credit

เรื่อง การใช้บัตรเครดิต

Using a credit card

têe ráan khāi sêua-pāa

ที่ร้านขายเสื้อผ้า

At the clothes shop

pà-nág-ngaān-khāi : sà-wàd-dēe khà, chēon khà

พนักงานขาย

: สวัสดีค่ะ เชิญค่ะ

Seller

: Hi, good morning.

Rád-chà-nēe : sêua dtuā nēe rāa-khāa tào-rài khá?

ร้านนี้

: เสื้อตัวนี้ราคาเท่าไรค่ะ

Rád-chà-nēe

: How much is this shirt?

pà-nág-ngaān-khāi : hāa-róii-gāao-sìb (590) bàad khà

พนักงานขาย

: 590 บาทค่ะ

Seller

: 590 Baht.

Rád-chà-nēē : lód nòi dâi-mái

ร้านนี้ : ลดหน่อยได้ไหม

Rád-chà-nēē : Can you give a discount?

pà-nág-ngaān-khāi : lód dâi níd-nòi khà, leuă hâa-róii-hâa-sìb bàad khà.

พนักงานขาย : ลดได้นิดหน่อยค่ะ เหลือ 550 บาทค่ะ

Seller : I can give a little discount, so it's 550 baht.

Rád-chà-nēē : khǎw dtuā nēē khà

ráb bàd credit mái khá?

ร้านนี้ : ขอตัวนี้ค่ะ รับบัตรเครดิตไหมคะ

Rád-chà-nēē : I want this one, do you accept credit cards?

pà-nág-ngaān-khāi : ráb khà.

พนักงานขาย : รับค่ะ

Seller : Yes, I do.

Rád-chà-nēē : khǎw bāi-sèd dûay ná khá .

ร้านนี้ : ขอใบเสร็จด้วยนะคะ

Rád-chà-nēē : May I have the receipt?

**pà-nág-ngāan-khāi : nêe khà sêua láe bāi-sèd , khàwb-khūn
khà**

พนักงานขาย : นี่ค่ะเสื้อและใบเสร็จ ขอขอบคุณค่ะ

Seller : Here you are, shirt and receipt, thank you.

4.5 กิจกรรม (Activity)

**khām-sàng : hāi jàb-khōo khām-sàb tēe mēe khwaām-māi dtōng-gān dōi āo
dtuā-àg-sǎwn nāa khām-sàb sài nāi wōng-léb nāa dtuā-lāyg**

คำสั่ง : ให้จับคู่คำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันโดยเอาตัวอักษรหน้าคำศัพท์ใส่ในวงเล็บหน้าตัวเลข

Direction : Match the vocabulary by filling in the bracket with the correct letter.

(.....) 1. card	a. rāa-khāa	ราคา
(.....) 2. price	b. bàd	บัตร
(.....) 3. How much	c. sēua	เสื้อ
(.....) 4. accept	d. bāi-sèd	ใบเสร็จ
(.....) 5. shirt	e. lód-rāa-khāa	ลดราคา
(.....) 6. discount	f. táo-rài	เท่าไร
(.....) 7. receipt	h. ráb	รับ

khām-sàng : pôod bprà-yòg lào-née bpen pāa-sǎa-thai

คำสั่ง : พูดประโยคเหล่านี้เป็นภาษาไทย

Direction : Say these expressions in Thai.

1. How much is it?

.....

2. Can you discount?

.....

3. Do you receive the credit card?

.....

4. I'd like to get the receipt.

.....

4.6 ใบเฉลยกิจกรรม

(Answer)

khām-sàng : hāi jàb-khōo khām-sàb tēe mēe khwāam-māi dtōng-gān dōi āo dtuā-àg-sǎwn nāa khām-sàb sàì nāi wōng-léb nāa dtuā-lāy

คำสั่ง : ให้จับคู่คำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันโดยเอาตัวอักษรหน้าคำศัพท์ใส่ในวงเล็บหน้าตัวเลข

Direction : Match the vocabulary by filling in the bracket with the correct letter.

(b)	1. card	a. rāa-khāa	ราคา
(a)	2. price	b. bàd	บัตร
(f)	3. How much	c. sēua	เสื้อ
(h)	4. accept	d. bāi-sèd	ใบเสร็จ
(c)	5. shirt	e. lód-raa-khāa	ลดราคา
(e)	6. discount	f. tào-ràI	เท่าไร
(d)	7. receipt	h. ráb	รับ

khām-sàng : pôod bprà-yòg lào-née bpen pāa-sǎa-thai

คำสั่ง : พูดประโยคเหล่านี้เป็นภาษาไทย

Direction : Say these expressions in Thai.

1. How much is it?

tào-rài?

เท่าไร

2. Can you discount?

lód rāa-khāa dài mai?

ลดราคาได้ไหม

3. Do you receive the credit card?

ráb bàd credit mái?

รับบัตรเครดิตไหม

4. I'd like to get the receipt.

khaŋ bāi-sèd dūay

ขอใบเสร็จด้วย

4.7 วงศัพท์เพิ่มเติม (Context Vocabulary)

gāan-séu-khǎwng

การซื้อของ

Shopping

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwaām-mǎi nāi pāa-sǎa-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwaām-mǎi nāi pāa-sǎa-āng-grìd ความหมายใน ภาษาอังกฤษ Terms in English
1	tòog	ถูก	Cheap
2	pāeng	แพง	Expensive
3	ngēun-tāwn	เงินทอน	Change
4	tǎem	แถม	Add
5	gāang-gāyng	กางเกง	Pants / Trousers
6	grà-bprōng	กระโปรง	Skirt
7	khēm-khàd	เข็มขัด	Belt
8	rāwng-táao	รองเท้า	Shoe
9	tuǎng-táao	ถุงเท้า	Sock
10	grà-bpǎo	กระเป๋า	Bag

lág-sà-nà-nāam

ลักษณนาม

Classifier

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Vocabulary	khwāam-māi ความหมาย Meaning	lág-sà-nà-nāam ลักษณนาม Classifier
1	Shrit	sêua เสื้อ	dtuā ตัว
2	Pant	gāang-gāyng กางเกง	dtuā ตัว
3	Belt	khēm-khàd เข็มขัด	sên เส้น
4	Shoes	rāwng-táao รองเท้า	khôo คู่
5	Car	ród รถ	khān คัน
6	Card	bàd บัตร	bāi ใบ
7	Receipt	bāi-sèd ใบเสร็จ	bāi ใบ
8	bottle cap	fāa-khùad ฝาขวด	fāa ฝา

4.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา (Language usage in cultural contexts)

Eating out

Nowadays, eating out is very common. There are a lot more restaurants now than in the past. Thai people usually order food and rice to eat together, which is different from the westerns; they usually order 1 dish of food for 1 person.

When we walk into a restaurant, we usually hear waiters or waitresses ask “gèe tēe khá/khráb” (กี่ที่คะ/ครับ) (How many people?) in this question meaning the number of people. If we have 3 people, we answer “sām tēe khà/khráb” (สามที่คะ/ครับ)

The usage of Thai cultural language when eating out is that after we finish eating, we have to tell a waiter/waitress to check the bill. In Thai cultural language, we use a little bit different expressions.

If we go to a small restaurant such as a food stall on sidewalks we say “gèb ngēun dūay” (เก็บเงินด้วย) or “khíd ngēun dūay” (คิดเงินด้วย)

But if we go to an expensive restaurant, we say “chécg bīn dūay” (เช็คบิลด้วย)

When Thai people order the food, they will use the word “khǎw” (ขอ) (give me) instead of using the word “séu” (ซื้อ) (buy)

For example

“khǎw khāao-pàd jāan neung”

“ขอข้าวผัดจานหนึ่ง”

Can you give me fried rice?

4.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา (Language usage in cultural contexts)

เรื่อง การรับประทานอาหารนอกบ้าน

ในยุคสมัยปัจจุบัน การรับประทานอาหารนอกบ้านได้รับความนิยมมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากจำนวนร้านอาหารที่มีมากมายกว่าสมัยก่อน การสั่งอาหารมาทานนั้น คนไทยนิยมสั่งอาหารเป็นกับข้าว แล้วสั่งข้าวเปล่า เพื่อทานอาหารต่างๆร่วมกัน ซึ่งจะแตกต่างจากวัฒนธรรมตะวันตกที่มักสั่งอาหารเพียง 1 อย่างสำหรับทานเพียงคนเดียว

เมื่อเราไปถึงร้านอาหาร มักได้ยินพนักงานต้อนรับถามคำถามว่า “กี่ที่คะ/ครับ” คำว่า “ที่” ในที่นี้หมายถึง จำนวนคน หากเราไปกัน 3 คน ก็มักตอบว่า 3 ที่คะ/ครับ

นอกจากนี้ ในด้านของวัฒนธรรมการใช้ภาษา เรื่อง การรับประทานอาหารนอกบ้าน นั้น เมื่อเรารับประทานอาหารเสร็จแล้ว และต้องการแจ้งให้พนักงานคิดเงินนั้น วัฒนธรรมการใช้ภาษาไทย ใช้สำนวนในการพูดแตกต่างกันอยู่เล็กน้อย คือ

หากร้านอาหารที่ไปทานนั้นเป็นร้านอาหารเล็กๆเช่น ร้านอาหารบนทางเท้า เรามักพูดว่า “เก็บเงินด้วย” หรือ “คิดเงินด้วย”

แต่หากเป็นร้านอาหารที่มีราคาแพงขึ้นไป เช่น ร้านอาหารภายในศูนย์การค้า เรามักพูดว่า “เช็คบิลด้วย”

เวลาสั่งอาหาร คนไทยจะใช้คำว่า “ขอ” แทนการใช้คำว่า “ซื้อ”

เช่น “ขอข้าวผัดจานนึง”

ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน)

ชุดการสอนที่ 5

สุขภาพ

Health

จัดทำโดย

นางสาวลลิตีมา งามโชคสมุทร

5.3 คำศัพท์ (Vocabulary)

sùg-khà-pâab

สุขภาพ

Health

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-āng-grid ความหมายใน ภาษาอังกฤษ Terms in English
1	māi-sà-bāi , bpūay	ไม่สบาย	Sick
2	bpēn-à-raī	เป็นอะไร	What's wrong?
3	bpūad-huǎ	ปวดหัว	Headache
4	bpēn-wàd	เป็นหวัด	Have a cold
5	āi	ไอ	Have a cough.
6	jèb khāw	เจ็บคอ	Sore throat
7	yāa	ยา	Medicine
8	mǎw	หมอ	Doctor
9	rōng-pà-yāa-bāan	โรงพยาบาล	Hospital
10	āa-gāan	อาการ	Symptom

5.4 บทสนทนา (Conversation)

bpāi hǎa mǎw

เรื่อง ไปหาหมอ

Go to see a doctor

At Indorama Office

ที่ทำงานบริษัทอินโดรามา

têe têe-tām-ngaān bāw-rì-sàd Indorama

Peter : sà-wàd-dēe khráb khūn Sù-dāa , sà-bāi-dēe mǎi?

ปีเตอร์ : สวัสดีครับคุณสุดา สบายดีไหม

Peter : Hi Suda. How are you?

Sù-dāa : mǎi khōi sà-bāi khà. bpēn-wàd , jèb khāw

สุดา : ไม่ค่อยสบายค่ะ เป็นหวัด เจ็บคอ

Sù-dāa : I'm not feeling well. I have a cold and a sore throat.

Peter : bpāi hǎa mǎw réu-yāng khráb?

ปีเตอร์ : ไปหาหมอหรือยังครับ

Peter : Have you seen the doctor yet?

Sù-dāa : yāng khà

สุดา : ยั้งคะ

Sù-dāa : Not yet.

Peter : pǒm jà pāa bpāi haǎ mǎw ná khráb

ปีเตอร์ : ผมจะพาไปหาหมอนะครับ

Peter : I'll take you to see the doctor.

Sù-dāa : khàwb-khūn khà.

สุดา : ขอบคุณค่ะ

Sù-dāa : Thank you.

At the hospital

ที่โรงพยาบาล

têe rōng-pà-yāa-bāan

Mǎw : khūn mēe āa-gāan yàang-raī bâang khráb?

หมอ : คุณมีอาการอย่างไรบ้างครับ

Doctor : What are your symptoms ?

Sù-dāa : róo-sùeg bpùad-huǎ , jèb khāw lāe āi khà.

สุดา : รู้สึกปวดหัว เจ็บคอ และไอคะ

Sù-dāa : I have a headache, a sore throat and a cough.

Mǎw : bpēn gèe-wān láew khráb?

หมอ : เป็นกี่วันแล้วครับ

Doctor : How long have you got this?

Sù-dāa : sǎwng wān láew khà

สุดา : 2 วันแล้วค่ะ

Sù-dāa : I've got this for 2 days.

**Mǎw : mǎw khaǎw dtràwd doo nòi ná khráb
khūn mǎi bpēn à-raī māag
mǎw jà hāi yāa bpāi tāan ná khráb.**

หมอ : หมอขอตรวจดูหน่อยนะคะครับ

คุณไม่เป็นอะไรมาก , หมอจะให้ยาไปทานนะคะครับ

Doctor : Let me check first. I'll give you the medicine.

Sù-dāa : khàwb-khūn khà

สุดา : ขอบคุณค่ะ

Sù-dāa : Thank you.

5.5 กิจกรรม

(Activity)

khām-sàng : hāi pōo-rīan wōng-glōm khām-dtawb tēe tòog-dtāwng

คำสั่ง : ให้ผู้เรียนวงกลมคำตอบที่ถูกต้อง

Direction : Circle the best answer.

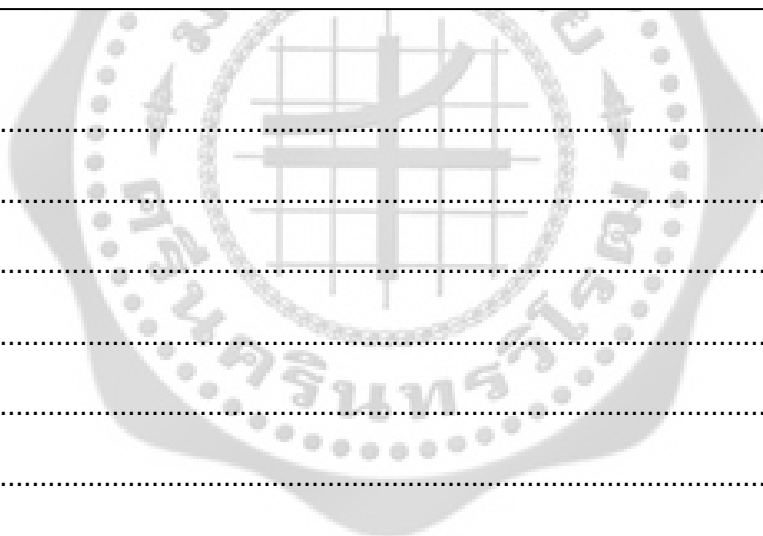
1. tâa mâi-sà-bāi khun jà bpāi-nāi? ถ้าไม่สบายคุณจะไปไหน
 - a. ráan-āa-hān ร้านอาหาร
 - b. rōng-pà-yāa-bān โรงพยาบาล
 - c. rōng-ngāan โรงงาน
2. tâa jà séu yāa dtāwng bpāi tēe-nāi? ถ้าจะซื้อยาต้องไปที่ไหน
 - a. tēe-tām-ngāan ที่ทำงาน
 - b. bān บ้าน
 - c. ráan-khāi-yāa ร้านขายยา
3. tâa bpūd-fān khun jà bpāi hāa khraī? ถ้าปวดฟันคุณจะไปหาใคร
 - a. mǎw-fān หมอฟัน
 - b. mǎw-dtāa หมอตา
 - c. mǎw-pīu-nǎng หมอผิวหนัง

khām-sàng : khūn róa-sèug m̄i-sà-bāi lác khūn gām-lāng jà bpaī hǎa mǎw ,
à-tí-bāi āa-gaan lào-née hāi khūn-mǎw fāng , doī dtàeng bpēn
bòd-sǒn-tà-nāa yàang-nóii hāa bprà-yòg

คำสั่ง : คุณรู้สึกไม่สบายและคุณกำลังจะไปหาหมอ อธิบายอาการเหล่านี้ให้คุณหมอฟัง โดยแต่งเป็นบทสนทนา อย่างน้อย 5 ประโยค

Direction : You feel unwell and you are going to see the doctor. Explain these symptoms to the doctor. Making the conversation at least 5 sentences.

You have a diarrhea	คุณท้องเสีย
You have a stomach-ache	คุณปวดท้อง
You have a fever	คุณมีไข้
You have been having these symptoms for 4 days	คุณมีอาการนี้มา 4 วันแล้ว

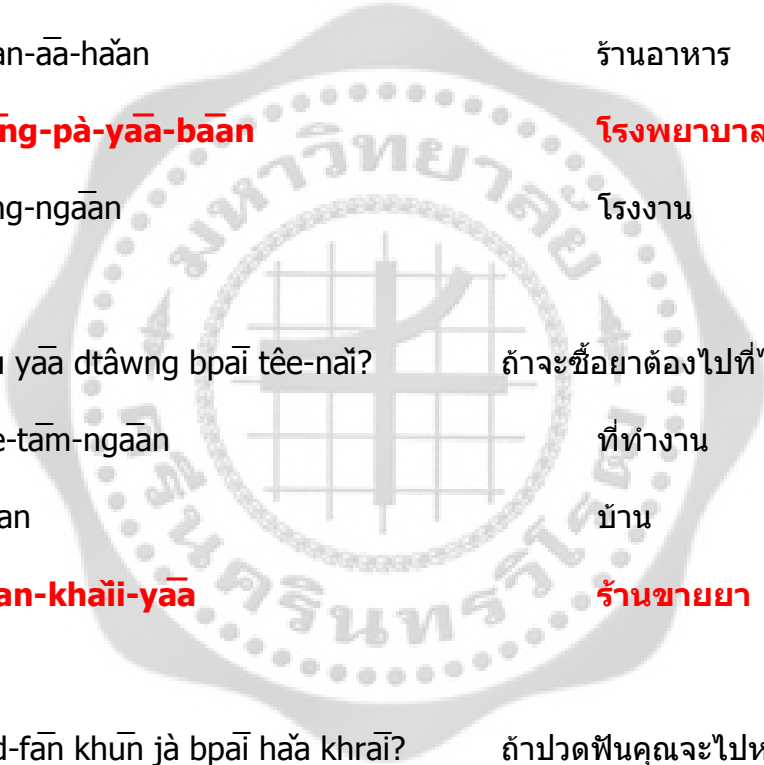
5.6 ใบเฉลยกิจกรรม

(Answer)

khām-sàng : hāi pōo-rīān wōng-glōm khām-dtàwb tēe tòog-dtāwng

คำสั่ง : ให้ผู้เรียนวงกลมคำตอบที่ถูกต้อง

Direction : Circle the best answer.

-
1. tâa mâi-sà-bāi khūn jà bpāi-naī? ถ้าไม่สบายคุณจะไปไหน
- a. ráan-āa-hān ร้านอาหาร
- b. rōng-pà-yāa-bāan** โรงพยาบาล
- c. rōng-ngaān โรงงาน
2. tâa jà séu yāa dtāwng bpāi tēe-naī? ถ้าจะซื้อยาต้องไปที่ไหน
- a. tēe-tām-ngaān ที่ทำงาน
- b. bān บ้าน
- c. ráan-khāi-yāa** ร้านขายยา
3. tâa bpùad-fān khūn jà bpāi hāa khraī? ถ้าปวดฟันคุณจะไปหาใคร
- a. mǎw-fān** หมอฟัน
- b. mǎw-dtaā หมอตา
- c. mǎw-pīu-nǎng หมอผิวหนัง

5.7 วงศัพท์เพิ่มเติม (Context Vocabulary)

sùg-khà-pâab

สุขภาพ

Health

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-āng-grìd ความหมายใน ภาษาอังกฤษ Terms in English
1	bpùad-táwng	ปวดท้อง	Stomach-ache
2	bpùad-lǎng	ปวดหลัง	Backache
3	bpùad-fān	ปวดฟัน	Toothache
4	táwng-sǎa	ท้องเสีย	I have diarrhea.
5	táwng-pòog	ท้องผูก	I have constipation.
6	bpeñ-khāi	เป็นไข้	I have a fever.
7	gīn yāa	กินยา	Take medicine
8	yāa-méd	ยาเม็ด	Tablet
9	gàwn āa-hǎan	ก่อนอาหาร	Before meals
10	lǎng āa-hǎan	หลังอาหาร	After meals

5.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา (Language usage in cultural contexts)

Greeting with the expressions that refers to our health

There are many kinds of expressions when Thai people greet. Some expressions are formed in a question. Actually, it's just a greeting. It is not necessary to answer.

For example

“bpāi-naī” (ไปไหน) sometimes the person we're having conversation with might answer back the same question “bpāi-naī” (ไปไหน)

Besides greeting with “bpāi-naī” (ไปไหน) Thai people also greet with the expressions asking about health.

For example

- sà-bāi-dēe mái?
สบายดีไหม
How are you?
- bpēn-yāng-ngāi-bāang?
เป็นยังไงบ้าง
How are you?

Thai people also greet with the expressions “gīn/tāan khāao rěu-yāng” (กิน/ทานข้าวหรือยัง) (Have you eaten yet?) to show they are concerned about the other person's health. Mostly they greet after breakfast, lunch or dinner time.

5.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา (Language usage in cultural contexts)

เรื่อง การทักทายด้วยวลีที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ

การทักทายกันของคนไทย มีวลีสำหรับการทักทายหลากหลายรูปแบบ บางวลีอยู่ในรูปแบบของคำถาม แต่ในความเป็นจริงแล้ว เป็นเพียงการทักทายเฉยๆเท่านั้น ไม่ได้ต้องการคำตอบ

เช่น “ไปไหน” คู่สนทนาที่ได้รับการทักทายอาจตอบกลับว่า “ไปไหน” เช่นกัน

นอกจากทักทายด้วยวลี “ไปไหน” แล้ว คนไทยยังมักทักทายกันด้วยวลีที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ เช่น

- สบายดีไหม
- เป็นยังไงบ้าง

นอกเหนือจากนั้น คนไทยยังทักทายกันด้วยวลี “ทานข้าวหรือยัง” เพื่อแสดงความห่วงใยเกี่ยวกับสุขภาพ โดยมักทักทายหากพบเจอกันในช่วงเวลาหลังอาหารเช้า/กลางวัน หรือเย็น

ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน)

ชุดการสอนที่ 6

การเดินทาง

Traveling

จัดทำโดย

นางสาวลลิตีมา งามโชคสมุทร

6.3 คำศัพท์เบื้องต้น (Vocabulary)

Gaan-deon-taang

การเดินทาง

Traveling

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-āng-grid ความหมายใน ภาษาอังกฤษ Terms in English
1	māa	มา	Come
2	tām-ngāan	ทำงาน	Work
3	yāng-ngāi	ยังไง	How
4	ród	รถ	Car
5	khàb-ród	ขับรถ	Drive
6	nāng	นั่ง	To take the vehicle
7	ród-fai-fāa	รถไฟฟ้า	Sky train
8	sà-tāa-nēe	สถานี	Station
9	ród-dtìd	รถติด	The traffic is bad
10	dēon	เดิน	Walk

6.4 บทสนทนา (Conversation)

pǒm khēun ród-fāi-fáa mǎa tām-ngāan

เรื่อง ผมขึ้นรถไฟฟ้ามาทำงาน

I come to work by sky train

At Indorama Office

ที่ทำงานบริษัทอินโดรามา

têe tē-tām-ngāan bāw-rì-sàd Indorama

Sovik : sà-wàd-dēe khráb khūn Dà-nāi, mǎa tām-ngāan dtàe cháao leōy ná khráb.

โซวิค : สวัสดีครับคุณदनัย มาทำงานแต่เช้าเลยนะครับ

Sovik : Hi Danai, you come very early.

Dà-nāi : khráb khūn Sovik , wān-nēe ród mǎi dtìd khráb.

दनัย : ครับคุณโซวิค วันนี้รถไม่ติดครับ

Dà-nāi : Yes Sovik, today the traffic is not bad.

Sovik : khūn Dà-nāi mǎa tām-ngāan yāng-ngāi khráb.

โซวิค : คุณदनัยมาทำงานอย่างไรครับ

Sovik : How do you come to work?

Dà-naī : pǒm khàb ród mǎa, láew khūn là , mǎa yāng-ngāi

दनय : ผมขับรถมา แล้วคุณล่ะ มายังไง

Dà-naī : I drive. What about you, how do you come to work?

Sovik : pǒm khēun ród-fāi-fáa. lōng sà-tǎa-nēe Sukhumvit láew deōn mǎa tēe bāw-rì-sàd khráb.

โซวิค : ผมขึ้นรถไฟฟ้า ลงสถานีสุขุมวิท แล้วเดินมาที่บริษัทครับ

Sovik : I take the BTS, get off at Sukhumvit station and then walk here.

Dà-naī : sà-dùag dēe ná khráb, wān-naī pǒm rêab pǒm gāw khēun ród-fāi-fáa meūān-gān

दनय : สะดวกดีนะครับ วันไหนผมรีบ ผมก็ขึ้นรถไฟฟ้าเหมือนกัน

Dà-naī : Traveling by the sky train is very convenient. I also take the BTS when I'm in a hurry.

Sovik : khǎw-dtāu bpāi tām-ngāan gāwn ná khráb, khōi pób gān.

โซวิค : ขอตัวไปทำงานก่อนนะครับ ค่อยพบกัน

Sovik : I have to go. See you later.

Dà-naī : cheōn khráb , láew pób gān mài khráb

दनय : เชิญครับ แล้วพบกันใหม่ครับ

Dà-naī : See you later.

6.5 กิจกรรม

(Activity)

khām-sàng : hāi pōo-rīān jàb khōo gàb pēuan pōod khūī gān dtaām huā-khāw tēe gām-nòd wái dāng dtàw-bpāi-née

คำสั่ง : ให้ผู้เรียนจับคู่กับเพื่อน พูดคุยกันตามหัวข้อที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

Direction : Doing pair work and talk according to the specified topic.

khâw ข้อ No.	khām-tāan คำถาม Question	khām-dtàwb คำตอบ Answer
1	khūn maa tām-ngāan yāng-ngai khá/khráb? คุณมาทำงานยังไงคะ/ครับ	
2	khūn khàb-ród bpēn mái khá/khráb ? คุณขับรถเป็นไหมคะ/ครับ	
3	khūn khōey nāng ród-fai-faa mái khá/khráb ? คุณเคยนั่งรถไฟฟ้าไหมคะ/ครับ	

khām-sàng : hâi pōo-rīan dōo gāan-deōn-tāang mǎa tām-ngaān khǎwng pá-nág-ngaān dân-lāang lǎe dtàwb khām-tǎam nǎi nǎa tàd-bpāi

คำสั่ง : ให้ผู้เรียนดูการเดินทางมาทำงานของพนักงานด้านล่างและตอบคำถามในหน้าถัดไป

Direction : Look at the pictures of the journey below and answer the questions on the next page

bāan

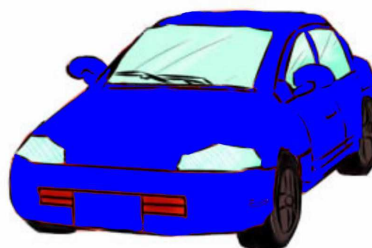
têe-tām-ngaān

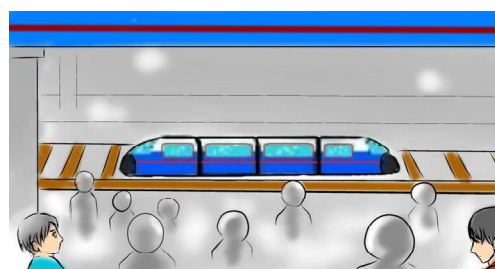
Sù-chāa-dāa

Wí-nāi

Gāan-dāa

1. Sù-chāa-dāa maa tām-ngaān yāng-ngāi?**สขาดามาทำงานยังไ**

a. ród-māy

รถเมล์

b. ród-fāi-fāa

รถไฟฟ้า

c. khàb-ród maa

ขับรมมา

2. Wí-naī maa tām-ngaān yāng-ngāi?**วินัยมาทำงานยังไ**

a. ród-māy

รถเมล์

b. ród-fāi-fāa

รถไฟฟ้า

c. khàb-ród maa

ขับรมมา

3. Gaān-dāa maa tām-ngaān yāng-ngāi?**กานดามาทำงานยังไ**

a. ród-māy

รถเมล์

b. ród-fāi-fāa

รถไฟฟ้า

c. khàb-ród maa

ขับรมมา

6.6 ใบเฉลยกิจกรรม

(Answer)

khām-sàng : hāi pōo-rīān dōo gāan-deōn-tāang mǎa tām-ngāan khǎwng
pá-nág-ngāan dāan-lāang lǎe dtàwb khām-tǎam nǎi nǎa tàd-
bpāi

คำสั่ง : ให้ผู้เรียนดูการเดินทางมาทำงานของพนักงานด้านล่างและตอบคำถามในหน้าถัดไป

Direction : Look at the pictures of the journey below and answer the questions on the next page

1. Sù-chaā-dāa mǎa tām-ngāan yāng-ngāi? สุธาตามาทำงานยังไ้

a. ród-māy

รถเมล์

b. ród-fāi-fáa

รถไฟฟ้า

c. khàb-ród mǎa

ขับรถมา

2. Wi-nai mǎa tām-ngāan yāng-ngāi? วินัยมาทำงานยังไ้

a. ród-māy

รถเมล์

b. ród-fāi-fáa

รถไฟฟ้า

c. khàb-ród mǎa

ขับรถมา

3. Gāan-dāa mǎa tām-ngāan yāng-ngāi? กานตามาทำงานยังไ้

a. ród-māy

รถเมล์

b. ród-fāi-fáa

รถไฟฟ้า

c. khàb-ród mǎa

ขับรถมา

6.7 วงศัพท์เพิ่มเติม (Context Vocabulary)

gāan-deōn-tāang

การเดินทาง

Traveling

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-āng-grid ความหมายใน ภาษาอังกฤษ Terms in English
1	ráb	รับ	Pick up
2	sòng	ส่ง	Take someone to + place
3	têe-jàwd-ród	ที่จอดรถ	Car park
4	bpāii-ród-māy	ป้ายรถเมล์	Bus stop
5	sèe-yāeg	สี่แยก	Intersection
6	u-turn / glàb-ród	ยูเทิร์น / กลับรถ	Make a u turn
7	sà-pāan	สะพาน	Bridge
8	tāang-dùan	ทางด่วน	Express way / Toll way
9	sà-nāam-bīn	สนามบิน	Airport
10	ród-fai-dtāii-dīn	รถไฟใต้ดิน	Subway

sǎm-nuān tēe cháí nǎi gān-dēon-tāang

สำนวนที่ใช้ในการเดินทาง

Expressions

1. Go to the express way.	ขึ้นทางด่วน	khêun tāang-dùan
2. Go over the bridge	ขึ้นสะพาน	khêun sà-pāan
3. Don't go over the bridge.	ไม่ขึ้นสะพาน	māi khêun-sà-pāan
4. Don't wait.	ไม่ต้องรอ	māi-dtāwng rāw
5. Make a u-turn under the bridge.	กลับรถใต้สะพาน	glàb-ród dtāii sà-pāan
6. Make a u-turn there.	กลับรถข้างหน้า	glàb-ród khāang-nāa
7. Stop at the intersection.	จอดที่สี่แยก	jàwd tēe sēe-yāeg
8. Pass the intersection and stop there.	เลยสี่แยกไปแล้วจอด	lōey sēe-yāeg bpāi. láew jàwd
9. Stop here.	จอดที่นี่	jàwd tēe-nēe
10. Stop there.	จอดข้างหน้า	jàwd khāang-nāa
11. Turn left and then stop.	เลี้ยวซ้ายแล้วจอด	lio-sáii láew jàwd.
12. Go to the right lane.	ไปเลนขวา	bpāi lāyn-khwāa
13. Left lane.	เลนซ้าย	lāyn sáii
14. Middle lane.	เลนกลาง	lāyn glāang
15. We are in the wrong lane.	อยู่ผิดเลน	yòo pìd lāyn
16. Stop at the front of the soi.	จอดปากซอย	jàwd-bpàag-soi
17. Go to park the car.	ไปจอดรถ	bpāi-jàwd-ród
18. There's no parking lot.	ไม่มีที่จอดรถ	māi-mēe tēe-jàwd (ród)
19. Make a wrong turn.	เลี้ยวผิด	lio-pìd
20. The traffic is very bad.	รถติดมาก	ród-dtìd mâag

6.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา (Language usage in cultural contexts)

Wording usage

“gà-rù-nāā” (กรุณา) , “bpròd” (โปรด)

Manners of giving a seat for a child, woman and an elderly in public transportation

There are many Thai words that we can use to ask for something, beg or tell someone to do something. We should use a polite word such as “gà-rù-nāā” (กรุณา) , “bpròd” (โปรด). Both words are the polite spoken ones in public.

For example

gà-rù-nāā ngód sòob bù-rèe
กรุณางดสูบบุหรี่
No smoking.

gà-rù-nāā khào tǎew
กรุณาเข้าแถว
queue up please.

hàag pób sìng-khǎwng-dtāwng-sǒng-sǎi bpròd jāeng jāo-nāa-têe
หากพบสิ่งของต้องสงสัยโปรดแจ้งเจ้าหน้าที่
Please notify staff immediately of any suspected things.

gà-rù-nāā yàa sòng sǎng dāng
กรุณาอย่าส่งเสียงดัง
Please be quiet.

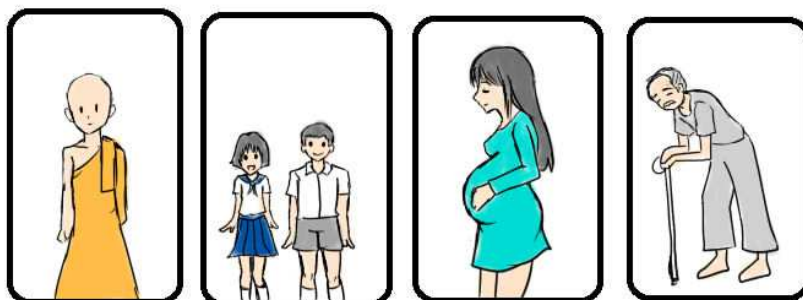
gà-rù-nāā tàwd rāwng-táo
กรุณาถอดรองเท้า
Please take off your shoes.

Thai people are taught relating cultures to offer seats to those in need on public transportations or sky trains. As noticing those signs on buses.

โปรดเอื้อเฟื้อที่นั่งแก่

พระภิกษุ สามเณร เด็ก สตรีมีครรภ์ และคนชรา

Please offer your seat to those in need

bpròd eûa-féua têe-nâng gâe prá-píg-sù sǎam-má-nǎyn dèg sàd-dtēe-mēe-khān
lâe khōn-chà-rāa

โปรดเอื้อเฟื้อที่นั่งแก่ พระภิกษุ สามเณร เด็ก สตรีมีครรภ์ และคนชรา

Please offer your seat to those in need.

6.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา (Language usage in cultural contexts)

เรื่องการใช้คำว่า “กรณา”, “โปรด”

และ

มารยาทการให้ที่นั่งสำหรับ เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ในรถโดยสารสาธารณะ

ภาษาไทยมีคำที่ใช้แสดงการขอร้อง วิงวอน หลายคำ หากเราต้องการให้ผู้อื่นปฏิบัติในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ควรกล่าวด้วยถ้อยคำที่สุภาพ เช่น การใช้คำว่า “กรณา” และ “โปรด” ทั้ง 2 คำคือคำสุภาพ ใช้กับสุภาพชนหรือสาธารณะชน

เช่น

“โปรดงดสูบบุหรี่”

“โปรดเข้าแถว”

“หากพบสิ่งของต้องสงสัย โปรดแจ้งเจ้าหน้าที่”

“กรณาอย่าส่งเสียงดัง”

“กรณาถอดรองเท้า”

เป็นต้น

ประเทศไทยนั้น มีวัฒนธรรมอันดีงามในการที่จะเสียสละที่นั่ง ให้กับผู้ที่อ่อนแอกว่าในการเดินทางด้วยรถโดยสารสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็น รถโดยสารประจำทาง หรือ รถไฟฟ้า ดังจะเห็นได้จากป้ายขอร้องที่อยู่บนรถโดยสารต่างๆ คือ

“โปรดเอื้อเฟื้อที่นั่งแก่ เด็ก สตรี คนชรา และคนพิการ”

ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน)

ชุดการสอนที่ 7

การโทรศัพท์

Telephoning

จัดทำโดย

นางสาวลลิตีมา งามโชคสมุทร

7.3 คำศัพท์เบื้องต้น (Vocabulary)

gāan-tō-rà-sàb

การโทรศัพท์

Telephoning

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-āng-grid ความหมายใน ภาษาอังกฤษ Terms in English
1	tō-rà-sàb	โทรศัพท์	Telephone
2	khâw-khwaām	ข้อความ	Message
3	fàag khâw-khwaām	ฝากข้อความ	Leave a message
4	khǎw sǎi khǎw rīan	ขอสาย/ขอเรียน...	May I speak to
5	bprà-chūm	ประชุม	Meeting
6	rōng-ngaān	โรงงาน	Factory
7	jàag	จาก	From
8	Gàwn	ก่อน	First
9	bàwg	บอก	Tell
10	leāun	เลื่อน	Postpone

7.4 บทสนทนา (Conversation)

khūn jà fàag khâw-khwāam mái

เรื่อง คุณจะฝากข้อความไหม

Would you like to leave a message?

Bpà-nád-dāa : sà-wàd-dee khà. bāw-rì-sàd Indorama khà.

ปนัดดา : สวัสดีค่ะ บริษัทอินโดรามาค่ะ

Bpà-nád-dāa : Good morning, Indorama Company.

Rachit : sà-wàd-dee khráb, khǎw sǎi khūn Modi khráb.

ราเชิด : สวัสดีครับ ขอสายคุณโมดีครับ

Rāa-chíd : Good morning, may I speak to Mr.Modi, please?

Bpà-nád-dāa : khūn Modi mǎi yoo khà.

khūn jà fàag khâw-khwāam mái khá?

ปนัดดา : คุณโมดีไม่อยู่ค่ะ คุณจะฝากข้อความไหมคะ?

Bpà-nád-dāa : Mr.Modi is not here. Would you like to leave a message?

Rachit : chûay rīan khūn Modi wāa pǔm Rachit
tō māa, khǎw leāun bprà-chūm bpāi gawn
khráb.

ราชิด : ช่วยเรียนคุณโมดีว่า ผมราชิดโทรมา ขอเลื่อนประชุมไปก่อนครับ

Rāa-chíd : Please tell him that Rachit called. I would like to postpone
the meeting.

Bpà-nád-dāa : dāi khà, chán jà rīan khūn Modi hāi ná
khá.

ปนัดดา : ได้ค่ะ ฉันจะเรียนคุณโมดีให้ค่ะ

Bpà-nád-dāa : Alright, I'll tell him.

Rachit : khàwb-khūn khráb.

ราชิด : ขอบคุณครับ

Rāa-chíd : Thank you.

7.5 กิจกรรม

(Activity)

khām-sàng : hāi pōo-rīān fèug pōod wá-lēe dtàw bpāi nēe

คำสั่ง : ให้ผู้เรียนฝึกพูดวลีต่อไปนี้

Direction : Practice saying the following phrases

1. sāi mǎi wāang

สายไม่ว่าง

The line's busy.

2. mǎi mēe khōn ráb sāi

ไม่มีใครรับสาย

No-one pick up the phone

3. jà rāw sāi mǎi

จะรอสายไหม

Will you hold?

4. jà ōn sāi hāi

จะโอนสายให้

I'll put you through.

6. fàag khāw-khwām

ฝากข้อความ

Leave a message.

kham-sàng : hâi pōo-rīan nām kham tēe gām-nòd wái nāi dtaa-raang bpāi
 dteom nāi bòd-sǒn-tà-naā dāan-lāang pēua hāi dāi khwāam-
 mǎi tēe sǒm-boon

คำสั่ง : ให้ผู้เรียนนำคำที่กำหนดไว้ในตารางไปเติมในบทสนทนาด้านล่างเพื่อให้ได้ความหมาย
 ที่สมบูรณ์

Direction : Fill in the spaces with the suitable vocabulary in the box.

rōng-ngāan โรงงาน	khâw-khwāam ข้อความ	tō-glàb โทรทัศน์
Khǎw saii ขอสาย	jàag nāi จากไหน	

Bpà-nád-dāa : sà-wàd-dēe khà. bāw-rì-sàd Indorama
 khà.

ปนัดดา : สวัสดีค่ะ บริษัทอินโดรามาค่ะ

Robin : sà-wàd-dēe khráb,
 khūn Swamy khráb.

โรบิน : สวัสดีครับคุณสวามีครับ

Bpà-nád-dāa : kha.

ปนัดดา : ค่ะ

Robin : Robin jàag tē Rayong khráb.

โรบิน : โรบิน จาก.....ที่ระยองครับ

Bpà-nád-dāa : dtāwn-nēe khūn Swamy m̄i yòo khà. khūn

jà fàag m̄i khá?

ปนัดดา : ตอนนี้คุณสวามีไม่อยู่ค่ะ, คุณจะไปไหมคะ

Robin : m̄i-bpēn-raī khráb, pǒm jà.....

mā m̄i

โรบิน : ไม่เป็นไรครับ ผมจะ.....มาใหม่

7.6 ใบเฉลยกิจกรรม

(Answer)

khām-sàng : hāi pōo-rīān nām khām tēe gām-nòd wái nāi dtāā-raāng bpāi
dteōm nāi bōd-sǒn-tà-nāa dāan-lāang pēua hāi dāi khwāām-
maīi tēe sǒm-boon

คำสั่ง : ให้ผู้เรียนนำคำที่กำหนดไว้ในตารางไปเติมในบทสนทนาด้านล่างเพื่อให้ได้ความหมาย
ที่สมบูรณ์

Direction : Fill in the spaces with the suitable vocabulary in the box.

rōng-ngāan โรงงาน	khâw-khwāām ข้อความ	tō-glàb โทรศัพท์
Khǎw sǎi ขอสาย	jàag nǎi จากไหน	

Bpà-nád-dāa : sà-wàd-dēe khà. bāw-rì-sàd Indorama khà.

ปนัดดา : สวัสดิ์คะ บริษัทอินโดรามาคะ

Robin : sà-wàd-dēe khráb, **Khǎw sǎi** khūn Swamy
khráb.

โรบิน : สวัสดิ์ครับขอสายคุณสวามีครับ

Bpà-nád-dāa : **jàag nǎi** khà.

ปนัดดา : จากไหนคะ

Robin : Robin jàag rōng-ngāan tē Rayong khráb.

โรบิน : โรบิน จากโรงงานที่ระยองครับ

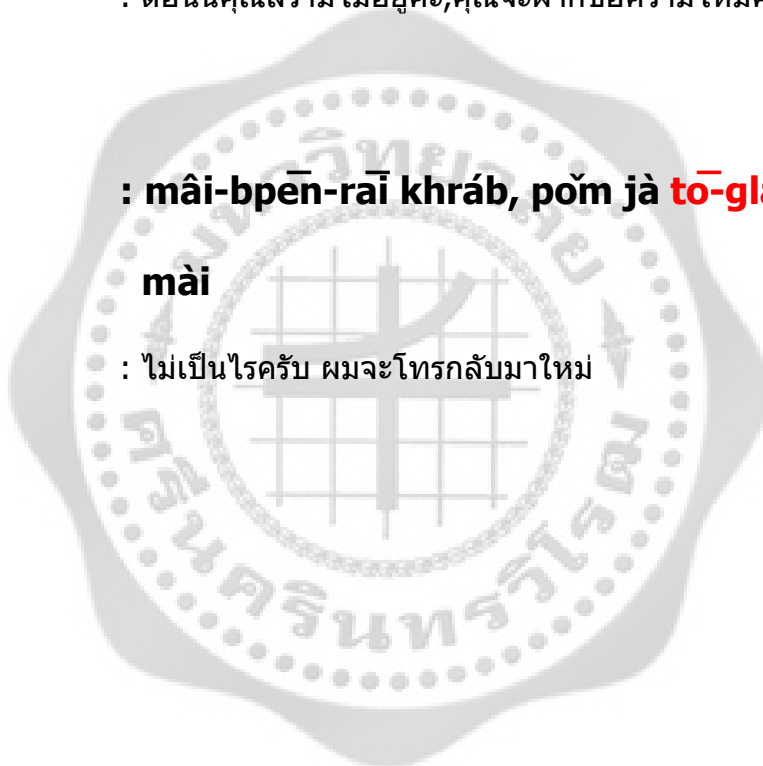
**Bpà-nád-dāa : dtāwn-née khūn Swamy mǎi yòo khà. khūn
jà fàag khâw-khwāam mǎi khá?**

ปนัดดา : ตอนนี้คุณสวามีไม่อยู่ค่ะ, คุณจะฝากข้อความไหมคะ

Robin : mǎi-bpēn-raī khráb, pǔm jà tō-glàb mǎa

mǎi

โรบิน : ไม่เป็นไรครับ ผมจะโทรกลับมาใหม่

7.7 วงศัพท์เพิ่มเติม (Context Vocabulary)

gāan-tō-rà-sàb

การโทรศัพท์

Telephoning

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-āng-grīd ความหมายใน ภาษาอังกฤษ Terms in English
1	tō-rà-sàb-meū-těu	โทรศัพท์มือถือ	Mobile phone
2	ráb (tō-rà-sàb)	รับ (โทรศัพท์)	Answer the phone
3	bēuh tō-rà-sàb	เบอร์โทรศัพท์	Telephone number
4	sāi mǎi wāang	สายไม่ว่าง	The line's busy
5	rāw-ság-khrōo	รอสักครู่	Wait a minute
6	sǎn-yaān	สัญญาณ	Signal
7	tō glàb	โทรกลับ	Call back
8	mēē sāi sáwn mēē sāi khāo èeg sāi	มีสายซ้อน / มีสายเข้าอีก สาย	There is another call coming in
9	dāi yīn	ได้ยิน	Hear
10	pōod	พูด	Speak

sǎm-nuān tēe chái nāi gān-tō-rà-sàb

สำนวนที่ใช้ในการโทรศัพท์

Telephoning expressions

khǎw-sǎi

ขอสาย

Person calling

1. I would like to speak to.... : khǎw-sǎi khun.....khráb/khà
ขอสายคุณ.....ครับ/ค่ะ
2. Hello , is Tommy there by any chance? : khun Tommy yòo mái khráb/khà
คุณทอมมีอยู่ไหมครับ/ค่ะ
3. Could you put me through to Mr.Alex, please?: khǎw-sǎi khun Alex khráb/khà
ขอสายคุณอเล็กซ์ครับ/ค่ะ

khun.....māi-yòo

คุณ.....ไม่อยู่

Person wanted isn't there

1. He/she's not here. : khunmāi yòo khráb/khà
คุณ.....ไม่อยู่ครับ/ค่ะ
2. He/she's not working today. : wān-née khun.....lāa-ngāan
khráb/khà.
วันนี้คุณ.....ไม่มาทำงานครับ/ค่ะ
3. He/she's in the meeting. : khun.....bprà-chum yòo
khráb/khà

คุณ.....ประชุมอยู่ครับ/ค่ะ

4. Would you like to leave a message?

: Khūn jà fàag khāw-khāwm mái

khárb/khá

คุณจะฝากข้อความไหมครับ/คะ

pôod cháa-cháa dài mái

พูดช้าๆได้ไหม

Could you speak slowly please.

1. Could you speak slowly please?

: chúay pôod cháa-cháa nòi dài

mái khárb/khá

ช่วยพูดช้าๆหน่อยได้ไหมครับ/คะ

2. Can you hear me?

: dài-yīn mái khárb/khá

ได้ยินไหมครับ/คะ

3. Bad signal.

: sǎn-yaan mǎi dēe

สัญญาณไม่ดี

4. Could you repeat that?

: chúay pôod eèg-tēe dài mái

khárb/khá

ช่วยพูดอีกทีได้ไหมครับ/คะ

7.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา (Language usage in cultural contexts)

Telephoning manners

In the usage of Thai cultural language, we are quite concerned about telephoning manners. Sometimes we use some short phrases to make it more polite. It is important that the receiver or the caller use polite and soft tone with clear Thai language.

1. In the past, Thai people used to answer telephones by using the word "Hello" (ฮัลโหล) at the beginning of the conversation. Afterwards, the word "sà-wàd-dēe" (สวัสดี) has been set to use instead. So, now we can hear "sà-wàd-dēe" (สวัสดี) more often.

2. When we call and ask for the person we want to speak to or ask whether the person is there or not. Sometimes we begin with "khǎw-tôd ná khráb/khá" khun̄ yòo mǎi? (ขอโทษนะครับ/คะ คุณ.....อยู่ไหม) [Excuse me, is there?] As a result, apart from using the word "khǎw-tôd" (ขอโทษ) when we make a mistake, we can also use the word it in other sentences such as

- Imperative Sentences
- Questions

7.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา (Language usage in cultural contexts)

เรื่อง การรับโทรศัพท์

วัฒนธรรมการใช้ภาษาของไทยนั้น ให้ความสำคัญในเรื่องของมารยาทในการใช้โทรศัพท์มากพอสมควร บางครั้งจึงมีการนำสำนวนสั้นๆบางอย่างมาใช้ในการพูดโทรศัพท์ เพื่อแสดงความสุภาพของผู้รับสาย ที่สำคัญคือผู้รับโทรศัพท์หรือผู้โทรศัพท์ต้องใช้น้ำเสียงสุภาพ อ่อนโยน และพูดภาษาไทยให้ชัดเจน

1. การรับโทรศัพท์ของคนไทยนั้น แต่เดิมใช้คำว่า “ฮัลโหล” ตามแบบการรับโทรศัพท์ของชาวต่างชาติ แต่ต่อมาได้มีการกำหนดคำไทยขึ้น โดยให้ใช้คำว่า “สวัสดี” แทน จากนั้นเราจึงมักได้ยินคำนี้ในการรับโทรศัพท์มากขึ้น
2. ในการขอสายบุคคลปลายทาง หรือสอบถามว่า บุคคลที่ต้องการพูดด้วยอยู่หรือไม่ บางครั้งเราใช้คำขึ้นต้นว่า “ขอโทษนะครับ/คะ คุณ....อยู่หรือไม่” ดังนั้น คำว่า “ขอโทษ” นอกจากจะใช้เพื่อแสดงความเสียใจหากทำสิ่งใดผิดพลาด ยังสามารถนำไปใช้ในรูปแบบประโยคอื่นๆได้อีก เช่น
 - ประโยคขออภัย
 - ประโยคคำถาม

ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน)

ชุดการสอนที่ 8

การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต

Talking about the past

จัดทำโดย

นางสาวลลิตีมา งามโชคสมุทร

8.3 คำศัพท์เบื้องต้น

(Vocabulary)

gāan pōod giò-gàb hàyd-gaān nāi à-dèed

การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต

Talking about the past

wān nāi sàb-dāa

วันในสัปดาห์

Days of the week

1. Wān-āa-tid	วันอาทิตย์	Sunday
2. Wān - jān	วันจันทร์	Monday
3. Wān-āng-khaān	วันอังคาร	Tuesday
4. Wān-púd	วันพุธ	Wednesday
5. Wān-pá-réu-hàd-sà-baw-dēe	วันพฤหัสบดี	Thursday
6. Wān-sùg	วันศุกร์	Friday
7. Wān-sǎo	วันเสาร์	Saturday

8.4 บทสนทนา (Conversation)

wān-yùd

เรื่อง วันหยุด

Holiday

At Indorama Office

ที่ทำงานบริษัทอินโดรามา

têe têe-tām-ngaān bāw-rì-sàd Indorama

**Gāan-dāa : sà-wàd-dēe khà pē Tony ,mēua-wāan-nēe
bpēn wān-yùd , pē Tony tām à-raī khá?**

กานดา : สวัสดีค่ะพี่โทนี่ เมื่อวานนี้เป็นวันหยุด พี่โทนี่ทำอะไรคะ

Gāan-daa : Hi, Tony. Yesterday was a holiday, what did you do?

Tony : pē bpāi Huǎ-hǐn gàb pēuan mǎa khráb

โทนี่ : พี่ไปหัวหินกับเพื่อนมาครับ

Tō-nēe : I went to Hua-hin with my friend.

Gāan-dāa : sà-nùg mǎi khá?

กานดา : สนุกไหมคะ

Gāan-daa : Was it fun?

**Tony : sà-nùg khráb, āā-gàad deē. Gaān-dāā là
khráb, bpāi-naī māā?**

โทนี่ : สนุกครับ อากาศดี กานดาสะครับ ไปไหนมา

Tō-nêe : It was great, nice weather, what about you? Where did you
go?

Gaān-dāā : nǎo yòo bâan khà, mâi-dâi bpāi nǎi.

กานดา : หนูอยู่บ้านค่ะ ไม่ได้ไปไหน

Gaān-daa : I did not go anywhere, I stayed at my home.

8.5 กิจกรรม

(Activity)

khām-sàng : hāi jàb-khōo khām-sàb tēe mēe khwaām-māi dtōng-gān dōi āo
dtuā-àg-sǎwn nāa khām-sàb sàì nāi wōng-léb nāa dtuā-lâyg

คำสั่ง : ให้จับคู่คำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันโดยเอาตัวอักษรหน้าคำศัพท์ใส่ในวงเล็บหน้าตัวเลข

Direction : Match the vocabulary by filling in the bracket with the correct letter.

wān nāi sàb-dāa

วันในสัปดาห์

Days of the week

(.....) 1. Monday

a. wān-púd

วันพุธ

(.....) 2. Tuesday

b. wān-sǎo

วันเสาร์

(.....) 3. Wednesday

c. wān-pá-réu-hàd-sà-bāw-dēe

วันพฤหัสบดี

(.....) 4. Thursday

d. wān-jān

วันจันทร์

(.....) 5. Friday

e. wān-āa-tíd

วันอาทิตย์

(.....) 6. Saturday

f. wān-āng-khān

วันอังคาร

(.....) 7. Sunday

g. wān-sùg

วันศุกร์

**kham-sàng : hâi pôo-rîan nām kham tē gām-nòd hâi maa dtàeng bpēn
bprà-yòg**

คำสั่ง : ให้ผู้เรียนนำคำที่กำหนดให้มาแต่งประโยค

Direction : Make sentences by using words in the blanket.

1. mêua-waān-née (เมื่อวานนี้)

.....

2. ā-tíd tē-láew (อาทิตย์ที่แล้ว)

.....

3. mêua-khēun-née , doo nǎng (เมื่อคืนนี้, ดูนั่ง)

.....

4. bpāi-nǎi maa ? (ไปไหนมา)

.....

5. deūan tē-laew , Chaingmai (เดือนที่แล้ว, เชียงใหม่)

.....

8.6 ใบเฉลยกิจกรรม

(Answer)

khām-sàng : hāi jàb-khōo khām-sàb tēe mēe khwāam-māi dtōng-gān dōi āo
dtuā-àg-sǎwn nāa khām-sàb sàì nāi wōng-léb nāa dtuā-lāyg

คำสั่ง : ให้จับคู่คำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันโดยเอาตัวอักษรหน้าคำศัพท์ใส่ในวงเล็บหน้าตัวเลข

Direction : Match the vocabulary by filling in the bracket with the correct letter.

wān nāi sàb-dāa

วันในสัปดาห์

Days of the week

(d) 1. Monday**a. wān-púd**

วันพุธ

(f) 2. Tuesday**b. wān-sǎo**

วันเสาร์

(a) 3. Wednesday**c. wān-pá-réu-hàd-sà-bāw-dēe**

วันพฤหัสบดี

(c) 4. Thursday**d. wān-jān**

วันจันทร์

(g) 5. Friday**e. wān-āa-tíd**

วันอาทิตย์

(b) 6. Saturday**f. wān-āng-khaan**

วันอังคาร

(e) 7. Sunday**g. wān-sùg**

วันศุกร์

8.7 วงศัพท์เพิ่มเติม (Context Vocabulary)

gāan pōod giò-gàb hàyd-gāan nāi à-dèed

การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต
Talking about the past

khām-bàwg-gāan

คำบอกกาล
Adverbs of Time

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwāam-māi nāi pāa-sǎa-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwāam-māi nāi pāa-sǎa-āng-grid ความหมายในภาษาอังกฤษ Terms in English
1	mēua-wāan-née	เมื่อวานนี้	Yesterday
2	mēua-khēun-née	เมื่อคืนนี้	Last night
3	āa-tid tēe-láew	อาทิตย์ที่แล้ว	Last week
4	deūan tēe-láew	เดือนที่แล้ว	Last month
5	bpēe tēe-láew	ปีที่แล้ว	Last year

khōng-sāang bprà-yòg sǒn-tà-nāa

โครงสร้างประโยคสนทนา
Sentence structure

bprà-yòg khām-tǎam

ประโยคคำถาม
Interrogative

Time expressions + bpāi-naī + mǎa

mēua-wāan-née khūn bpāi-naī mǎa?
เมื่อวานนี้คุณไปไหนมา
Where did you go yesterday?

āa-tid tēe-lāew khūn bpāi-naī māa?

อาทิตย์ที่แล้วคุณไปไหนมา

Where did you go last week?

bprà-yòg kham-dtàwb

ประโยคคำตอบ

Answer sentence

Time expressions + bpāi + *place/action* + māa

mēua-wāan-nēe pǎm/chán bpāi Siam Paragon māa

เมื่อวานนี้ ผม/ฉัน ไปสยามพารากอนมา

I went to Siam Paragon yesterday.

mēua-kheun-nēe pǎm/chán bpāi dōo nǎng māa

เมื่อคืนนี้ผม/ฉันไปดูหนังมา

I went to the movie last night.

khām-sàb giò-gàb gíd-jà-gām

คำศัพท์เกี่ยวกับกิจกรรม

Activity Vocabulary

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-āng-grid ความหมายใน ภาษาอังกฤษ Terms in English
1	bpāi doo nǎng	ไปดูหนัง	Go to the movie
2	bpāi hǎa pēuan	ไปหาเพื่อน	Go to see a friend
3	bpāi doen-lên	ไปเดินเล่น	Go for a walk
4	bpāi wāi-nāam	ไปว่ายน้ำ	Go swimming
5	bpāi séu-khǎwng	ไปซื้อของ	Go shopping
6	bpāi -tǎo	ไปเที่ยว	Go out
7	bpāi hǎa mǎw	ไปหาหมอ	Go to see a doctor
8	bpāi gīn khāao	ไปกินข้าว	Go to eat
9	yòo bāan	อยู่บ้าน	Stay at home
10	bpāi bāan pēuan	ไปบ้านเพื่อน	Go to a friend's house

8.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา (Language usage in cultural contexts)

The use of address terms

“pêe”(พี่), “nâwng” (น้อง)

To address a person who is not a member of the family

One of the cultures reflecting the unique characteristics of Thai community is the use of address terms pêe (พี่) , nâwng (น้อง) of people who are not family members, people who are generally not blood relations or even not being relatives as a sign of showing respect, honor, intimacy and informality.

1. Address brother or sister's friend by calling pêe (พี่) , nâwng (น้อง)
2. Address senior colleagues pêe (พี่) and address the younger colleagues nâwng (น้อง)
3. Address stranger such as waiter or customer assistant pêe (พี่) , nâwng (น้อง) based on person's age

Of course, appropriateness should be considered when we use the address terms to call others who are not family members. In addition, if it is formal circumstances such as in the meeting, in the seminar etc, or the conversation partners are not familiar, we should select the word that is in accordance with their status like you or MR. or Mrs. (tâan) (ท่าน)

Note: pêe (พี่) = older brother or sister
nâwng (น้อง) = younger brother or sister

8.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา (Language usage in cultural contexts)

เรื่อง การใช้คำเรียกขาน “พี่”, “น้อง” เรียกบุคคลที่ไม่ใช่บุคคลในครอบครัว

วัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่สะท้อนเอกลักษณ์ของสังคมไทยคือ การใช้คำเรียกขาน พี่ ,น้อง กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่บุคคลในครอบครัว ไม่มีความเกี่ยวข้องทางสายเลือดหรือเครือญาติใดๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นการแสดงออกถึงการให้ความเคารพ, การให้เกียรติ, การมีสัมมาคารวะ รวมถึงแสดงออกถึงความสนิทสนม ความเป็นกันเอง เช่น

1. เรียกพี่หรือน้องของเพื่อนว่า “พี่” หรือ “น้อง” เช่นเดียวกัน
2. เรียกเพื่อนร่วมงานที่มีอาวุโสกว่าว่า “พี่” หรือเรียกผู้ร่วมงานที่มีอาวุโสน้อยกว่าว่า “น้อง”
3. เรียกบุคคลแปลกหน้า เช่น บริกร, พนักงานขายสินค้าว่า “พี่” หรือ “น้อง” โดยดูจากวัยวุฒิ

การใช้คำเรียกขาน “พี่” หรือ “น้อง” เรียกบุคคลอื่นที่ไม่ใช่บุคคลในครอบครัวนั้น ควร

พิจารณาถึงความเหมาะสมด้วย หากอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นทางการ (การประชุม, งานสัมมนา ฯลฯ) และคู่สนทนาไม่ใช่บุคคลที่เรามีความสนิทสนมด้วย ควรเลือกใช้คำเรียกขานอื่นที่มีความเหมาะสมกับสถานภาพของคู่สนทนา เช่น คุณ, ท่าน เป็นต้น

ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน)

ชุดการสอนที่ 9

การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน

Talking about the present

จัดทำโดย

นางสาวลลิตีมา งามโชคสมุทร

9.3 คำศัพท์เบื้องต้น (Vocabulary)

gāan pōod giò-gàb hàyd-gāan nāi bpàd-jù-bān

การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน

Talking about the present

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-āng-grid ความหมายใน ภาษาอังกฤษ Terms in English
1	tām-ngaān	ทำงาน	Work
2	chuān	ชวน	Invite
3	rāiī-ngaān	รายงาน	Report
4	sèd	เสร็จ	Finish
5	khǎan	เขียน	Write
6	rāan-gāa-fāe	ร้านกาแฟ	Coffee shop
7	wāang	ว่าง	Free / Available
8	yūng	ยุ่ง	Busy
9	lōog-kháa	ลูกค้า	Customer
10	tām	ทำ	Do

9.4 ตัวอย่างบทสนทนา

(Conversation)

chán tām rāi-ngāan-gāan-bprà-chūm yòo

บทสนทนาเรื่อง ฉันทำรายงานการประชุมอยู่

I am doing the minute of the meeting.

At Indorama Office

ที่ทำงานบริษัทอินโดรามา

têe têe-tām-ngāan bāw-rì-sàd Indorama

Jason

: sà-wàd-dēe khráb khūn Wí-mōn
tām à-raī yòo

เจสัน

: สวัสดีครับคุณวิมล ทำอะไรอยู่

Jāy-sǎn

: Hi Wimon, what are you doing?

Wí-mōn

: gām-lāng tām rāi-ngāan-gāan-bprà-chūm,
mēe à-raī rēu khá?

วิมล

: กำลังทำรายงานการประชุม มีอะไรหรือคะ

Wí-mōn

: I'm doing the minute of the meeting.

Jason : bplàao khráb, khíd wâa wâang jà chuān bpāi raán gāa-fāe khráb

เจสัน : เปลา่ครับ คิดว่าว่าง จะชวนไปร้านกาแฟครับ

Jāy-sǎn : Nothing much, I thought you're free, I'd like to ask if you want to go to the coffee shop.

Wí-mōn : rāw-ság-khrôo dāi mái ? ngāan jà sèd láew

วิมล : รอสักครู่ได้ไหม งานจะเสร็จแล้ว

Wí-mōn : Can you wait a minute, I'm going to finish my work.

5 minutes later.

5 นาทีผ่านไป

hāa nāa-tēe paàan bpāi

Wí-mōn : chán tām-ngāan sèd láew khà, bpāi gān lōey mái khá

วิมล : ฉันทำงานเสร็จแล้วค่ะ ไปกันเลยไหมคะ

Wí-mōn : I'm done. Shall we go.

Jason : rāo chuān khūn Wirad bpāi dûay dēe mái khráb

เจสัน : เราชวนคุณวีรัชไปด้วยดีไหมครับ

Jāy-sǎn : Should we ask Mr.Wirad to go too?

Wí-mōn : dēē sì khá

วิมล : ดี่สิคะ

Wí-mōn : Yes, sure.

Jason : khūn Wirad , tām à-raī yòo rěu khráb?

เจสัน : คุณวิรัช ทำอะไรอยู่หรือครับ

Jāy-sǎn : Hi Wirad, what are you doing?

**Wí-rád : pǒm gām-lāng khǎn email hāi lôog-khaá
yòo , mēē à-raī rěu khráb?**

วิรัช : ผมกำลังเขียนอีเมลให้ลูกค้าอยู่ มีอะไรหรือครับ

Wí-rád : I'm writing an email to the customer.

**Jason : pǒm gáb khūn Wimon jà bpaī ráan gāa-fāe,
bpaī dûay-gān mái khráb**

เจสัน : ผมกับคุณวิมลจะไปร้านกาแฟ ไปด้วยกันไหมครับ

Jāy-sǎn : I and Wimon are going to the coffee shop, would you like to come?

**Wí-rád : dēē lôey khráb, pǒm gāw gām-lāng yàag
dèum gāa-fāe pāw-dēē**

วิรัช : ดี่เลยครับ ผมก็กำลังอยากดื่มกาแฟพอดี

Wí-rád : That's great, I also want to have some coffee now.

Wí-mōn : cheōn khà

วิมล : เชิญค่ะ

Wí-mōn : Yes, please.

Jason : cheōn khráb

เจสัน : เชิญครับ

Jāy-sǎn : Yes, please.

9.5 กิจกรรม

(Activity)

khām-sàng : fèug pôod khām/sām-nuān dtàw-bpāi-née

คำสั่ง : ฝึกพูดคำ/สำนวนต่อไปนี้

Direction : Practice speaking these expressions

1. khūn gām-lāng-tām à-raī yòo / khūn tām à-raī yòo

คุณกำลังทำอะไรอยู่ / คุณทำอะไรอยู่

What are you doing?

2. pǒm/chǎn gām-lāng aàn nǎng-sǎu-pīm yòo

ผม/ฉันกำลังอ่านหนังสือพิมพ์อยู่

I'm reading a newspaper.

3. pǒm/chǎn gām-lāng fāng plāyng yòo

ผม/ฉันกำลังฟังเพลงอยู่

I'm listening to the music.

4. pǒm/chǎn gām-lāng rīan pāa-sǎa-thāi yòo

ผม/ฉันกำลังเรียนภาษาไทยอยู่

I'm studying the Thai language.

5. pǎm/chañ gām-lāng khuī tō-rà-sàb yòo

ผม/ฉันกำลังคุยโทรศัพท์อยู่

I'm talking on the phone.

6. pǎm/chañ gām-lāng bprà-chuām yòo

ผม/ฉันกำลังประชุมอยู่

I'm in the meeting.

7. pǎm/chañ gām-lāng tām-ngaān yòo

ผม/ฉันกำลังทำงานอยู่

I'm working.

8. pǎm/chañ gām-lāng khuī gàb lôog-kháa yòo

ผม/ฉันกำลังเรียนคุยกับลูกค้าอยู่

I'm talking to the customer.

9. pǎm/chañ gām-lāng dōo nǎng yòo

ผม/ฉันกำลังดูหนังอยู่

I'm watching a film.

10. pǎm/chañ gām-lāng bpai tām-ngaān.

ผม/ฉันกำลังไปทำงาน

I'm going to the movie.

kham-sàng : hâi jàb-khôo kham-sàb tēe mēe khwaām-māi dtōng-gān dōi āo
dtuā-àg-sǎwn nāa kham-sàb sài nāi wōng-léb nāa dtuā-lâyg

คำสั่ง : ให้จับคู่คำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันโดยเอาตัวอักษรหน้าคำศัพท์ใส่ในวงเล็บหน้าตัวเลข

Direction : Match the vocabulary by filling in the bracket with the correct letter.

(.....) 1. listen	a. ààn	อ่าน
(.....) 2. speak	b. lôog-khaá	ลูกค้า
(.....) 3. read	c. nǎng-sěu-pīm	หนังสือพิมพ์
(.....) 4. write	d. tām-ngāān	ทำงาน
(.....) 5. talk	e. nǎng	หนัง
(.....) 6. customer	f. ààb-náam	อาบน้้า
(.....) 7. movie	g. fāng	ฟัง
(.....) 8. book	h. dtāwn-née	ตอนนี้
(.....) 9. newspaper	i. khǎn	เขียน
(.....) 10. music	j. pôod	พูด
(.....) 11. work	k. pāa-sǎa	ภาษา
(.....) 12. take a shower	l. playng	เพลง
(.....) 13. study	m. khuī	คุย
(.....) 14. language	n. rīan	เรียน
(.....) 15. now	o. nǎng-sěu	หนังสือ

9.6 ใบเฉลย กิจกรรม

(Answer)

khām-sàng : hâi jàb-khòo khām-sàb tēe mēe khwāam-māi dtōng-gān dōi āo
dtuā-àg-sǎwn nāa khām-sàb sài nāi wōng-léb nāa dtuā-lāyg

คำสั่ง : ให้จับคู่คำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันโดยเอาตัวอักษรหน้าคำศัพท์ใส่ในวงเล็บหน้าตัวเลข

Direction : Match the vocabulary by filling in the bracket with the correct letter.

(g) 1. listen	a. àan	อ่าน
(j) 2. speak	b. lôog-khaá	ลูกค้า
(a) 3. read	c. nǎng-sěu-pīm	หนังสือพิมพ์
(i) 4. write	d. tām-ngāan	ทำงาน
(m) 5. talk	e. nǎng	หนัง
(b) 6. customer	f. aàb-náam	อาบนํ้า
(e) 7. movie	g. fāng	ฟัง
(o) 8. book	h. dtawn-née	ตอนนี้
(c) 9. newspaper	i. khǎn	เขียน
(l) 10. music	j. pôod	พูด
(d) 11. work	k. pāa-sǎa	ภาษา
(f) 12. take a shower	l. playng	เพลง
(n) 13. study	m. khui	คุย
(k) 14. language	n. rīan	เรียน
(h) 15. now	o. nǎng-sěu	หนังสือ

9.7 วงศัพท์เพิ่มเติม (Context Vocabulary)

gāan pôod giò-gàb hàyd-gāan nāi bpàd-jù-bān

การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน

Talking about the present

bprà-yòg khām-tǎam

ประโยคคำถาม

Interrogative

What are you doing?

> Khuṇ gām-lāng tām à rāi yòo?	คุณกำลังทำอะไรอยู่
> Khuṇ gām-lāng tām à rāi ?	คุณกำลังทำอะไร
> Khuṇ tām à rāi yòo?	คุณทำอะไรอยู่

bprà-yòg khām-dtàwb

ประโยคคำตอบ

Answer sentence

I am working.

> Pǒm/chaṅ gām-lāng tām-ngān-yòo	ผม/ฉันกำลังทำงานอยู่
> Pǒm/chaṅ gām-lāng tām-ngān	ผม/ฉันกำลังทำงาน
> Pǒm/chaṅ tām-ngān-yòo	ผม/ฉันทำงานอยู่

Khūn gām-lāng tām à rāi yòo khá/khráb?

คุณกำลังทำอะไรอยู่คะ/ครับ

khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwaām-māi nāi pāa-sǎa- āng-grid ความหมายในภาษาอังกฤษ Terms in English
gām-lāng gīn-khāao	กำลังกินข้าว	I'm eating.
gām-lāng dōo nǎng	กำลังดูหนัง	I'm watching a film.
gām-lāng aàn nǎng-sǎu	กำลังอ่านหนังสือ	I'm reading a book.
gām-lāng khuī tō-rà-sàb	กำลังคุยโทรศัพท์	I'm talking on the phone.
gām-lāng bprà-chūm	กำลังประชุม	I'm in the meeting.
gām-lāng khuī gǎb lōog-khaá	กำลังคุยกับลูกค้า	I'm talking to the customer.
gām-lāng fāng playng	กำลังฟังเพลง	I'm listening to the music.
gām-lāng khīan e-mail	กำลังเขียนอีเมลล์	I'm writing an e-mail.
gām-lāng aàb-naám	กำลังอาบน้ำ	I'm taking a shower.
gām-lāng tām-ngāan	กำลังทำงาน	I'm working.
gām-lāng rīan pāa-sǎa- Thai	กำลังเรียนภาษาไทย	I'm studying the Thai language.

khām-bàwg-gaān

คำบอกกาล

Adverbs of Time

1. gām-lāng

กำลัง

kháo gām-lāng khuī tō-rà-sàb.

เขากำลังคุยโทรศัพท์

He is talking on the phone.

2. gām-lāng.....yòo

กำลัง.....อยู่

kháo gām-lāng àan nǎng-sěu-pīm yòo

เขากำลังอ่านหนังสือพิมพ์อยู่

He is reading the newspaper.

3. yòo

อยู่

kháo rīan pāa-sǎa-Thai yòo

เขาเรียนภาษาไทยอยู่

He is studying Thai language.

4. yāng

ยัง

kháo yāng yòo tēe sǎm-nág-ngaān

เขายังอยู่ที่สำนักงาน

He is still at the office.

5. yāng.....yòo

ยัง.....อยู่

kháo yāng tām-ngān yòo

เขายังทำงานอยู่

He is still working.

9.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา (Language usage in cultural contexts)

Wording usage

Drink, Eat

In Thai culture, there is a wide range of language usage; Words with same meaning may have different usage. For instance,

“dèum” (ดื่ม) (drink) means take a liquid into the mouth such as water

“gīn” (กิน) (eat) means put food into the mouth, chew and swallow it

“tāan” (ทาน) , ráb-bprà-tāan (รับประทาน) (eat) are both verbs that have same meaning “eat” but they are more polite or sometimes used as a formal word or written language

However, if we drink, in spoken language or informal language, the word “eat” could be used such as eat water (gīn-náam) (กินน้ำ)

Therefore, the speaker should consider not only the status but also the circumstances, and select the appropriate words so as to express respect and honor to the conversation partner.

We cannot deny that each person has the way of using language for different purposes of conversation. There are several factors determining word selection according to the list below:

1. Age
2. Gender and age
3. Intimacy with conversation partner
4. Family upbringing
5. Education
6. Career and job

9.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา (Language usage in cultural contexts)

เรื่อง การใช้คำว่า “ดื่ม”, “กิน”, “ทาน”, “รับประทาน”

วัฒนธรรมไทยนั้นมีการใช้ภาษาที่หลากหลาย คำที่มีความหมายเดียวกัน อาจมีการใช้คำที่แตกต่างกันออกไปได้มากมาย เช่น คำว่า

“ดื่ม” หมายถึง กินของเหลวเช่นน้ำ

“กิน” หมายถึง เคี้ยว, เคี้ยวกลืน เช่น กินข้าว

“ทาน” และ “รับประทาน” เป็นคำกริยาที่มีความหมายเดียวกับคำว่า “กิน” หากแต่เป็นคำที่สุภาพมากขึ้น หรือบางครั้งเป็นภาษาทางการ หรือภาษาเขียน

อย่างไรก็ตาม ในการดื่มสิ่งที่เป็นของเหลว ในภาษาพูดทั่วไปหรือไม่เป็นทางการ อาจใช้คำว่า “กิน” ได้เช่นเดียวกัน เช่น “กินน้ำ”

ดังนั้น การเลือกใช้ระดับคำในการสนทนานั้น ผู้พูดควรคำนึงถึง สถานภาพระหว่างบุคคล และสถานการณ์ ให้เหมาะสมเพื่อเป็นการแสดงความเคารพ และให้เกิดความรู้สึกสนทนา

อย่างไรก็ตาม ปฏิเสธไม่ได้ว่า มนุษย์แต่ละคนมีวิธีการใช้ภาษาเพื่อสนทนาแตกต่างกันออกไป โดยองค์ประกอบที่ทำให้มนุษย์ใช้ภาษาแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับ

1. อายุ
2. เพศและวัย
3. ความสนิทสนมกับคู่สนทนา
4. การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว
5. การศึกษา
6. อาชีพ หน้าที่การงาน

เป็นต้น

ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

ในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน)

ชุดการสอนที่ 10

การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต

Talking about the future

จัดทำโดย

นางสาวลลิตีมา งามโชคสมุทร

10.3 คำศัพท์เบื้องต้น

(Vocabulary)

gāan pōod giò-gàb hàyd-gāan nāi à-nāa-khód

การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต

Talking about the future

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-āng-grid ความหมายใน ภาษาอังกฤษ Terms in English
1	jà	จะ	Will
2	lêog-ngāan	เลิกงาน	Finish working
3	dōo	ดู	Watch
4	nǎng	หนัง	Movie / Film
5	rōng-nǎng	โรงหนัง	Movie theatre
6	chég	เช็ค, ตรวจสอบ	Check
7	à-raī-gāw-dāi	อะไรก็ได้	Whatever
8	rāw	รอ	Wait
9	têe-nêe	ที่นี่	Here
10	gàwn	ก่อน	First

10.4 ตัวอย่างบทสนทนา (Conversation)

bpāi dōo nǎng

บทสนทนาเรื่อง ไปดูหนัง

Where are you going after you finish working?

At Indorama Office

ที่ทำงานบริษัทอินโดรามา

têe tē-tām-ngaān bāw-rì-sàd Indorama

**Sì-rì-pāwn : khūn Helen khá wān-née lêog ngaān láew
chán jà bpāi dōo nǎng , bpāi dûay-gān mái
khá?**

ศิริพร : คุณเฮเลนคะ วันนี้เลิกงานแล้วฉันจะไปดูหนัง ไปด้วยกันไหมคะ

Sì-rì-pāwn : Hi Helen, I'm going to see a movie after working, would
you like to come?

Helen : nāa-sǎn-jāi ná khá , dōo rêuang à-rai

เฮเลน : น่าสนใจนะคะ ดูเรื่องอะไร

Hāy-lēn : Interesting. What movie?

Sì-rì-pāwn : khūn Helen yàag dōo rēuang à-raī khá?

ศิริพร : คุณเฮเลนอยากดูเรื่องอะไรคะ

Sì-rì-pāwn : What movie do you want to see?

Helen : à-raī gāw dāi khà

เฮเลน : อะไรก็ได้ค่ะ

Hāy-lēn : Whatever

**Sì-rì-pāwn : rāo bpāi chég program tēe rōng-nǎng gāwn
dēe mǎi khá?**

ศิริพร : เราไปเช็คโปรแกรมที่โรงหนังก่อนดีไหมคะ

Sì-rì-pāwn : Should we check the movie's program first?

Helen : gāw dēe khà.

เฮเลน : ก็ได้ค่ะ

Hāy-lēn : That's good.

**Sì-rì-pāwn : tâa-chên-nán jēug gān dtāwn-yēn ná khá
lêog ngāan láew chán jà mǎa rāw tēe-nēe**

ศิริพร : ถ้าเช่นนั้น เจอกันตอนเย็นนะคะ เลิกงานแล้วฉันจะมารอที่นี่

Sì-rì-pāwn : See you after work, I'll wait for you here.

Helen : dtòg-lōng khà

เฮเลน : ตกลงค่ะ

Hāy-lēn : O.K.

10.5 กิจกรรม

(Activity)

khām-sàng : pôod bprà-yòg lào-née bpēn pāa-sǎa-thāi

คำสั่ง : พูดประโยคเหล่านี้เป็นภาษาไทย

Direction : Translate these expressions into Thai

1. Where are you going tonight?

2. Where are you going tomorrow?

3. Where are you going next Saturday?

4. I'm going to see a movie.

5. I'm going shopping.

6. I'm going to my friend's house.

7. I'm going to swim.

8. I'm going to the hospital.

9. I'm going to see my friend.

10. I'm going to the market.

10.6 ใบเฉลยกิจกรรม

(Answer)

khām-sàng : pôod bprà-yòg lào-née bpēn pāa-sǎa-thāi

คำสั่ง : พูดประโยคเหล่านี้เป็นภาษาไทย

Direction : Translate these expressions into Thai

1. Where are you going tonight?

khēun-neé khun̄ jà bpāi-naī?

(คืนนี้คุณจะไปไหน)

2. Where are you going tomorrow?

prūng-neé khun̄ jà bpāi-naī?

(พรุ่งนี้คุณจะไปไหน)

3. Where are you going next Saturday?

wān-sǎo-nāa khun̄ jà bpāi-naī?

(วันเสาร์หน้าคุณจะไปไหน)

4. I'm going to see a movie.

pǎm/chán jà bpāi dōo nǎng.

(ผม/ฉันจะไปดูหนัง)

5. I'm going shopping.

pǎm/chán jà bpāi séu-khawng

(ผม/ฉันจะไปซื้อของ)

6. I'm going to my friend's house.

pǎm/chán jà bpāi bâan pēuan

(ผม/ฉันจะไปบ้านเพื่อน)

7. I'm going to swim.

pǎm/chán jà bpāi wāi-nám

(ผม/ฉันจะไปว่ายน้ำ)

8. I'm going to the hospital.

pǎm/chán jà bpāi rōng-pà-yāa-bān

(ผม/ฉันจะไปโรงพยาบาล)

9. I'm going to see my friend.

pǎm/chán jà bpāi hǎa pēuan

(ผม/ฉันจะไปหาเพื่อน)

10. I'm going to the market.

pǎm/chán jà bpāi dtà-làad

(ผม/ฉันจะไปตลาด)

10.7 วงศัพท์เพิ่มเติม (Context Vocabulary)

gāan pôod giò-gàb hàyd-gāan nāi à-nāa-khód

การพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต

Talking about the future

khām-bàwg-gāan

คำบอกกาล

Adverbs of Time

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwaām-māi nāi pāa- sǎa-āng-grìd ความหมายในภาษาอังกฤษ Terms in English
1	prūng-née	พรุ่งนี้	Tomorrow
2	Kheūn-née	คืนนี้	Tonight
3	āa-tid nāa	อาทิตย์หน้า	Next week
4	deūan nāa	เดือนหน้า	Next month
5	bpeē nāa	ปีหน้า	Next year

khroṅg-sāang bprà-yòg sǎn-tà-nāa

โครงสร้างประโยคสนทนา

Sentence structure

bprà-yòg khām-tāam

ประโยคคำถาม

Interrogative

Time expressions jà + bpāi-nāi

prŭng-née khun̄ ja bpai-nai

พรุ่งนี้คุณจะไปไหน

Where are you going tomorrow?

kheun-née khun̄ ja bpai-nai

คืนนี้คุณจะไปไหน

Where are you going tonight?

bprà-yòg kham-dtàwb

ประโยคคำตอบ

Answer sentence

Time expressions + ja + bpāi + *place/action*

prŭng-née pŏm/chán ja bpāi hǎa mǎw tēe rōng-pà-yāa-bāan Bamrungrad

พรุ่งนี้ผม/ฉันจะไปหาหมอที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์

Tomorrow I'll go to see the doctor at Bamrungrad hospital.

Kheun-née pŏm/chán ja bpāi dōo nǎng tēe Emporium

คืนนี้ผม/ฉันจะไปดูหนังที่เอ็มโพเรียม

Tonight I'll go to watch a movie at Emporium.

khām-sàb pēom-dteōm

คำศัพท์เพิ่มเติม

Context Vocabulary

khâw ข้อ No	khām-sàb คำศัพท์ Terms	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-Thai ความหมายในภาษาไทย Terms in Thai	khwaām-māi nāi pāa-sǎa-āng-grid ความหมายในภาษาอังกฤษ Terms in English
1	dtàang-jāng-wàd	ต่างจังหวัด	Upcountry
2	dtàang-bprà-tāyd	ต่างประเทศ	Abroad
3	tà-nāa-khaān	ธนาคาร	Bank
4	mà-hǎa-wíd-tà-yāa-lāi	มหาวิทยาลัย	University
5	rōng-pág	โรงพัก	Police station
6	dtà-làad-náam	ตลาดน้ำ	Floating market
7	rōng-ngāan	โรงงาน	Factory
8	rāan-khāi-yāa	ร้านขายยา	Pharmacy
9	rāan-tām-pōm	ร้านทำผม	Hair salon
10	rāan-nāng-sěu	ร้านหนังสือ	Book shop

10.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา (Language usage in cultural contexts)

Adverbs of Time

Future Adverbs

There are Thai phrases or words which indicate time and situations. Those can be divided into three tenses that are as follows

1. Past tense. For example,
 - mēua-wāan-née (เมื่อวานนี้) (yesterday)
 - mēua-kheun-née (เมื่อคืนนี้) (last night)
 - tēe-pāan-māa (ที่ผ่านมา) (relate)
 - sàb-dāa-gāwn (สัปดาห์ก่อน) (last week)
2. Present tense. For example,
 - dtāwn-née (ตอนนี้) (now)
 - dīo-née (เดี๋ยวนี้) (right now)
 - khà-nà-née (ขณะนี้) (at present)
3. Future tense. For example,
 - prūng-née (พรุ่งนี้) (tomorrow)
 - mà-rēun-née (มะรืนนี้) (the day after tomorrow)
 - sàb-dāa-nāa (สัปดาห์หน้า) (next week)
 - deuan-nāa (เดือนนี้) (next month)
 - bpēe-nāa (ปีหน้า) (next year)

etc.

Besides these future time phrases, There are some phrases that confused foreigner whether it is future tense or past tense. For example,

- wān-lǎng (วันหลัง) (later)
- tēe-lǎng (ทีหลัง) (another time)
- khraao-lǎng (คราวหลัง) (next time)
- pāi-lǎng (ภายหลัง) (later)

These phrases above all indicate the Future, which the meaning means;

- wān-lǎng (วันหลัง) : some day in the future. For example,
wān-lǎng pób gān mài (วันหลังพบกันใหม่) (See you later)
- tēe-lǎng (ทีหลัง) : next time, next opportunity, afterward.
- khraao-lǎng (คราวหลัง) : next time, from now on, from now then, from this time on
- pāi-lǎng (ภายหลัง) : later, afterward, after, consequently, next, following days, in later days

For instance,

- yàa leūm dtāng nāa-rì-gāa bplùg wān-lǎng jà dāi mài dtèun sǎi
อย่าลืมตั้งนาฬิกาปลุก วันหลังจะได้ไม่ตื่นสาย
Don't forget to set your alarm clock, so next time you won't get up late.
- tēe-lǎng yàa tām yàang-née èeg
ทีหลังอย่าทำอย่างนี้อีก
Do not do it again next time.
- hàag mēe khwāam-khêub-nāa dāi-dāi jà jâeng hâi sâab nāi pāi-lǎng
หากมีความคืบหน้าใดๆ จะแจ้งให้ทราบในภายหลัง
If There is anything in progress, we will let oh know as soon as possible

10.8 วัฒนธรรมการใช้ภาษา (Language usage in cultural contexts)

เรื่อง คำบอกกาลที่ใช้ในอนาคตกาล

ภาษาไทยมีวลีหรือข้อความที่ใช้ประกอบบอกกาล ที่ระบุให้ทราบถึงเวลาที่เกิดขึ้นของสถานการณ์ต่างๆ โดยอาจแบ่งได้ 3 กาลคือ

1. อดีตกาล เช่น เมื่อวานนี้, เมื่อคืนนี้, ที่ผ่านมา, สัปดาห์ก่อน เป็นต้น
 2. ปัจจุบันกาล เช่น ตอนนี้, เดียวนี, ขณะนี้ เป็นต้น
 3. อนาคตกาล เช่น พรุ่งนี้, มะรืนนี้, สัปดาห์หน้า, เดือนหน้า, ปีหน้า เป็นต้น
- นอกจากคำบอกกาลที่ใช้บอกอนาคตกาลดังกล่าวแล้ว ยังมีคำบอกกาลบางคำที่ชาวต่างชาติมักสับสนว่าเป็นคำบอกกาลในอดีตหรือคำบอกกาลในอนาคต เช่น

- วันหลัง
- ที่หลัง
- คราวหลัง
- ภายหลัง

คำบอกกาลดังกล่าว แล้วแต่เป็นคำบอกกาลที่ใช้ในอนาคตทั้งสิ้น โดยมีความหมาย ดังนี้

- วันหลัง หมายถึง วันในอนาคต เช่น วันหลังพบกันใหม่
- ที่หลัง หมายถึง คราวหน้า, โอกาสหน้า, ภายหลัง
- คราวหลัง หมายถึง เวลาหลังจากนี้
- ภายหลัง หมายถึง เวลาที่จะตามมาถึงที่หลัง

ยกตัวอย่างเช่น

- อย่าลืมตั้งนาฬิกาปลุก วันหลังจะได้ไม่ตื่นสาย
- ที่หลังอย่าทำอย่างนี้อีก
- หากมีความคืบหน้าใดๆ จะแจ้งให้ทราบในภายหลัง

บรรณานุกรม

- กนก จันทรขจร. (2544). *คู่มือวัฒนธรรม-วิถีชีวิตไทย*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิกนก จันทรขจร.
- กัลยา ติงศภิตย์, ม.ร.ว; และอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2531). *การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยสมัยรัตนโกสินทร์*. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย ฝ่ายวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กำชัย ทองหล่อ. (2545). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: รวมสาสน์.
- คลังคำ. กรุงเทพฯ: อมรินทร์. 2547.
- จำนงค์ ทองประเสริฐ. (2528). *ภาษาไทยโบราณ ชุดที่ ๑*. กรุงเทพฯ: แพร่พิทยา.
- ณรงค์กรรณ รอดทรัพย์. (2550). *คำเรียกขานของพระสงฆ์ไทย*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- นworรณ พันธุเมธา. (2539). *พินิจภาษา เล่ม ๒*. กรุงเทพฯ: ศรุสภาลาดพร้าว.
- นworรณ พันธุเมธา. (2539). *รักภาษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา กาญจนะวรรณ. (2545). *พุดจาภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- ล้อม เพ็งแก้ว. (2544). *ค้นคำค้นความ(๒)*. กรุงเทพฯ: ศยาม.
- สว่างจิต พงศ์ศรีวัฒน์. (2551). *รู้แล้วจะฉลาด อัจฉริยะภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: อนิเมทกรุ๊ป.
- สังคีต จันทนะโพธิ. (2549). *ภาษาคาใจ ภาค ๓*. กรุงเทพฯ: เนชั่นบุ๊คส์.
- สำนักพิมพ์มติชน. (2547). *พจนานุกรม ฉบับมติชน*. กรุงเทพฯ: มติชน.

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาวฐิติมา งามโชคสมุทร
วันเดือนปีเกิด	24 พฤษภาคม 2524
สถานที่เกิด	ชลบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	339 นิภารัตน์ ซ.เสือใหญ่อุทิศ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2542	มัธยมศึกษาตอนปลาย แผนกศิลป์-คำนวณ จาก โรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2546	ครุศาสตรบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์ศึกษา จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
พ.ศ. 2555	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ